Kansan ääni

Nro 5/09
Marraskuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
8. vuosikerta

“HANSKAT ON TALLELLA”

Uutiset irtisanomisista ja väen vähennyksistä ovat jokapäiväisiä uutisia. Viimeisin oli, kuinka UPM irtisanoo 900 työntekijää. Valtion laitoksissa tämä irtisanomisohjelma on naamioitu ns. ñtuottavuusohjelmanò suojiin. Mitan täyttyminen sai THL:n väen (8.10.) ja ammattiliitto Pardian väen (21.10) jalkautumaan Eduskuntatalolle. Puheenvuoroissa muistutettiin kansanedustajille, että ñHanskat ovat edelleen tallellaò.

Sivut 2, 4 ja 5

KDKT:ssä usko tulevaisuuteen luja

Suomi-Korea Seura teki 17.-24.10.2009 onnistuneen matkan Korean Demokraalliseen Kansantasavaltaan. Matkalla seuran edustajat saattoivat todeta maassa tapahtuneen edistyksen. Valtuuskunta sai vierailla maatiloilla ja tehtaissa. Teollisuustuotantoa on voitu kehittää energiaongelmien onnistuneiden ratkaisujen johdosta.

sivut 12 ja 13

Ilmastokokoukselta vaaditaan tuloksia

Kansalaisjärjestöt organisoivat Helsingin keskustassa 5.9.09 ilmastotapahtuman, johon otti osaa 4000 ilmastoaktivistia. Kööpenhaminassa joulukuussa pidettävältä ilmastokokoukselta vaaditaan tuloksia. Kokous onkin suurten haasteiden edessä, sillä ilmaston lämpenemisen hidastaminen ja pysähdyttäminen on yksi ihmiskunnan keskeisimpiä haasteita.

Sivu 8

Sivu 2:
*** Miten lamasta ulos?**
*** Valehtelijat joukossamme**

Sivut 3 ja 10 -11
*** Finanssialan perkaus alkoi..**

Sivut 4-5:
*** Pardian ja THL:n väki jalkautuivat**

Sivu 6:
*** Vuosien 48-49 luokkataisteluista**

Sivu 7:
*** Kansan on torjuttava Nato**

Sivu 8:
*** Kööpenhaminan ilmastokokous**

Sivu 9:
*** Irlannin EU-kansanäänestys**

Sivut 12-13:
*** Suomi-Korea-seuran matka KDKT:aan**

Sivu 14:
*** Kun kapitalismi astui Neuvostoliittoon**
*** II-Internationaali**

Sivu 15:
*** Kuka on Venäjän päämies?**

Sivu 16:
*** Luokattomasta yhteiskunnasta**

Sivu 17:
*** Viron tilanteesta**

Pekka Tiaisen pankkiretki uusitaan 12.11. klo 16.00. Retki alkaa Kolmelta Sepältä ja jatkuu Aleksanterinkatua pitkin Senaatintorille. Tulkaa mukaan!

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki marraskuu 2009

Miten lamasta ulos?

Viime aikoina eräät taloustieteilijät ovat olleet jo näkevinään ñvaloa tunnelin päässäò, että lamasta oltaisiin vihdoinkin pääsemässä ulos. USA:ssa on nousun merkkejä jo ollut näkyvissä. Suomessakin ennustellaan samaa. Tosin nytkin ennustelijat varaavat itselleen kunniallisen pakotien sanomalla, että elpyminen on alussa hyvin hidasta, jos elpyy sittenkään. Laman aiheuttamiin katastrofeihin ei vaan kukaan vastaa juuri mitenkään. Miten saadaan menetetyt työpaikat takaisin tai miten ne korvataan? Miten saadaan työttömiksi jääneiden elämä turvattua ja estettyä pitkäaikaistyöttömien määrän kasvaminen, joka jo alkaa lähennellä 1990-luvun lukemia.

Tässä tulee hallituksen talouspolitiikka esiin ï kuinka elvytetään ja millä euroilla elvytetään. Työttömyyden hoitaminen edellyttäisi hallitukselta täsmärahoitusta, rahaa olisi pumpattava juuri tiettyihin ennalta päätettyihin kohteisiin kuten esim. asuntotuotannon lisäämiseen ja julkisen sektorin investointeihin.

Jos elvytystä jatketaan velkarahalla, ja velkaa on jo otettu 13 miljardia, niin tuo velka pitää jossain vaiheessa maksaa pois. Kaikki tietävät, kenen rahoista tuo velanmaksu tapahtuu. Eiköhän jälleen käydä kaapimassa kaikkein köyhimmän kansanosan kukkaroa. Uhkana on myös, että otetaan jälleen leikkauslistat käyttöön, leikataan siis julkista sektoria vanhaan malliin kuten 1990-luvulla. Sauli Niinistö on mm. jo useaan kertaan varoitellut, että ennen pitkää leikkauslinjalle on lähdettävä.

Yksi portti ulos lamasta on verojen kiristäminen. Hallituksen mieleenkään ei tule, että omaisuusverot ja muut veronhelpotukset firmoille ja suurituloisille pitäisi perua. Raimo Sailas esitteli TV:n ajankohtaisohjelman haastattelussa, että kunnat nostavat veroäyriään, eli ratkaisu on tasaveroon liittyvä ja taaskin suhteellisesti suurimpia maksajia ovat pienituloiset. Pientuloiset siis maksakoon menonsa, eli julkisen sektorin toimimisen.

Mielenkiintoinent apaus kokonaistyöllisyyden kannalta ovat tulevat työehto- ja palkkasopimukset. Työllisyyden ylläpitämiseksi tarvitaan palkansaajien ostovoiman säilyttämistä. Kysyä sopii, säilyttäákö tuo Metallin päänavaus 0,5 prosentillaan markkinoiden ostovoimaa. Tuskinpa vaan. Muutamat muutkin liitot ovat seuranneet Metallin esimerkkiä, mutta ainakin julkisella sektorilla on paineita selvästi parempiin palkkaratkaisuihin. Palkansaajien ostovoiman säilyttäminen edellyttäisi ilman muuta normaaleja, useamman prosentin korotuksia. Kun EK varoittelee tällaisista korotuksista, niin varoitusten takana on vain EK:n itsekkyys, ettei pääoman eduksi kääntynyt kansantuotteen tulonjako kääntyisi piiruakaan palkansaajien hyväksi. Tässä onkin SAK:n johdon tehtävänkuva tämän päivän Suomessa ï pääomapiirien eduista huolehtiminen.

Ratkaisun yhtenä avaimena on pankkivalvonnan saaminen kuriin ja ajan tasalle. Nyt pankkivalvonta on jäänyt aivan retuperälle. Pankit ovat saaneet tehdä aivan mitä haluavat. Kriisi lähti yllätyksenä ja puskan takaa USA:sta, jossa asustelee ja vaikuttaa lähes 50 taloustieteen nobelistia. Jotkut heistä kyllä varoittelivat, mutta heitä ei kuunneltu. Pankit ovat meilläkin aiheuttaneet koko finanssikriisin. Kaikki tietävät sen. On aivan ilmeistä, että pankit yrittävät kaataa luomansa sotkun asiakkaittensa, rehellisten firmojen ja tallettajien maksettavaksi ja porskuttaa sen jälkeen taas eteenpäin kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Tässä onkin koko kriisin ydin. Kaikki ovat nähneet miten tässä hässäkässä kävi. Koko finanssisektori on saatava kuriin, pääomilla keinottelu on saatava kuriin. Todelliset syylliset on saatava vastuuseen. Tässä on se työmaa, joka on saatettava järjestykseen. Ilman sitä olemme taas piankin samassa pisteessä kuin nyt ja v.1929 laman yhteydessä. Olemme nähneet, ettei kapitalismi korjaa itseään. Työtätekevien on tehtävä se itse.

Valehtelijat joukossamme ï Finanssialan Keskusliitto

Työväenlaulussa todetaan: ñMinä myös olen työläinenò. Toisessa laulussa kysytään: ñKenen joukossa seisot?ò Kolmas laulu, ñUnited Fruitò tulee mieleen, kun pankkialan työläisenä luen aidosti hämmästyneenä, vailla minkäänlaista taktikointia tai uskottelua tietämättömyydestäni Finanssialan Keskusliiton suoranaista kehotusta valehdella asiakkaillemme, palkkamme maksajille.

Tämä merkitsee työnantajapiirien moraalin ja etiikan avointa näkymistä niille, jotka eivät ole totuudelle sokeita, vaan osaavat lukea ja ymmärtävät lukemansa.

Perjantaina, 30.10.2009 julkaisi Helsingin Sanomat ainakin itseni yllättäen varsin avoimesti artikkelin, jossa pankkialalla nyt vallitsevaa sopimuksetonta tilaa käytetään työnantajien keskusjärjestön puolelta härskisti hyväksi. Tämän tarkoitus lienee se, että FK luottaa lehden lukijoiden tietoisuuden madaltuneen pysyvästi ja maassamme vallitsevan oikeistolaistumisaallon temmanneen tavallisen kansan mukaansa.

Meno maassamme alkaa olla kuin vertahyytävän kuuluisalla, omaisuuksien uusjaon toteuttaneella 1930 ï luvulla, jolloin luotiin pohjaa Kahdenkymmenen perheen varallisuudelle ulosmittaamalla armotta laman johdosta maksuvaikeuksiin joutuneiden kansalaisten kiinteä omaisuus.

Vaalirahoituskähmintä tuntuu olevan osa oikeistopiirien hallinnoimaa ja suunnittelemaa kokonaisuutta, toinen osa on Finanssialan Keskusliiton käsittämätön ja moraaliton toiminta.

Helsingin Sanomien artikkelissa, jonka on laatinut toimittaja Olli Pohjanpalo, mainitaan selvästi mm., ettäñ Pankki- ja finanssialan työnantajia edustava Finanssialan keskusliitto (FK) valmistautuu työsulkuun, jos rahoitusalan työehtosopimusneuvottelut katkeavat. **Työsulun toteutuessa pankki estäisi työntekijöitään tulemasta töihin.**

Työsulun rajauksia on jo pitkälle pohdittu. Esimerkiksi ulkomaisten pankkien konttorit jäisivät työsulun ulkopuolelle, koska niissä ei ole paljon ammattiliittojen jäseniä. Samoin turvallisuuteen ja kansainvälisiin sitoumuksiin liittyvät työt jäisivät sulun ulkopuolelle.

ñEräs vaihtoehto on rajata työsulku siten, että pyritään pitämään verkkopankit, automaatit, rahahuolto ja järjestelmien ylläpito ja varmistaminen mahdollisimman laajasti käynnissäò, FK:n pankkijohtokunnan suunnitelmassa lukee.

Työnantaja olettaa ammattiliittojen vastaavan työsulkuun lakolla. **ñTällöin voidaan asiakkaalle kertoa, että heidän palvelunsa estyminen johtuu lakosta, ei työnantajan työsulustaò, pankkijohtokunnan kokouksen asialista toteaa**.

Omaan tietooni ei 30.10.2009 mennessä ole tullut pankkialan työntekijöitä edustavan ammattiliiton, Suoran, taholta ainoatakaan työtaisteluun liittyvää kannanottoa tai suunnitelmaa. En ole kuullut ennakkovalmisteluista työtaistelutoimenpiteisiin liittyen, en ole kuullut edes huhuja aiheesta. Ainoa, mitä olen kuullut, on toteamus sopimuksettomasta tilasta ja siitä, että neuvotteluja käydään sopimukseen päästämiseksi.

T**oimittaja Pohjanpalon artikkelissa** mainitaan lisäksi, että ***ñ FK on jo pyytänyt Elinkeinoelämän keskusliitolta luvan työsulun järjestämiseksi. Neuvottelujen katkeamisen ja työsulun julistamisen kannalta ratkaiseva päivä on maanantai, 2.11.2009ò***

Helsingin Sanomien artikkelissa samalta päivältä haastateltu ammattiliitto Suoran puheenjohtaja puolestaan toteaa, että ñ***Tarja Lankila sekä YTN:n puheenjohtaja Sture Fjäder luonnehtivat jo yhdeksän kuukautta kestäneitä työehtosopimusneuvotteluita poikkeuksellisen vaikeiksi.*** ñEmme halua, että rahoitusalalla ajaudutaan avoimeen selkkaukseen. Jos niin käy, on syynä työnantajan valitsema linja, valmistautuminen työsulkuun ja hirttäytyminen kiinni Teknologiateollisuuden muille toimialoille syöttämään palkankorotustasoon.ò

Työnantajan toimintamenetelmät ovat varsin härskejä, sillä pankkien, kuten Nordean tulos oli todella hyvä. Toisaalta uusliberalistiseen talousjärjestelmään kuuluu se, että EI palkankorotuksia ja yhtiöiden voitot mahdollisimman suuriksi sekä henkilöstökulut kaikkinensa pieniksi ja työolosuhteet epävarmoiksi. Tällöin oletetaan henkilöstön tekevän nöyrästi työtään sivuilleen vilkuilematta, so. uskoen vain työnantajaleirien keskusjärjestöjen mantroihin. Useat uskovatkin ja asettuvat herrojen kanssa pellon laidalle poimiakseen kuviteltuja yhteisiä marjoja. Työnantajien satuiluihin uskominen on johtanut vain YLEn myös 30.10. julkaisemaan tutkimukseen, että ñSuomalaisten viihtyvyys työssä on vähentynyt merkittävästi tämän vuosituhannen aikana. Kyse ei ole ainoastaan tämän hetken taloustaantumasta, vaan työhyvinvointi on ollut alhaisella tasolla jo ennen finanssikriisiä. Pääsyynä lienee TTL:n työpsykologin mukaan yritysten epävarma ilmapiiri, kuten pätkätöiden yleistyminen.ò

Työnantajan härskiä taktiikkaa harrastettaneen myös Finnairilla. Lentäjät ajetaan lakkoon pääjohtajan itsekin tunnustaen, ettei kysymys ei ole rahasta, vaan periaatteesta. Peli on mennyt todella härskiksi. Ja yleisö hurraa kun leijonat käyvät uhriensa kimppuun unohtaen, että huomenna he itse ovat uhreja.

Tässä maailmassa ei moraalilla ole enää mitään tekemistä, sillä rahalla ei ole isänmaata, eikä näin muodoin moraalia. Yritysten johtajat unohtavat sen, että elämä ei etene kvartaaleittain ja että minkä he taakseen jättävät, sen he edestään löytävät. Pankkiala on ñneuvoteltuò eduistaan vapaaksi ja toimihenkilöt ovat aikoinaan isänmaallisuudentunnossaan sen hyväksyneet. Meitä on huijattu jo edellisen laman aikaan, kyse on siitä, myönnämmekö sen itsellemme ja myönnämmekö kuuluvamme työläisiin, työntekijöihin? Annammeko taas tietämättömän kansan uskoa ahneiden työnantajien valheet, jolloin edessämme on vaalirahasotkuun verrattavissa oleva valehtelu ï tällä kerralla me, pankkien työntekijät ja asuntovelalliset maksamme itse Finanssialan Keskusliiton itselleen ja taustavaikuttajilleen kaavailemat tuotot, toisin sanoen ensi eduskuntavaalien vaalirahaosuudet?

Juhani Valo

TULI
TULI
TULI

Finanssialan perkaus alkoi kolmelta sepältä

Kansalaisten pankkivalvontaryhmä järjesti 16.9.09 tutustumisretken Helsingin Aleksanterinkadulle, meidän omalle Wall Streetille, tarkoituksena tutustuttaa ihmiset finanssimaailman mätäpesäkkeisiin. Lähtölaukaus ammuttiin Kolmen Sepän patsaalla yleiskatsauksella, jonka jälkeen siirryttiin ñAleksilleò, jossa rasti rastilta Pekka Tiaisen ohjauksella käytiin läpi finanssimaailman lonkerot. Alla Pekka Tiaisen pankkiretkeä alustava lämmittelypuheenvuoro Kolmen sepän patsaalla.

Monet ay-liikkeen mielenosoitukset kumpuavat finanssikriisistä ja siitä syntyneistä irtisanomisista. Työläiset eivät ole tilanteeseen syyllisiä, vaan vastuuton rahavalta.

Finanssimaailma aiheutti maailmantalouden romahduksen

Aleksanterinkatu lähiympäristöineen on Suomen finanssimaailman keskuskatu. Pankkien touhuissa on tänään niin paljon kielteisiä piirteitä, että finanssimaailma pitää puhdistaa. Wall Streetillä oli mielenosoitus, jossa aiheena oli, että Wall Street on häpeän katu, joka romahdutti maailmantalouden. Finanssimaailma aiheutti ongelmat, jotka johtivat maailmantalouden romahdukseen. On kulunut vuosi 15. 9. 2008 tapahtuneesta Lehman Brothersin romahduksesta. Tähän yhteyteen, josta suuri pörssiromahdus alkoi, ajoittui usean muunkin pankkiryhmän romahdus, sillä rahamaailmassa oli jo tapahtunut paljon kielteisiä asioita. Meillä Rahoitusvalvonta, nykyiseltä nimeltään Finanssivalvonta, nukkui autuaasti ja antoi kaiken pahan tapahtua.

Kansa maksaa pankkien rötökset

Eläkerahastot menettivät tässä romahduksessa 27 miljardia euroa eläkerahojamme. Työeläkemaksut tulevat olemaan korkeammat seuraavat 10 vuotta. Ne tullaan kattamaan valtion kassasta, eli leikataan kunnilta, jotka ajautuvat säästötoimenpiteisiin, jotka katetaan mm. veronkorotuksilla. Arvonlisäveron korotus ei jää 23 %:iin, vaan vaalien jälkeen oltaneen 25 %:ssa. Ja monet muutkin verot ja maksut tulevat nousemaan. Näin kansa maksaa finanssijärjestelmän aiheuttamat vaikeudet.

Ulkomainen raha hallitsee Suomen talouselämää

Kun pian kävelemme Aleksanterinkatua suomalaisen finanssimaailman ihmemaassa rasti rastilta kerromme mistä kussakin paikassa on kysymys. Aloitamme ensimmäisestä rastista ñEvliò, joka saadaan sanasta evil-paholainen. Kerromme mitä siellä sekä Aleksandergroupissa on tapahtunut, joka on majailee samassa korttelissa, kuten Osuuspankkiryhmäkin yhdellä konttorillaan.

Jatkaessamme eteenpäin siellä tulevat vastaan sitten Suomen pankkijärjestelmän rauniot: romahtanut SKOP, romahtanut KOP, romahtanut Conventum, romahtanut SYP, romahtanut Postipankki ja hävinnyt HEX Suomen arvopaperipörssi. Raunioita tällaisella arkeologisella retkellä riittää. Suomen 80-luvun rahamaailma on romahtanut.

Käydessämme läpi Aleksanterinkadun finanssilaitoksia, on merkille pantavaa, että käytännössä ulkomainen rahapääoma on vallannut Aleksanterinkadun ja kotimaiset pankit. Osuuspankkiryhmän keskushan on siellä Teollisuuskadulla ja Lapinmäentiellä. Rahavallan ytimen Suomessa on ottanut haltuunsa ulkomainen pääoma, joka on päässyt omistajaksi peukaloimaan suomalaisen yrityselämän asioita. Sieltä löytyy mm. Solidium, valtion omistajayhteisö, joka vielä on esimerkiksi Stora Enson omistajia, kunnes valtio mahdollisesti myy Stora Enson jämätkin Suomesta. Tätä vartenhan Solidium on olemassa valtion omistuksessa ja valtion yhtiöiden omistajayhtiö. Vastuullinen ministeri on Jyrki Häkämies. Emme lainkaan tiedä omistammeko seuraavien eduskuntavaalien aikana yhtään mitään vai onko kaikki myyty pois.

Tällaisissa käsissä on rahamaailma Suomessa ja vahingoittaa tällä hetkellä kansantalouttamme, elinkeinoelämäämme ja aiheuttaa työttömyyttä. eläkeläiset, opiskelijat ja työttömät maksavat laskun. Finanssimaailma on saatava kuriin.

Finanssimaailma saatava kuriin, sairaus yhteiskunnasta on poistettava

Miksi finanssijärjestelmän annettiin jälleen hoitaa asiat tavalla, että kansa joutuu maksumieheksi? Tänä kesänä saimme kokea jyrkästi kasvaneen nuorisotyöttömyyden alkuvuoden suurlomautusten jälkeen ja ensi talvena meillä on korkea työttömyys. Finanssimaailman toimintatavat ovat muuttuneet sellaisiksi, että ne on saatava tavalla tai toisella kuriin. Myöskin Barak Obama sanoo, että finanssimaailma on saatava kuriin, mutta riittävätkö hänelläkään keinot?

Kansalaisten pankkivalvonta, joka järjestää tämän tilaisuuden tarvitaan nyt sen takia, että meillä Suomessa ei varsinaisesti ole finanssivalvontaa, koska sekin toimii pankki- ja finanssimaailman käsikassarana. Kun finanssimaailmaa tuetaan verovaroin, niin samaan aikaan esimerkiksi viime vuonna oikeuslaitos teki 200.000 velkomuspäätöstä. Ja tänä vuonna uusia hakemuksia tullee 300.000. Eli tuomioistuin laitoskaan ei enää kerkiä tekemään juuri muuta kuin nuijimaan pankeille velkomuspäätöksiä. Ihmiset ovat perinnässä ja ulosotossa. Työttömät eivät voi ottaa vastaan työtä, koska ulosotto vie. Finanssijärjestelmästä on tullut yhteiskuntamme erittäin paha sairaus, joka mädättää talouselämäämme ja yhteiskuntaamme. Tämä sairaus on tästä yhteiskunnasta poistettava.

Pekka Tiaisen pankkiretki jatkuu sivulla 10

Skandaalia, skandaaliaé

Sanottakoon taas kerran, että kyllä maailmankirjat ovat sekaisin. Sotaisat herrat saavat rauhanpalkintoja ja moni pääministeri on puheidensa ja tekojensa vuoksi lirissä. Suomessa pääministeri Matti Vanhanen on antanut aihetta moneen viralliseen ja vähemmän viralliseen tutkimukseen. Jopa oikeuskansleri ja poliisi tutkivat Vanhasen edesottamuksia. Tuloksista riippumatta ne ovat ennennäkemättömiä skandaaleja ja viittaavat päätöksien tekijöiden mädännäisyyteen.

Palkkatyöläiset, lapset ja vanhukset ovat yhä ahtaamalla. Elämää pahentaa lama, jonka pohja väärien todistajien ja propagandanikkareiden mukaan on jo saavutettu. Kuitenkin työ vähenee ja työttömiä tulee lisää.

Skandaalien sävyttämällä päivän politiikalla näyttää olevan muutama muiden yli käyvä ulottuvuus; uusi nousukausi, työllisyysprosentti ja väärä väestökehitys. Kaikilla on omat omituisuutensa, joilla hyväuskoisia sumutetaan raaõasti ja ihan viimeisenpäälle. Eteläranta kymppi ja Arkadianmäki pelkäävät yhteiskuntarauhan puolesta. Siksi pahoinvoivia rauhoitellaan ja luodaan perusteetonta uskoa paremmasta huomisesta.

❑ ❑ ❑

1990-luvun puolivälin jälkeen EU:n määräyksestä muutettiin työttömyysprosentin laskemistapaa. Vanha korvattiin uudella pienellä kyselyllä, ñtutkimuksellaò, josta lasketaan työpaikat. Uusi tapa pudotti työttömyysprosentin alas riippumatta siitä, montako palkallista työtuntia kukin työpaikassaan teki.

Vuoden 2008 virallinen työttömyysaste oli 6,4 prosenttia. Se on keinotekoisesti alaspainettu työttömyysprosentti. Se synnyttää harhakuvaa, että töitä tehdään ja palkkaa saadaan enemmän kuin todella saadaan.

Työpaikoista noin puolet on erilaisia lyhytkestoisia (työtuntia päivä/kuukausi/vuosi) pätkätöitä. Sen vuoksi työvoiman työtunneista puuttuu lähes viidennes, 19 prosenttia, joka on todellinen työttömyysaste. Työtuntien puuttumisen vuoksi ja keskiansion mukaan työläisten palkan menetys oli yli 17 miljardia euroa!

❑ ❑ ❑

Väestöennustajat ovat poliittisesti porvarillisesti orientoitunutta porukkaa, joka parhaansa mukaan ja valveutuneesti palvelee nyky-yhteiskunnan, kapitalistien etuja. Myös he ovat luoneet harhoja. Heidän tekemiensä väestöennusteiden mukaan työvoima loppuu lähitulevaisuudessa ja huoltosuhde (työikäisten suhde muihin) muuttuu kestämättömäksi. Sitä propagandanikkarit toistelevat kuin parasta mantraa.

Ensimmäisen Tilastokeskuksen pitkän aikavälin, 50 vuotta, ennusteen mukaan väestön kasvun piti loppua 1970 luvun alkupuolella. Toisen 2007 tehdyn ennusteen mukaan kasvu pysähtyy vasta 2020-luvun jälkipuoliskolla, siis 50 vuotta myöhemmin. Tänä vuonna julkaistun ennusteen mukaan kasvu ei päätykään. Vuonna 2050 väestön määrä on jo yli 6 miljoonaa ja kasvaa edelleen!

Tämän ennusteen mukaan vuosina 2000ï 2050 yli 64 vuotiaita olisi 1 680 637 henkeä, 27,6 % koko väestöstä. Sillä annetaan aineksia vääriin päätelmiin ja päätöksiin. Esimerkiksi Hesarin pääkirjoitustoimittaja Marjut Lindberg vaati (HS 4.10) rajusti lisää (kymmenessä vuodessa 800 000) työikäistä maahanmuuttajaa ja Elinkeinoelämän keskusliiton toimitusjohtaja Leif Fagernäs (HS 23.10) vaatii eläkeikää 67 vuoteen.

Ennuste on tempaistu turkin hihasta. Suomessa kaudella 1961ï 85 syntyi 1 716 891 henkeä. Heistä kuoli 398 923 joten henkiin jäi yhteensä 1 317 968 henkeä. Vuonna 2050 heistä ensin syntyneet olisivat 90 ja viimeksi syntyneet 65 vuotiaita. Tämä olisi enintään eläkeläisten määrä vuonna 2050, jos he kaikki pysyvät tolpillaan, mutta niinhän ei tapahdu.

❑ ❑ ❑

Viimeisimmän väestöennusteen mukaan vuoteen 2050 työikäisten määrä pysyy nykytasolla. Työvoimaa on jatkosakin 2,7ï 2,8 miljoonaa henkeä. Työkäsiä riittää. Siinä suhteessa ei ole eikä tule ongelmaa.

Kaikki pitkän aikavälin ongelmat syntyvät tuotannosta, jonka Työministeriö arvioi BKT:n kehityksen vuoteen 2050 saakka erittäin alhaiseksi keskimäärin 2,1 prosentiksi ja työn tuottavuuden 2,4 prosentiksi. Tämän mukaan v.2050 työtunteja tehtäisiin 3697 miljoonaa tuntia. Viime vuonna virallisen tiedon mukaan tehtiin 4321 miljoonaa tuntia. Siitä työllisyys heikkenee rajusti, 624 miljoonaa tuntia (14,4 %), vaikka työvoima säilyy entisen suuruisena.

Näin siis virallisesti. Todellisuus tulee olemaan sitä paljon karmeampi. Kuten kaikki tietävät, työn tuottavuus on yrityksille kaikki kaikessa. 80-luvulla kokonaistuotannosta laskettava todellinen tuottavuus oli keskimäärin 5,1 ja 90-luvulla 4,1 prosenttia. Kun kokonaistuotanto kasvaa vuoteen 2050 mennessä saman kuin BKT, keskimäärin 2,1, mutta tuottavuus 4,4 prosenttia, niin silloin töitä tehdään 2403 miljoonaa tuntia. Se on 1381 miljoonaa tuntia (34,2 %!) vähemmän kuin todelliset vuoden 2008 tunnit. Tulevaisuudessa työvoimaa on riittämiin. Vain työn puute kasvaa siinä määrin, että yhteiskunta väistämättä natisee liitoksissaan.

❑ ❑ ❑

Kaiken kurjuuden ja politiikan skandaalien keskellä meitä rauhoitellaan ja luodaan perusteetonta uskoa paremmasta huomisesta. Puheet edessä olevasta nousukaudesta on poliitikkojen höpinää. Tuleva nousukausi jää lyhyeksi, eikä se tuo palkkatyöläisille kuin korkeintaan hentoja lillukan varsia. Kapitalismin maailmassa parempaa huomista ei ole eikä tule!

Palkkatyöläiset luokkana, työväenluokkana, on lyöty matalaksi. Vähästä tuotannon kasvusta huolimatta lisäarvon määrä kasvaa. Nyt se menee kapitalistien taskuihin ja tulonjako vääristyy entisestään.

Työläisillä ei ole muuta tosi keinoa kuin liittyä yhteen!

Kai Kontturi

Pardian väki jalkautui kadulle

Pardian väki vastustaa valtion tuottavuusohjelmaa. Tällä ohjelmalla ei ole mitään tekemistä tuottavuuden nostamisen kanssa. Se on yksinomaan valtion työntekijöihin kohdistuva irtisanomisohjelma.

Ammattiliito Pardia piti edustajakokouksensa 20.-21.10.09. Syksyn mittaan kuullut yhä huolestuttavammat uutiset valtion työnantajapolitiikasta saivat Pardian edustajakokousväen jalkautumaan mielenosoitukseen valtion työnantajapolitiikkaa vastaan Eduskuntatalon rappusille 21.10.2009.

Huolestuttavia uutisia olivat mm. hallituksen ensi vuodelle esittämät 2417 henkilötyövuoden vähennykset, toimintamenojen 56 miljoonan leikkaukset sekä työvoimakustannusten budjetoimatta jättäminen jo sovittuihin kohteisiin 40 miljoonan euron edestä. Tilaisuuteen oli pyydetty puheenvuorot eduskuntapuolueiden edustajilta. Pardian omien jäsenliittojen edustajat esittivät myös puheenvuorojaan.

Valtion väellä kamala vuosi

Tilaisuuden juontaja toi esiin millainen vuosi on valtion väelle ollut: Sitä paljastavat seuraavat julkisuudessa olleet otsikot. Tulli vähentää rahapulassaan 120 työntekijää. Destia lomauttaa, päätyy myyntilistalle ja 250 työntekijää uhkaa irtisanominen. Luotseja irtisanotaan. Valtio antaa potkut 500 määräaikaiselle työntekijälle aluehallinnossaan. Terveyden ja hyvinvointilaitoksen henkilöstö joutuu valtion maksumieheksi. Miten on? Tuolla huomasin yhden kyltin, jossa lukee: ñKun tuli pelko ja huoli, työmotivaatio kuoliò. Työmotivaatio on todella koetuksella.

Väen vähentämisohjelman kurimuksessa

Avaussanoissaan Pardian puheenjohtaja **Antti Palola** totesi, että pardialaiset eivät ole usein tulleet eduskuntatalolle osoittamaan mieltään. Tämä on merkki siitä, että meillä on painavaa asiaa kerrottavanamme. Haluamme sanoa mitä ajattelemme valtion ensi vuoden talousarvioesityksessä olevista henkilöstön leikkauksista. Olemme tulleet kertomaan mitä ajattelemme siitä, että **Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen** rahoista puuttuu merkittävä määrä, mikä on johtanut YT-neuvotteluihin. Myös **Tullista** puuttuu merkittävä määrä rahaa. Hyvä esimerkki valtion omistajaohjauksesta oli, että kun tässä talossa vähän yli viikko sitten annettiin lisävaltuudet **Destian** myymiselle, niin eipä aikaakaan kun Destian uusi toimitusjohtaja tuli julkisuuteen ja ilmoitti, että 250 työntekijää on pistettävä tielle. Tämä tarkoittanee sitä, että Destiaa viilataan myyntikuntoon. Olemme tuottavuusohjelman t. väen vähentämisohjelman kurimuksessa. Ensi vuoden budjettikirjassa lukee, että valtion väkeä on vähennettävä 2500 henkilötyövuotta. Haluamme kertoa miltä meistä tuntuu aluehallinnon uudistamisen osalta. Aluehallinnon uudistamispaketti on eduskuntatalossa käsiteltävänä. Tämä tarkoittaa sitä, että nykyisissä virastoissa työskentelevistä noin 6000 ihmisestä vuoteen 2015 mennessä saa lähtöpassit yli 1000 työntekijää. Se on 20 % niiden virastojen henkilöistä, jotka aloittavat juuri toimintansa. Tämä merkitsee, että jos vuoden alussa tämä aluehallinto astuu voimaan, niin laskujemme mukaan yli 500 määräaikaista työntekijää saa lähtöpassit. Siellä on jo nyt noin 1000 määräaikaista työntekijää, johtuen siitä, että vakituiseen työja virkasuhteeseen ei olla voitu rekrytoida henkilöstöä, vaan vakinaisia töitä ollaan rekrytoity hoitamaan määräaikaisia työntekijöitä. Kannamme huolta siitä, että laadukkaat palvelut voidaan tuottaa koko maassa tasapuolisesti, mutta emme ymmärrä sitä, että tuottavuutta parannetaan pelkästään henkilöstöä vähentämällä. On täysin käsittämätöntä, että maan hallitus omilla toimillaan tänään lisää työttömyyttä. Sitten viimeisenä kukkasena sanoisin sen, että kun meillä on käynnissä tämä upea yliopistouudistus, niin hoitakaa hyvät kansanedustajat sinne se puuttuva 40 miljoonaa, josta on sovittu."

ñTuottavuusohjelman juustohöyläò poliisien kukkarolla

Mika Nygord Poliisien liitosta totesi: "Olemme tyytymättömiä lyhytjänteiseen työnantajapolitiikkaan, joka uuvuttaa ja turhauttaa sisäisen turvallisuuden ammattilaisia. On noussut esille monia akuutteja ongelmia, joihin tarjotaan ratkaisuksi työryhmiä, joille ei anneta eväitä ratkaista näitä ongelmia. Valtion tuottavuusohjelman juustohöylä on käynyt myös poliisin kukkarolla. Kansliahenkilöstön vähennysten vuoksi poliiseja on joutunut lupatiskin taakse, mikä ei lisää turvallisuutta kadulla. Nyt sanotaan, että henkilökuntaa ei leikata, mutta uusiakaan ei palkata. Tulevien vuosien eläköityminen vähentää kansliahenkilökunnan määrää. Tilanne näkyy nyt työuupumuksena ja pian sairaspoissaoloina. Valtiotyönantajan viimeisin villitys on yritys leikata poliisin olosuhde-, pääkaupunki- ja kokemuslisiä. Tuottavuusohjelman nimissä on vähennetty myös ylikonstaapelien määrää, joka vaikeuttaa yksittäisen poliisin uralla etenemistä. Sillä on vaikutusta myös työturvallisuuteen, poliisin ja asiakkaiden oikeusturvaan. Tänään ylikonstaapelin alaisena voi olla jopa 20 konstaapelia, mikä ei lisää turvallisuutta. Kummallista on, että hyvinä vuosina rahaa jaetaan juuri sen verran, että toimintaa kyetään pyörittämään. Nyt kuitenkin julkista sektoria huudetaan ensimmäisenä säästötalkoisiin."

Kansanedustajilta laihoja lupauksia

Arto Satonen kokoomuksesta puhui pelkkiä latteuksia todeten lopuksi olevan valitettavaa, että valtio ei näytä parasta mahdollista esimerkkiä. Satonen halusi korostaa tässä tilanteessa erityisesti sitä, että työhyvinvoinnissa on tärkeää, että jokainen pitää huolta kaveristaan. Olemme nyt tilanteessa, jossa valtion taloustilanne ei ole sotien jälkeen ollut. Se pakottaa meidät kiusallisiin ratkaisuihin. Meidän tulee tehdä voitavamme asioissa, joita täällä tuotte esille. **Eli ei ollut Satosella paljoa konkreettista sanottavaa**.

Timo Juurikkala Vihreistä totesi, "että ristiriitaista on se, että valtio vähentää henkilöstöään. Vihreiden puolesta Juurikkala totesi,että budjetin eduskuntakäsittelyn yhteydssä näihin viittaamiinne asioihin syvennytään ja sanoi uskovansa, että pahimmat ylilyönnit kyetään budjettikäsittelyn aikana korjaamaan. **Ei ollut siis Vihreillekään latteuksia enempää sanottavanaan."**

SDP:n Jouko Skinnari puhui mahtipontisesti ilmoittaen, että sosialidemokraatit eivät hyväksy esitystä Destian, Raskoneen ja Labtiumin valtionomistuksesta luopumisesta. Vastoin meidän eduskunnan talousvaliokunnassa, valtiovarainvaliokunnassa ja eduskunnan täysistunnossa tekemiämme esityksiä porvarivalta vei eduskunnassa lävitse esityksensä näiden yhtiöiden omistajuudesta luopumisesta. Ja kuten näette tulokset alkavat juuri konkretisoitua juuri sellaisiksi, jota me epäilimme. Tullin toiminta maakunnissa sekä palveluiden toimiminen tulee taata. **Tämä tuottavuusohjelman giljotiini ei saa purra sillä tavoin kuin porvarihallitus aikoo viedä sen eteenpäin.** Lopuksi Skinnari vakuutti demarien olevan pardialaisten puolella, vaikka edellisessä lauseessa hän myöntääkin, että jossain muodossa ñtuottavuusohjelmaaò tarvitaan.

Takki oli tyhjä **RKP:n edustajalla**, joka valitteli valtiovallan vastuuta ja vetosi valtion velanottoon. Samaten hän valitteli pardialaisten esille tuomien kysymysten olevan hyvin vaikeita ratkaista.

ñLopetetaan tuottavuudesta höpöttäminenò

Tullivirkamiesliiton puheenjohtaja Mikko Grönberg sanoi, että tulli on todella syvässä rahoituskriisissä. Näköpiirissä olevat määrärahat eivät riitä lähellekään jo tämän tuottavuusohjelmaksi kutsutun saneerausohjelman mukaisesti leikatun henkilöstön palkkaukseen, eivätkä ne riitä paljon muuhunkaan. Voidaan suosiolla lopettaa tästä tuottavuudesta höpöttäminen ja todeta, että ainakin tullin kohdalla on selkeästi menossa henkilöstön saneeraaminen ja toimintojen alasajo. Tämä on ankaraa toimipaikkaverkoston supistamista ja palvelussuhteiden päättämistä. Grönberg muistutti paikalla olevia kansanedustajia siitä, että tullilaitos tienaa vuosittain veroja ja maksuja valtiolle noin 10,8 miljardia euroa. Tästä verokertymästä ja kerääjistä myös kannattaisi pitää hyvää huolta. Tullimiesliiton viesti kansanedustajille on, että määrärahat tulee mitoittaa henkilöstön palkkakustannuksia vastaaviksi ja samalla tulee huolehtia toimipaikkaverkoston säilymisestä sekä toimintaedellytyksistä.

ñEi ennen näin arvotonta kohteluaò

ñValtio alas, julkinen alas, se on ollut linjana tässäkin maassa toistakymmentä vuottaò. **Näin aloitti Vasemmistoliiton Esko Juhani Tennilä.** Tämä amerikkalaisperäinen uusliberalismi meni konkurssiin, kuten me nyt meillä. Destia myytiin. **Labtium** myytiin. **Raskone** myytiin. Mitä yliopistolle tehdään? En voi pitää hyvänä linjana sitä, että liike-elämä tulee ja ottaa yliopistot käsiinsä. Järjetöntä vähentää valtion väkeä vaikka työttömiä on näin paljon. Väkeä on liian vähän. Poliisiapua ei riitä tarvittaessa syrjäseuduille jne. Valtion tuottavuusohjelmasta äänestetään syksyn aikana ja haluamme katkaista koko prosessin. Pari vuotta sitten TEHY oli näillä portailla ja tulosta tuli. Kun poliisit ja tullivirkamiehet nousevat barrikadeille niin jotain tulosta on pakko tulla.

Kristillisten Tarja Tallqvist sanoi, ettei ole elämänsä aikana nähnyt näin arvotonta kohtelua, joka kohdistuu köyhiin ja sairaisiin. Hallitus ilmoittaa tärkeimmiksi tavoitteikseen työurien pidentämisen ja työssä jaksamisen. Meillä on edellisen laman jäljiltä uhreja edelliseltä lamalta eikä siitä opittu mitään. Työttömyyttä, syrjäytyneisyyttä ja yksinäisyyttä on tulossa lisää. Kokoomus vaati, että kaveria ei saa jättää, mutta ei kaveri sinulle palkkaa maksa. **On valtion asia hoitaa nämä kuntoon.**

ñHanskat on tallellaò

Työ- ja elinkeinohallinnon henkilöstöliiton puheenjohtaja Eija Tuutti sanoi että viime vuosina valtion työnantajapolitiikan arvomaailma on jalostunut kovan luokan yritysmaailman suuntaan. Työ- ja elinkeinotoimistoissa jäsenemme ovat nähneet miten valtio on ottanut käyttöönsä samoja keinoja, joita aiemmin on yritysmaailman toteuttamina arvosteltu. Tuottavuusohjelman henkilöstövähennyksistä ei anneta periksi. Samalla kun työ- ja elinkeinotoimistoilta vähennetään virkoja eikä uusia vakituisia palkata tuottavuusohjelman nimissä, sekä vajaina budjetoitujen toimintamenojen riittämättömyyden vuoksi, ollaan TE.toimistoille myöntämässä työttömyyden hoitamiseksi lisää määräaikaisia ja työllistettyjä työntekijöitä. Onko tässä mitään järkeä kyseli Eija Tuutti?. Mistä löytyvät resurssit perehdyttää nämä uudet määräaikaiset TE-toimistojen tehtäviin? Juuri kun saadaan ihminen oppimaan itsenäistä työskentelyä, määräaikaisuus loppuu ja työntekijän kulku käy tiskin toiselle puolelle TE-toimiston työnhakijaksi. Eija pyysi 1981 virkamieslakkoon viitaten kertomaan päättäjille, että ñHanskat on tallellaò.

Kiitos valtion tuottavuusohjelman

Tilaisuuden lopussa juontaja pyysi katsomaan pikkuparlamentin suuntaan tasanteen päälle sijoitettuja kynttilöitä. Ne tarkoittavat sitä, että valtion työpaikat vähenevät 9600 :lla henkilötyövuodella v. 2011 loppuun mennessä. Tämä ei vielä näytä riittävän. Sen lisäksi vielä 5000 työpaikkaa menee vuoteen 2015 mennessä. Kiitos valtion tuottavuusohjelman.

toimitti Heikki Männikkö

... Samoin THL:n väki

Sama mikä edellisellä sivulla päti Pardian suhteen pätee myös THL:n suhteen.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen THL:n henkilöstö marssi Helsingissä ulos työpaikoiltaan tänään torstaina 8.10. puolen päivän aikaan. Henkilöstö suuntasi eduskuntatalon portaille ilmaisemaan huolensa kansanedustajille ja eduskuntaryhmille: työpaikkojen on säilyttävä ja vasta vajaan vuoden ikäisen laitoksen toimintaan on löydyttävä rahaa. THL:läiset vaativat eduskunnalta ensi vuoden budjettiin sitä puuttuvaa 2,4 miljoonaa euroa sekä fuusiokustannuksia.

Eduskuntaryhmät liikuttavan yksimielisiä

Eduskuntaryhmät olivat puheenvuoroissaan liikuttavan yksimielisiä siitä, että rahat laitokselle on löydyttävä ja henkilöstön irtisanomisista luovuttava. Niin RKP:n kuin Kokoomuksenkin edustajat ilmaisivat sympatiansa THL:läisille ja lupasivat ryhmiensä puolesta tahdä parhaansa, että fuusion yhteydessä annetut lupaukset pidetään. Raikuvat aplodit sai kokoomuksen **Sirpa Asko- Seljavaara**, kun hän lupasi, että budjettivaje korjataan ja että THL:läiset saavat pitää työnsä.Samoilla linjoilla olivat myös oppositiopuolueiden SDP:n, kristillisten sekä vasemmistoliiton edustajat, jotka kuin yhdestä suusta vakuuttivat, että jos rahaa ei löydy, on aikaisemmin laadittuja lakeja rikottu, ja että työpaikkojen on THL:sssä säilyttävä.

Eduskunnan portaille kaivattiin kokoomuksen ja RKP:n lisäksi myös kahta muuta hallituspuoluetta sekä ministereitä, mutta niin vihreät kuin keskusta sekä ministerit pysyivät näkymättömissä.

Ammattiliitot THL:läisten takana

Eduskunnan portaille olivat saapuneet myös JHL:n puheenjohtaja **Tuire Santamäki-Vuori** että Pardian puheenjohtaja **Antti Palola**. Santamäki-Vuori muistutti THL:läisiä, että liitto tukee voimakkaasti laitoksen henkilöstöä je sen toimia. JHL:n puheenjohtaja sanoi että nyt ollaan testaamasssa sitä, lähteekö valtio oman henkilöstönsä irtisanomisiin, vaikka töitä olisi yllin kyllin.

- Valtion ñtilauskirjatò ovat täynnä, silti henkilötöä halutaan vähentää. Jos valtio nyt ryhtyy sanomaan irti, ei sillä ole minkäänlaista kanttia ryhtyä vaatimaan muilta maltillista henkilöstöpolitiikka, kun se itse on sanomassa irti, Santamäki-Vuori muistutti.

THL:ssä henki korkealla

JHL:n pääluottamusmies **Raija Rantamäki** sanoi kuuntelevansa oikein hyvällä mielellä eduskuntaryhmien lupauksia. Tosin pientä varausta Rantamäkikin myönsi tuntevansa kaikkein auliimpia lupauksia kohtaan.- Tässä tuli ryhmiltä kyllä hyvin vahva viesti siitä, että ne haluavat työpaikkojemme säilyvän ja rahoituksen löytyvän. Ne jopa lupasivat, että rahaa löytyisi. Jos nämä sanat nyt syödään, en kyllä tiedä, mitä enää ajattelisin eduskunnasta, hän sanoo.Rantamäki sanoo, että THL:ssä oltiin kautta linjan, niin henkilöstö kuin johto järkyttynyt siitä, että laitoksen pitää aloittaa yt-neuvottelut väen vähentämiseksi.- Meillä on tällä hetkellä vahva yhteishenki päällä ja valmius katsoa tämä juttu loppuun saakka, hän sanoi.Mitä loppun saakka meneminen sitten tarkoittaa, sitä Raija Rantamäki ei vielä halunnut määritellä.

THL:n henkilöstöjärjestöt Pardia, JUKO ja JHL vaativat hallitusta ja eduskuntaa palauttamaan THL:n budjettiin siitä leikatut 2,4 milj. euroa sekä fuusion kulut. Vaatimuksensa tueksi THL:n henkilöstö marssii ulos työpaikalta torstaina 8.10. klo 12.00 sekä esittää vaatimuksensa eduskuntatalon edessä klo 13.00, soppaa tarjolla klo 12.30 alkaen.Vuoden 2009 alussa syntynyt Terveyden ja hyvinvoinnin laitos on ajautunut rahoituskriisiin ja aloittaa YT-neuvottelut jopa 110 työntekijän vähentämisestä. Tämä on yli kymmenen prosenttia budjettihenkilöstöstä ja on valtiolla tähän asti laajin irtisanomistoimi. Henkilöstö on tyrmistynyt tilanteesta. Miten on mahdollista, että käynnistettiin monta miljoonaa euroa maksava fuusio ilman tietoa, onko siihen varaa? Ja miksi ministeri Risikko lupasi, että ketään ei fuusiossa irtisanota ja nyt omilla toimillaan ajaa laitoksen YT-neuvotteluihin alle vuoden kuluttua fuusiosta? THL:n henkilöstö vaatii, että ministeri pitää kiinni lupauksistaan ja palauttaa THL:n talouden kuntoon. Sosiaali- ja terveysministeriö (STM) päätti käynnistää Stakesin ja Kansanterveyslaitoksen fuusion talvella 2008 osana koko hallinnonalan uudelleenjärjestelyjä. Positiivisesta asenteesta huolimatta henkilöstöllä oli epäilyksiä fuusion hyödyistä suhteessa sen kustannuksiin. Epäilykset näyttävät osuneen oikeaan. Näyttää siltä, että hallitus on käynnistänyt niin perusteellisen valtionhallinnon remontin, ettei oikea käsi enää tiedä, mitä vasen tekee. Valtion talousarvioesityksessä THL:ltä on leikattu lähes miljoona euroa FIMEA:lle. Maksaako THL:n henkilöstö nyt Lääkelaitoksen alueellistamisen kuluja, jota ei aikanaan osattu laskea. Valviralle on siirretty 580000ú. Yhteensä budjetista on leikattu 2,4 milj. euroa. Samaan aikaan laitoksen maksullinen toiminta on vähentynyt, osin fuusion seurauksena. Fuusion suorista kustannuksista on katettu vain yksi kolmasosa. Lisäksi laitos on joutunut investoimaan niihin tehtäviin, joita STM on vaatinut vahvistettavaksi ja THL:ään on siirretty uusia tehtäviä, mutta niiden budjeteista vain osa on siirretty THL:lle. **Vastuutonta valtion varojen käyttöä**Sosiaali- ja terveyspalveluita uudistetaan laajasti. STM on asettanut THL:lle runsaasti tehtäviä tämän uudistuksen tukemiseksi. Oliko järkevä käynnistää fuusiota ja rampauttaa organisaatio silloin, kun laitoksilta vaaditaan aiempaa enemmän? Organisaatiot eivät ole tehokkaimmillaan keskellä fuusiota ja kestää vähintäänkin kaksi vuotta että onnistuneessakin fuusiossa organisaatio palaa normaalille suoritustasolle. Kun fuusio kuitenkin käynnistettiin, olisi se pitänyt viedä kunnialla loppuun saakka. Ei ole mitään järkeä jättää fuusio puolitiehen heikentämällä talous nykyiselle tasolle. Suurten organisaatioiden fuusio on valtava investointi. Nyt tämän investoinnin hyödyt ajetaan alas. Fuusion mahdollinen hyöty olisi voinut olla rinnakkain toimivien laitosten osaamisen yhdistäminen. THL oli fuusion jälkeen vasta palaamassa normaalityöhön ja toivottua yhteistyötä oltaisi voitu alkaa rakentaa. YT-neuvottelut siirtävät laitoksen takaisin lähtökuoppiin tai siitäkin taaksepäin. Työyhteisön ilmapiiri heikkenee väistämättä ja henkilöstön jaksaminen romahtaa.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen THL:n henkilöstö marssi tänään Helsingissä ulos työpaikoiltaan puolilta päivin. Henkilöstö kokoontui eduskuntatalon edustalle ilmaisemaan huolensa kansanedustajille ja eduskuntaryhmille. Viestinä oli, että vasta ensimmäistä vuottaan toimivan laitoksen toimintamäärahat on turvattava ja työpaikkojen on säilyttävä. THL:läiset vaativat eduskunnalta tulevan vuoden budjettiin sieltä puuttuvaa 2,4 miljoonaa euroa sekä Stakesin ja Kansanterveyslaitoksen yhdistymisestä aiheutuneita fuusiokustannuksia.

Eduskuntaryhmät olivat luottavaisia, että rahat laitokselle löytyvät ja henkilöstön irtisanomisista luovutaan. Kokoomuksen **Sirpa Asko-Seljavaara** lupasi, että budjettivaje kyllä korjataan ja että THL:läiset saavat pitää työnsä. Samoilla linjoilla olivat myös oppositiopuolueiden edustajat.

Valitettavasti ministerit eivät portailla näyttäytyneet, eivätkä myöskään vihreät ja keskusta ilmaantuneet paikalle.

Paikalla oli myös Pardian puheenjohtaja **Antti Palola** sekä JHL:n puheenjohtaja **Tuire Santamäki-Vuori,** jotka ilmaisivat tukensa henkilöstölle.

Nykyisessä taantumassa ei ole tarkoituksenmukaista, että valtio omilla toimenpiteillään vähentää työpaikkoja. Valtion toiminta sotii sitä hallituksen periaatetta vastaan, että työuria pitää pidentää molemmista päistä, Palola muistuttaa. Mielenilmaus on tärkeää ilmaus siitä, että kaikkea ei ihan puurematta niellä valtion työntekijöidenkään joukossa, Palola totesi.

Pardia, JHL ja JUKO edustavat THL:n henkilöstöä. Järjestöt tukevat voimakkaasti henkilöstön vaatimusta, jonka mukaan eduskunnan on budjettikäsittelyssä palautettava hallituksen THL:ltä leikkaamat rahat. Myös fuusion kustannukset on katettava. Tällöin voidaan perua nyt kaavaillut jopa 110 työntekijän irtisanomiset ja turvata THL:n edistyminen tuoreesta fuusiosta hyvin toimivaksi, yhteiskuntaa tarkoitetulla tavalla palvelevaksi laitokseksi. Samalla pitäisi ministeri Risikon lupaus siitä, ettei ketään irtisanota fuusion vuoksi.

Stakesin ja Kansanterveyslaitoksen yhdistyminen THL:ksi on ollut vaativa uudistus, joka on vietävä kunnialla loppuun. Hallitus on määritellyt yhdeksi tärkeimmistä tavoitteistaan pidentää työuria, parantaa ihmisen työssä jaksamista ja edistää kansalaisten terveyttä.. THL tekee erittäin keskeistä tutkimusta juuri näissä asioissa. Laitoksen kurjistaminen vaikeuttaisi merkittävästi hallituksen omien tavoitteiden toteutumista.

Toimitti
Antero Nummiranta

Palola vastasi Kansan äänen esittämiin kysymyksiin

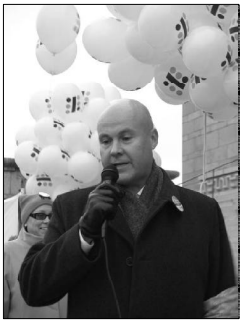

Mikä sai Pardian tulemaan tänään eduskuntatalolle?

Pardia tuli tänne sen vuoksi, että nämä viestit valtionhallinnon työpaikoilta ja jäsenistömme keskuudesta olivat huolestuttavia ja minun mielestä ammattijärjestön tehtävä on tehdä sen normaalivaikuttamistyön lisäksi myöskin tämmöisiä joukkotempauksia. Tämä tuli nyt sopivasti edustajakokouksemme yhteyteen.

Näkyykö tämä tilanne nyt jo valtionalan sekä Pardiaan järjestäytyneen väen työllisyydessä?

Tämä näkyy sillä tavalla, että mikäli tämä talousarvioesitys toteutuu suunnitellulla tavalla, niin nämä toimintamäärärahaleikkaukset vaikuttavat siihen, että henkilöstöä tullaan lomauttamaan ja pahimmassa tapauksessa irtisanomaan valtionhallinnon palveluksesta.

Mitä mieltä te olette tästä ns. valtion tuottavuusohjelmasta?

Se ei ole mikään tuottavuusohjelma. Se on väen vähennysohjelma ja se pitäisi lyödä jäihin välittömästi.

Onko jotain sellaista olennaista mitä vielä haluaisitte tämän kaiken ohella sanoa?

Kaikkein olennaisinta tässä yhteydessä on se, että me emme vastusta aitoa tuottavuuden parannusta. Mutta tapa, jolla valtio nyt toimii, että tuottavuus on yhtä kuin henkilöstön vähentäminen, niin on täysin ala-arvoista toimintaa, varsinkin tässä taloudellisessa tilanteessa, kun työttömyys kasvaa ja valtio näin omalla toiminnallaan lisää sitä työttömyyttä.

Joitakin ajatuksia vuoden 1949 lakkotaisteluihin

Timo Kangasmaa

Kemin veritorstai oli sodan jälkeisen ajan väkivaltaisin yhteenotto porvariston ja työväenliikkeen välillä. Erona vain oli, että työläisten mielenosoitus oli alusta loppuun rauhanomainen. Samaa ei voi sanoa sisäministeriön käskyttämästä poliisista. Työläisiä jopa haastettiin oikeuteen tapahtuman jälkee. Työläisten periksiantamattomuus ja ylpeys omasta toiminnastaan säteilee tästäkin kuvasta.

Edellisessä Kansan äänen numerossa oli kirjoitukseni lakkotaistelusta Kemissä 1949, koska tämän vuoden elokuun 18. päivänä tuli kuluneeksi 60 vuotta Kemin veritorstaita, päivästä jolloin poliisi avasi tulen rauhallisia ï aseistamattomia - lakkolaisia vastaan hajottaakseen rauhallisesti sujuneen lakkolaisten tilaisuuden. Veritorstain lakkolaisten kokoukseen osallistui noin 5 000 ihmistä. Poliisien, väkijoukkoon ampumista luodeista sai surmansa Anni Kontiokangas ja Felix Pietilä. Lisäksi poliisi pidätti lakon johdosta 116 henkeä. Joukossa oli myös henkilöitä jotka eivät olleet edes paikalla.

Mielestäni tuolloisia tapahtumia on syytä muistella hieman enemmänkin. Kemin tapahtumat olivat suomalaisessa mittapuussa erikoinen ja suuri merkityksellinen tapahtuma. Maamme oikeistolaiset kehittelivät mielikuvituksessaan Kemin lakosta oikein työläisten kapinan. Erkki Salomaa kirjoitti Rakentaja lehden numerossa 48 vuonna 1949 asiasta muun muassa seuraavaa:

ñLienee ensimmäinen kerta suomalaisen yhteiskunnan historiassa kun lakkomielenosoituksesta tehdään valtiovaltaa vastaan suunnattu kapina ja lakkolaisista saman terminologiaa käyttäen ñnoin kaksituhantinen kapinallinen väkijoukkoò.

Ns. vapaassa Amerikassakaan, mistä saapuneet uutiskuvat jatkuvasti kertovat poliisien hyökkäyksistä lakkolaisia vastaan, ei tiettävästi tällaisia selkkauksia eikä niiden mahdollisia jälkiselvittelyjä käsitellä kapinana vaan lähinnä järjestyshäiriöinä. Kemin lakkolaisten kulkuetta ja sen yhteydessä sattuneita tapauksia on päivälehdissä käsitelty jo niin tyhjentävästi, että tässä yhteydessä niihin ei ole syytä laajemmin puuttua. Sanottakoon kuitenkin, että vaaditaan todella joko äärimmäisen vilkasta mielikuvitusta tai mitä hiotumpaa asianajajaoveluutta, jotta Kemin lakkolaisten esiintyminen saataisiin näyttämään kapinalta.ò

Hieman myöhemmin kirjoittaa Erkki Salomaa samaisessa Rakentaja lehden artikkelissa:

ñTyöläisten kannalta Kemin tapauksiin ei voi asennoitua muulla kuin yhdellä tavalla. Ovathan vastakkain työläiset ja se suomalainen yhteiskunta, joka 1930-luvulla lapuanliikkeen hengessä kävi taistelua ammattiyhdistysliikettä vastaan ja lopulta saikin ylliotteen, mikä johti ammattijärjestöjen lakkauttamiseen tuomioistuinten päätöksillä. Välirauhan jälkeisellä ajalla on siltä taholta, joka menetti selustatukensa fasismin luhistuessa, puhuttu jatkuvasti palaamisesta ñnormaaleihin oloihinò. Tähän vanhaan normaaliin olotilaan kuului Suomessa vakinaisena ilmiönä ammattiyhdistysliikkeen ja ammatillisesti järjestyneiden työläisten vainoaminen. Kemin syytteet ovat mitä havainnollisimpia todisteita näistä pyrkimyksistä ja ne osoittavat, että taantumus on menestynyt suunnitelmiensa toteuttamisessa. Tuleeko tämä etenememinen jatkumaan, se riippuu maamme työväenluokasta. Ammattiyhdistysliikkeen vapautta ja sen yhtä perustekijää ï työläisten lakkooikeutta ï on puolustettava kaikin käytännössä olevin keinoin.ò

Näihin syvällisiin mietteisiin Erkki Salomaa päätti tuon Rakentaja lehdessä ilmestyneen kirjoituksensa. Tänään me tiedämme, että lakko-oikeutta maassamme ei vielä ole murennettu loppuun asti. Vaikkakin, työläisten lakko-oikeuden käyttämiselle on kehitetty vuosien saatossa, kaikenlaisia esteitä. Kuten esimerkiksi lakko sakot, jotka aina lankeavat vain ammattiyhdistyksille ja työläisille. En muista tapausta jolloin isäntä puoli olisi joutunut lakkosakkojen maksajaksi, vaikka se on aina enemmän tai vähemmän lakon todellinen aiheuttaja. Ei taida maamme työväenliikkeen historiassa olla yhtään lakkoa jonka työläiset olisivat huvin vuokseen julistaneet.

Mutta palataanpa takaisin tuonne Kemin lakon aikoihin. Meidän on syytä muistuttaa mieliimme muutama muukin sitä ennen ja tuona aikana tapahtunut asia.

Suomi irrottautui toisesta maailmansodasta syyskuussa 1944 tekemällä välirauhan sopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Toinen maailmansota päättyi Euroopan osalta, fasistisen Saksan ehdottomaan antautumiseen, 8. toukokuuta 1945. Euroopan kansat, myös Suomessa, juhlivat 9. toukokuuta suurin joukoin toisen maailmansodan päättymistä. Helsingin Rautatientorilla oli tuolloin suuri sodanpäättymisen ja rauhan voittamisen juhla. Edellä mainittua juhlaa pidetään vieläkin, todennäköisesti suurimpana joukkokokouksena Suomen itsenäisyyden aikana. Ihmiset olivat innostuneita ja mielissä oli ajatus: ei koskaan enää sotaa.

On syytä muistuttaa mieliin, että ns. Lapin sota jatkui Suomessa vielä keväälle 1945 ja toinen maailmansota päättyi Japanin osalta vasta 1945 elokuussa Yhdysvaltojen, Hiroshiman ja Nagasakin kaupunkeihin pudottamiin atomipommeihin.

Välirauhan sopimus takasi edellytykset maamme demokratisoitumiselle. Siinä oli määritelty fasistisluontoisten ja sotaisten järjestöjen lakkauttaminen. Välirauhan sopimus antoi toiminta vapauden demokraattisille voimille kuten ammattiyhdistysliikkeelle. Oli aivan luonnollista, että pitkän sodan ja kotimaisen pääoman harjoittaman diktatuurin päättyminen antoi ihmisille intoa ja tarmoa kulkiessaan kohti tulevaisuutta. Muun muassa ammattiyhdistysliikkeen voima kasvoi. Ihmiset tahtoivat parempaan ja turvattuun elämään eli pois taloudellisesta kurimuksesta.

Sodan jälkeen työläisten palkat olivat pieniä. Ja kaiken lisäksi palkkoja heikensi jatkuva voimakas inflaatio, joka heikensi koko ajan palkkaa. Oli luonnollista, että tuolloin esiintyi eri puolilla maatamme palkkataisteluja jotka useimmiten johti lakkotaisteluun. Oli myös tavallista, että isäntäpuoli nosti hintoja sitä mukaan kuin työläiset saivat taisteltua suuremman palkan itselleen. Tällä kertaa työläiset pystyivät kuitenkin jatkuvalla taistelulla nostamaan palkkatasoaan eli ansiotaso parani herrojen pyörittämästä hintojen nostamisesta huolimatta.

Sodan jälkeisten ensimmäisten eduskuntavaalien tuloksena maahamme muodostettiin Pekkalan hallitus. Pekkalan hallitus istui vuoden 1948 eduskuntavaaleihin asti. Mitä maassamme tapahtui sellaista josta niin sanottu virallinen historia ei yleensä kerro?

Käyttäkäämme Erkki Salomaata oppaanamme tuon ajan historiallisiin hetkiin. Hän kirjoittaa kirjassaan, Suuriraha & Isänmaa Co., sodan jälkeisistä vuosista ja vuona 1948 tapahtuneesta hallituksen vaihdoksesta. Salomaa toteaa, että työväenluokan nousu II maailmansodan jälkeen oli kansainvälinen ilmiö. Samoin oli suurkapitalistien maailmanlaajuinen ryhmittyminen hyökkäykseen työläisten laajentuneita oikeuksia ja vaikutusvaltaa vastaan. Niinpä Suomenkin suurtyönantajat tekivät tilannearvion. Tilannearvio päätyi arvioon, että hyökkäyksen otollisin aika on vuoden 1948 eduskuntavaalien jälkeinen aika. Vaalien jälkeen Pekkalan hallitus joutui eroamaan. Muodostettiin Fagerholmin hallitus. Fagerholmin johtama hallitus tuli hyvin nopeasti tunnetuksi hallituksena joka teki työläisten keskuudessa kaikkea muuta kuin myönteistä. Fagerholmin hallitus nojautui ensisijaisesti äärimmäisen oikeiston tukeen.

Erkki Salomaa kirjoittaa kirjassaan seuraavaa:

ñKansallisen Kokoomuksen 16.6.1949 päivätyssä eduskuntakirjeessä tuotiin selvästi esiin, miksi suurporvaristo oli siinä vaiheessa Fagerholmin hallituksen kannalla. Sen mukaan sosialidemokraattien ja kommunistien joutuminen yhdessä oppositioon lähentäisi näitä molempia ryhmiä toisiinsa ja heikentäisi sosiaalidemokraattien ammattiyhdistysliikkeessä käymää taistelua. ñEdellisestä johtuen olisi viimeistään syksyllä odotettavissa vakavia työlevottomuuksia, joiden hillitseminen samoin kuin muutenkin kommunistien toiminnan vastustamiseen ei porvarillisella hallituksella tai sellaisella, jossa sosialistit ovat mukana.ò

Jo ennen hallituksen vaihdosta amerikkalaiset asiantuntijat olivat laskeskelleet, että normaali työttömyys Suomessa pitäisi olla vähintään 5 % palkkatyöväen kokonaisluvusta. Silloin loppuisi ñylityöllisyyden turmiollisuusò ja työvoiman tarjonnan ollessa kysyntää suuremman, palkat painuisivat alas. Työläisille oli vuodesta toiseen selitetty, että vasta sitten voidaan elinehtoja tuntuvasti parantaa, kun suurimmista sodan aiheuttamista taloudellisista pulmista on selvitty. Siksi tämäntapainen työ- ja palkkaehtojen huononnusohjelma oli monelle yllätys.

Rivit tiivistyivät kuitenkin pian tiukkaan vastarintaan. Siitä ensimmäisiä laajempaa huomiota herättäneitä osoituksia oli Arabian tehtaiden pyöreästi 2000:n työläisen lakkotaistelu syksyllä 1948. Siinä vaiheessa myös SAK:n enemmistö, joka oli poliittisesti kytketty Fagerholmin hallitukseen, asennoitui avoimesti palkkaliikkeitä vastaan. Talouselämä-lehti, mikä tunnetaan johtavan suurpääoman käsitysten tulkkina, ei aiheetta todennut SAK:n vetäytyneen eteentyönnetystä asemistaan hallituksen linjojen taakse. ñSe luopui vaatimasta yleistä palkankorotusta, mitä ratkaisua on tietenkin pidettävä järjen voittonaò, selitti lehti. Työläisten järkeen ei sellainen voitto mahtunut ja niin lähikuukausina ilmeni eri työpaikoilla kautta maan lukuisasti liikehtimisiä. Kesällä 1949 ne huipentuivat useiden ammattiliittojen johdolla käydyksi suurtaisteluksi. Silloin noin 60 000 työläistä oli samanaikaisesti lakossa kukin ryhmä omien vaatimustensa puolesta.ò

Kansan on torjuttava Natoon liittyminen

Kansa ei koe Natoa miksikään rauhanjärjestöksi vaan pikemminkin suureksi uhaksi maallemme. Se veisi suomalaisia sotiin ympäri maailmaa ja sen jälkeen myös Suomen ja Venäjän luottamukselliset välit olisivat mennyttä.

Pohjois-Atlantin sopimus astui voimaan 24.8.1949. Sotilasliitto Naton peruskirja alkaa seuraavin sanoin: *ñTämän sopimuksen sopimuspuolet vahvistavat uskovansa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjanpäämääriin ja periaatteisiin ja haluavansa elää rauhassa kaikkien kansojen ja kaikkien hallitusten kanssa.ò*

Nato on sotilasliitto

Sotilasliitto Naton jäsenvaltioiden usko YK:n päätöksiin ja päämääriin on horjunut toistamiseen viimeisen 15 vuoden aikana. Sotilasliitto on syyllistynyt USA:n johdolla lukuisia kertoa edustamiensa valtioiden vapauden, yhteisen perinnön, kulttuurin ja sivistyksen suojelun nimissä kulloisessakin kohdemaassa tapahtuvaan demokratian loukkaamiseen, henkilökohtaisen vapauden riistoon ja oikeusvaltion periaatteiden tietoiseen karttamiseen. Nato valitsee itse vihollisensa. Se ei edistä maailman rauhaa. Kuka kaipaa maahamme Naton sotilastukikohtia tai sotilaittemme osallistumista Naton kohdemaiden siviilikohteiden aktiiviseen tuhoamiseen?

Valtiosopimus sitoo

Nato-sopimus on valtiosopimus. Jäsenvaltion on toteutettava Naton määräykset omien perustuslaillisten menettelyittensä mukaisesti. Jos Suomi liittyy sotilasliitto Naton, on syytä miettiä tarkasti, mitä siitä seuraa. **Naton 8. artiklan mukaan** kukin sopimuspuoli julistaa, etteivät mitkään nyt voimassa olevat kansainväliset sitoumukset sen ja minkään muun sopimuspuolen tai minkään kolmannen valtion välillä ole ristiriidassa Nato-sopimuksen määräysten kanssa ja sitoutuu olemaan tekemättä kansainvälisiä sitoumuksia, jotka ovat ristiriidassa tämän sopimuksen kanssa.

Suomen perustuslain mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia taikka vaativat perustuslain mukaan muusta syystä eduskunnan hyväksymisen.

Natosta on vaikea erota

Naton 13. artiklan mukaan Nato-sopimuksen oltua voimassa 20 vuotta sopimuspuoli voi lakata olemasta sopimuspuoli vuoden kuluttua siitä, kun se on antanut irtisanomisilmoituksensa Amerikan Yhdysvaltojen hallitukselle, joka ilmoittaa muiden sopimuspuolten hallituksille kunkin irtisanomisilmoituksen talletuksesta.

Nato pyrkii korvaamaan YK:n

Naton 1. artiklan mukaan Sopimuspuolet sitoutuvat, kuten YK:n peruskirjassa määrätään, sopimaan kansainväliset erimielisyydet, joissa ne saattavat olla osallisina, rauhanomaisin keinoin sillä tavoin, etteivät kansainvälinen rauha, turvallisuus ja oikeus vaarannu, ja pidättäytymään kansainvälisissä suhteissaan kaikesta voimankäytöllä uhkailusta tai voiman käytöstä, joka voisi jollain tavoin olla ristiriidassa Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien kanssa. Miksi näin ei menetelty Balkanilla tai Afganistanissa? Nato on syrjäyttänyt sodankäyntiin perustuvalla kriisinhallinnalla Yhdistyneet Kansakunnat.

Keskinäinen turvatakuu

Naton 5. artiklan mukaan sopimuspuolet sopivat siitä, että aseellista hyökkäystä yhtä tai useampaa sopimuspuolta vastaan Euroopassa tai Pohjois-Amerikassa on pidettävä hyökkäyksenä niitä kaikkia vastaan. Jos tällainen sotilaallinen hyökkäys tapahtuu, kukin niistä voi YK:n peruskirjan 51 artiklassa tunnustettuun puolustautumisoikeuteen vedoten auttaa hyökkäyksen kohteeksi joutunutta sopimuspuolta tai -puolia yksin tai kollektiivisesti tarvittaessa aseellisesti, kun tarkoituksena on palauttaa Pohjois-Atlantin alueen turvallisuus ja ylläpitää sitä.

Nato on velvollinen ilmoittamaan jokaisesta aseellisesta hyökkäyksestään ja niihin liittyvistä toimenpiteistä YK:n turvallisuusneuvostolle. Sotatoimien pitäisi loppua, kun turvallisuusneuvosto on ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden palauttamiseksi ja ylläpitämiseksi. Kuinka monessa Naton hyökkäyssodassa turvallisuusneuvoston on suotu toimia rauhanprosessin aloittajana?

Naton sotalaivasto Itämerellä olisi uhka maailman rauhalle

Naton 6. artiklan mukaan aseelliseksi hyökkäykseksi yhtä tai useampaa sopimuspuolta vastaan katsotaan aseellinen hyökkäys mm. sopimuspuolen asevoimia, aluksia tai ilma-aluksia vastaan näiden alueiden sisä- tai yläpuolella tai minkä tahansa Euroopan alueen sisä- tai yläpuolella, jolla sopimuspuolen miehitysjoukkoja oli asemissa sopimuksen voimaantulopäivänä tai Välimerellä tai sen yläpuolella tai Pohjois-Atlantin alueella tai sen yläpuolella Ravun kääntöpiiristä pohjoiseen.

Matti Laitinen

Lisätietoja: Mission of Finland to NATO, NATO HQ,
http://www.finlandnato.org
Matti Laitinen
http://masanlaari.blogspot.com
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com
http://hanskatirti.blogspot.com

Suomen ei tule liittyä Natoon

Kansalaisjärjestöjen yhteinen tilaisuus Kiasman aukiolla itsenäisyyspäivänä 6.12. klo 12 - 14. Tule mukaan osoittamaan mieltäsi.
Suomen valtaapitävät ovat myyneet Suomen EU:lle ja painostus Naton jäsenyyteen on kova.

Emmehän halua, että joudumme sotiin ympäri maailmaa ja että suhteidemme perusta Venäjään järkkyy pysyvästi

Yhdessä eteenpäin

Lukijani, olipa teitä sitten yksi tai useampia, voit tai voitte pelotta lukea tämän. Tässä ei nimittäin tarvitse pelätä, että miljoonat ja miljardit menisivät sekaisin. Jos Sinulle, lukijani, tulee nyt jo tässä kotaa mieleen hallituksen tuore budjettiesitys, lupaan, että en hämää Sinua epämääräisiä lukuja keskenään sekoittamalla ja pakottamalla Sinut lopussa itseksesi arvailemaan, kuinka itsellesi loppupeleissä kävi tai tulee mahdollisesti käymään. Siis jos jumala suo jne. Tämä elämä on ilman noita jättipottiarvontojakin aivan tarpeeksi jännää. Ja vielä, kun näissä arvonnoissa ei oikein tasapelejä tunneta.

Siis irrottautukaamme edes hetkeksi vähän muihin maailmoihin. Onhan nyt sitä paitsi kekrin aika. Se oli ennen vanhaan iso juhla. Jouluakin merkittävämpi. Olihan sato korjattu, ja riihi puitu. Jyvät oli erotettu akanoista. Sille on kirjoitettu oikein runojakin. Mm. Eino Leino: ñÄlkää te rikkahat ylvästellä, kun köyhän lapsi laulaa. Kerran on vuodessa köyhän juhla ja kekrinä köyhä laulaa.ò Äläkä nyt taas, lukijani, rupea liikoja assosioimaan, minä en nyt takaa-ajattele ensi vuoden tulo- ja menoarviota. Ajatelkoon sitä vaikka kruunun hevoset. Ne kun ovat niin suuripäisiä, eikä niillä ole muutakaan tekemistä. Ei, toverit, en minä laske leikkiä vakavalla asialla. Olen vain viime aikoina joutunut tuon tuosta jonkinlaiseen sekavuustilaan. Ikään kuin se olisi jotakin fobiaa. Siis jokin uuden tyyppinen pelkotila. Oman diagnoosini mukaan olen viimeaikoina lukenut aivan liikaa jotakin kaikkien valtalehtien suoltamaa hevon paskaa. Ei oikein voi edes televisiota, saatikka radiota avata siellä kun koko ajan luetellaan niitä lottotuloksia. Niitä uusia miljonäärejä. Minä en ole koskaan harrastanut uhkapelejä.

Valtakunnan päälehteä (kuka tämän luokituksen on keksinyt?) en voi varmaankaan vähään aikaan lukea yhtään. Sielläkin vain yritetään hämätä näillä samaisilla numeroilla. Ja, lukijani, usko tai älä, mutta kaikki tämä miljoonien ja triljoonien, vai mitä ne ovat, siis tämä sotku, on tuotettu juuri sitä varten, ettet Sinä vain lukemasi ja kuulemasi jälkeen ajattelisi mitään muuta, kuin sitä iankaikkista puutettasi ja kurjuuttasi. Ymmärtäisit sen tilan pysyvyyden. Ja muistaisit aina viisauden: ñKärsi, kurja kirkkaamman kruunun saatò. Niihin viime aikojen lehtikirjoituksiin on sitä paitsi piilotettu sellaisia viruksia, että niitä juttuja lukiessasi toivoisit koko ajan olevasi painajaisunessa, ja herättyäsi hirveissä kuumekouristuksissa, voisit helpottuneena todeta, että tämähän onkin vain sitä tavallista sikainfluenssaa. Ja sitten uudelleen unenpäästä kiinni saadaksesi voit ihan vaan ajatella sitä, lähtisitkö vaikkapa pakolaiseksi sanokaamme Zimbabeen. Josko sieltä löytyisi se loputtoman hunajan lähde. Vai jatkaisitko täällä kotomaassa nykyistä kivuliasta ja tuskaista elämääsi.

Sen verran ujutan tähän kuitenkin reaaliaikaista asiaa, että jos ette, toverit, ole yleisurheilun MM-kisojen ja muun tärkeämmän seurattavan seasta tulleet huomanneeksi seuraavaa: meidän kaikkien rakastama, vain yhteistä hyvää ainiaan ja väsymättä ajatteleva hallitus on vaivihkaa laajentanut vanhaa lakia jokamiehenoikeuksista. Siihen on tehty merkittävä lisäys. Se kuuluu sanatarkasti: ñTäälò on suorana seistä, ja kaatua joka miehellä oikeus? Että siitä vaan vapaasti soveltamaan. Sovellusvihje: jos näet tiellä/kadulla kaatuneen lähimmäisesi, älä puutu asiaan. Se on hänen oikeutensa. Ja kyllä ulkoistettu ja kilpailutettu puhtaanapitolaitos hoitaa homman. Ne ovat tuolla rapakon takana muuten tehneet omaan vastaavaan lakiinsa samanlaisen lisäyksen jo aiemmin. Tämä on siis kopioitu itse Setä Samulin aikojen alussa kehittelemistä viisauksien kirjasta. (Minulle tuli kyllä tuosta mieleen Sillanpään Marssilaulu, jostakin itsenäisyytemme pimeiltä alkuajoilta. Mutta tämä johtuu varmaan niistä viruksista). Älä, lukijani, tuosta huomautuksesta ollenkaan masennu. Tässä lopuksi vähän lohduttavia kaunolauseita meille kaikille tähän ankeuteen: ñMe olemme nyt kaikki laivalla ja kynnämme suurta merta. Me synnymme tänne vaivalla ja vaivalla kuolemme kerta. Mutta se mitä siinä on välillä, se olkohon lämpöä, lempeä.Kas, yössä kun yhtehen sattuvi kaks, käy kulkukin helpommaks.ò(E. Leino) Niin, että yhdessä tästä eteenpäin. Kohtahan talousviisaat alkavatkin ennustella taas seuraavan laman syvyyttä ja pohjakosketuksen rajuutta. Että kyllä tässä elämässä mielenkiintoa riittää.

Unto Nikula
Vantaa

Kööpenhaminan ilmastokokous pohtii ilmaston lämpenemisen estämistä

Kööpenhaminassa pidetään maailmanlaajuinen ilmastokokous joulukuussa. Kokous on suurten haasteiden edessä, sillä ilmaston lämpenemisen hidastaminen on yksi ihmiskunnan keskeisimpiä haasteita. Päätöksenteko ei kuitenkaan ole helppoa, kun länsimaat yrittävät varmistaa samalla suurpääoman taloudelliset edut. Yhtälö on mahdoton.

Suomessakin kansa vaatii toimia ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Kuvan banderollissa korostetaan, että vaikutukset eivät koske vain ympäristöä. Kysymys on myös ympäristöpakolaisten tulvasta, joka välttämättä seuraa, jos suuret alueet maapallolla muuttuvat asumiskelvottomiksi.

Ilmaston lämpenemisen nopeutuminen ihmisen toiminnan seurauksena on maailman keskeisin ympäristöongelma. Ilmaston muuttumisen myötä suureksi ongelmaksi on muodostumassa kuivuuden aiheuttama pula makeasta vedestä, mikä uhkaa elämisen edellytyksiä niin Afrikassa kuin Aasiassakin.

Ilmastonmuutoksen kiihtyminen on seurausta maatalouden, teollisuuden ja liikenteen aiheuttamista ns. kasvuhuonekaasupäästöistä (mm. hiilidioksidi, metaani). Ilmastonmuutoksen kiihtyminen viimeisen sadan vuoden aikana on yleisesti tunnustettu tieteellinen tosiasia, vaikka sora-ääniäkin on kuulunut aina 1990-luvun lopulle saakka, erityisesti USA:n oikeiston ja sitä tukevan ylikansallisen öljyteollisuuden piiristä.

Tämän hetkinen käsitys on, että maapallon keskilämpötilan kohoaminen pitäisi voida rajoittaa kahteen asteeseen, jolloin vakavimmat riskit vielä olisivat vältettävissä. Tähän mennessä lämpötilan nousu on ollut noin 0,8 astetta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kaikkien maailman maiden pitäisi rajoittaa päästöjään maasta riippuen 15-40 %. Jos kehitysmaita ei saada hankkeeseen mukaan, tavoitteeseen ei päästä.

Kioton sopimus

Ilmaston muutoksen hidastamiseksi on solmittu YK:n ilmastonmuutosta koskeva puitesopimus vuonna 1992. Sopimuksen tarkoituksena oli vakiinnuttaa päästöt vaarattomalle tasolle. Tähän liittyen vuonna 2005 astui voimaan ns. Kioton sopimus, jossa hyväksyttiin kehittyneille maille sitovat päästövähennystavoitteet. USA jäi tuolloin kuitenkin sopimuksen ulkopuolelle paljolti Bushin hallinnon ja öljyteollisuuden läheisten kytkösten vuoksi ja tämä vesitti sopimuksen tavoitteet ja antoi kilpailuetua USA:n teollisuudelle. Ulkopuolella ovat myös suuret päästöjen tuottajat Kiina, Intia, Brasilia, Meksiko ja Etelä-Korea.

Joulukuun puolivälissä pidettävässä Kööpenhaminan ilmastokokouksessa on tarkoitus sopia miten ilmastonmuutosta hillitään maailmanlaajuisesti ja miten siihen sopeudutaan. Tarkoitus on, että sopimukseen saataisiin mukaan kaikki maat ja että voitaisiin sopia merkittävistä päästöjen vähennyksistä.

Kaikki maat mukaan päästöjen vähentämiseen

Keskeinen kysymys on siitä, miten kehitysmaat saadaan sitoutumaan päästöjen vähentämiseen. Kehitysmaiden kannalta kyse on oikeudenmukaisuudesta. Teollisuusmaat ovat aikanaan rikastuneet kehitysmaiden luonnonvarojen riistolla ja kehittäneet teollisuuttaan ilman mitään päästörajoituksia, eli riistämällä ympäristöä. Nyt kehitysmaat eivät saisi lisätä hyvinvointia samalla tavalla ympäristöä turmellen. Tilanne vaatisikin rahoitusmekanismeja, joilla kehittyneet maat rahoittaisivat päästöjen vähentämiseen tähtäävät investoinnit kehitysmaissa. Samaan hengenvetoon on kuitenkin todettava, että kehitysmaiden päästöistä vastaavat suurelta osin eurooppalaiset ja amerikkalaiset suuryhtiöt. Näin ollen on olemassa hyvin suuri vaara, että kansainväliset rahoitusmekanismit hyödyttävät lopulta suurpääomaa.

Päästökauppa ei toiminut toivotulla tavalla

Kioton sopimuksessa sovittiin joustomekanismeista, joiden tarkoituksena oli, että kehittyneet maat voivat vähentää päästöjään noustavasti ja kustannustehokkaasti. Koska kasvihuonekaasupäästöt eivät ole paikallisia tai alueellisia ympäristöhaittoja, on järkevintä, että päästöjä vähennetään siellä, missä se on kaikkein edullisinta, eli sijoitetulla rahalla saadaan vähennettyä päästöjä mahdollisimman paljon. Yksi näistä joustomekanismeista oli kansainvälinen päästökauppa.

Päästökauppajärjestelmä on järjestelmä, jossa haitallisia päästöjä tuottavat laitokset ovat velvollisia omistamaan päästöjään vastaavan määrän päästöoikeuksia. Päästöoikeudet jakaa viranomainen ja niitä on vähemmän kuin alueen päästöt ovat. Näin ollen päästöjä täytyy vähentää ja vähennys tapahtuu periaatteessa siellä, missä se on halvinta, koska yritykset voivat myydä päästöoikeuksia toisilleen. Koska Euroopassa ei ole tarjolla riittävästi saastuttamatonta energian tuotantoa, joudutaan energiaa tuottamaan saastuttavalla tavalla (kivihiilellä ja kaasulla), jolloin energian hinta on noussut. Valtiot ovat jakaneet päästöoikeudet ilmaiseksi, mutta yritykset lisäävät päästöoikeuksien asiakkailta perittävään hintaan. Päästömaksuja laskutetaan myös hiilineutraaleiden energiamuotojen tuottaman sähkön hinnasta, joten energiayhtiöt kääriivät sataan miljardiin yltävät ns. Windfall-voitot vuoteen 2012 mennessä. Maailman luonnonsäätiön (WWF) mukaan järjestelmä on johtanut siihen, että yritysten kannalta niille maksetaan saastuttamisesta. EU:n päästöt eivät olekaan laskeneet ensimmäisten päästökauppavuosien aikana, vaan päinvastoin nousseet. Kööpenhaminan kokouksen yksi tavoite onkin uusien joustomekanismien kehittäminen.

Muutos

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen on välttämätöntä. Eri asia kuitenkin on, voidaanko riittävän nopeita ratkaisuita tehdä nykyisellä politiikalla, jossa suurpääoman etuihin ei olla valmiita puuttumaan. Päästöjen vähentämisestä aiheutuvat kustannukset on ensisijaisesti saatava suurpääoman maksettavaksi. Tärkeää on myös, että kaikki maat saataisiin mukaan sopimukseen, jolloin teollisuuden ei kannattaisi hakeutua niihin maihin, missä rajoituksia ei ole.

KÄ/ Juha Kieksi

Vihdin kuntavaalien uusinta

Jaakko Muilu, ehdokkaamme Vihdin uusintavaaleissa.

Viime vuoden kuntavaalien yhteydessä järjestettiin Kauniaisissa, Karkkilassa ja Vihdissä sähköinen äänestyskokeilu. Se epäonnistui: yhteensä 232 ääntä ei kirjautunut sähköiseen vaaliuurnaan puutteellisten ohjeiden ja äänestyskoneen takkuilun takia. Hukkuneita ääniä oli niin paljon, että korkein hallintooikeus määräsi vaalit uusittaviksi 6.9.

Suomen Työväenpuolue asetti ensimmäisen kerran ehdokaslistan Vihdissä v. 2008 vaaleihin Ehdokkaamme oli puolueen varapuheenjohtaja, pääluottamusmies Jaakko Muilu.

Ministerien ja puheenjohtajien voimallisesta kampanjoinnista huolimatta vaalitaistelu oli vaisu. Suurten puolueiden ï varsinkin kokoomuksen edustajat ï arvostelivat KHO:n päätöstä vaalien uusimisesta. Vihti-päivillä ja markkinoilla sekä viimeisellä viikolla ennen vaalipäivää oli hieman säpinää. Jaska kävi upean kampanjan tunnuksella ñRämettymätön voimaò. Nummelan vaalipaneelissa hän muun muassa korosti työllisyyden ja lähipalvelujen merkitystä ja toi esiin Ideaparkin haittavaikutuksia. Sosiaali- ja terveyslaitosten sijoittelu ja ja Vihtiin kaavailtu Ideapark-Aivonarikka olivat tunteita herättäviä kysymyksiä. Vaalirahakohu Toivo Sukarin, Matti Vanhasen ja Merikukka Forsiuksen ympärillä muhi pinnan alla: Forsiuksen siirryttyä kokoomuksen puisto-osastosta pääkonttorin puolelle. vihreät eivät enää kannattaneet Sukarin Ideaparkia.

Äänestysaktiivisuus romahti Vihdissä 41 prosentin tienoille. Vaaleissa suurin mielenkiinto kohdistui demareihin:. edellissyksynä Vihdissä perinteisesti vahva SDP oli menettänyt peräti 4 valtuustopaikkaa, mutta sen tilanne ei vaalissa muuttunut. Keskusta voitti Vihdin Puolesta ï ryhmän ainoan paikan, mikä oli ainoa muutos. Suuri osa kuntalaisista protestoi uusintavaaleja. Äänestäjien jäätyä kotiin tai mökille kaikki kahdeksan eduskuntapuoluetta ja ViPu-yhteislista menettivät roimasti ääniä edellissyksyn vaaliin verraten. STP oli ainoa puolue, joka lisäsi äänisaalistaan (n. 50 %).. STP:n suhteellinen kannatus lähes kolminkertaistui. Silti STP jäi vielä kauaksi valtuustosta. Vaalit käytiin viimevuotisilla ehdokaslistoilla, joten ehdokasmäärää ei ollut mahdollista lisätä. Vihti on neljän aluekeskuksen kunta ja ehdokkaita olisi tarvittu kirkonkylän lisäksi myös Nummelassa, Ojakkalassa ja Otalammella. Vaali oli vain edellisen lokakuun äänestyksen uusinta; ihmiset äänestivät entistä suosikkiaan - liikkuvia äänestäjiä oli vähän. Jos nyt olisi ollut ñoikeatò vaalit, olisimme ehkä saaneet lisäehdokkaita tai liittolaisia muistakin uusliberalismin vastaisista puolueista. Maalaiskunnissa usein äänestetään puoluetta, jonka perinteet on jo äidinmaidosta imetty eikä nähdä muutosta, minkä esimerkiksi maalaisliitto/keskusta, demarit tahi SKDL/vasemmistoliitto on kokenut uusliberalismin aikakautena. Vaalien ajoittuminen loma-, mökki- ja puintikauteen lisäsi keskustelun laimeutta. Kun Vihti oli kesällä suljettu, vaalikorruptiokeskustelu ei Merikukka Forsiuksen valtakuntaan voimaperäisesti yltänyt. Jos vaalit olisi pidetty poliittisen syksyn alettua, kokoomus, kepu ja demarit olisivat menettäneet ääniä, joista osa olisi satanut STP:n laariin .

Kaiken kaikkiaan Vihdin vaalit osoittivat samaa suuntaa kuin viime eduskuntavaalit ja EU-vaalit: STP on pieni pippurinen puolue, mutta menee voimallisesti eteenpäin. Vuonna 2007 asetimme eduskuntavaaleissa ehdokkaat kaikkiin vaalipiireihin ja tulos oli kohtuullinen. Keväällä eurovaaleissa olimme suhteellisesti suurin voittaja verrattuna eduskuntavaaleihin. Tänään olemme valmiimpia seuraaviin eduskuntavaaleihin ï ovatpa ne vaalikorruption takia ennenaikaiset hajotusvaalit tai sitten normaalivaalit maaliskuussa 2011.

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

PS: Sähköisen äänestyskokeilun epäonnistumisesta huolimatta kannatan äänestyskoneen käyttöä jo v 2015 eduskuntavaaleissa. Ongelmat ehditään ratkaista ja pelko äänestäjien painostuksesta on voitettu kanta siihen mennessä.

Irlanti hyväksyi EU:n perustuslain

Irlantilaiset antoivat kansanäänestyksessä 2.10.selvällä enemmistöllä tukensa EU:n perustuslaille eli ñperussopimukselleò eli Lissabonin sopimukselle, joka siirtää kansallista päätösvaltaa EU:n elimille. Toteutuessaan lakiluonnos olisi merkittävin hyppäys kohti liittovaltiota sitten vuoden1993 Maastrichtin sopimuksen. Viime vuoden kesäkuussa irlantilaiset panivat sopimuksen jäihin, kun 54 % heistä äänesti sitä vastaan.

Vuosi sitten EU-byrokraatit selittivät vastustuksen johtuneen mm. siitä, että irlantilaiset pelkäsivät Lissabonin sopimuksen vaikuttavan maansa verotukseen, puolueettomuuteen ja aborttilainsäädäntöön. Esitettiin jopa, että kansa kaikkivaltias ei tiennyt mistä äänestettiin vaan protestoi epäsuosittua hallitustaan vastaan. Jostain syystä unohtui puolalainen putkimies, joka ratkaisi Ranskan kansanäänestyksen tuloksen 2005.

Tosiasiassa Irlanti äänesti EU:n militarisointia ja markkinatalouden ylivaltaa vastaan. EU-liittovaltiolakiesitys korostaa militarismia ja kaupan vapautta sosiaaliturvan kustannuksella.. Irish Times -lehden viimevuotisen tutkimuksen mukaan EU:n militarisointi oli ylivoimaisesti merkittävin Ei-äänen voiton syy. Myös Irlannin ay-liike puolustaa kansalaisten perusturvaa ja pyrkii torjumaan EU:n uusliberalistisia toimintamalleja.

Ensimmäinen kansanäänestys mitätöitiin, koska tulos oli väärä

Heti v. 2008 äänestyksen jälkeen Irlannin pääministeri **Brian Cowen**. Ranskan presidentti **Nicholas Sarkozy,** Saksan liittokansleri **Angela Merkel,** Luxemburgin pääministeri **Jean-Claude Juncker** ja EU komission **José Manuel Barroso** aloittivat juonittelut äänestyksen mitätöimiseksi. Ja Suomen nilkit **Vanhanen**, **Stubb** ja laajentumiskomissaari **Rehn** hyppien kiljuen perässä. Vain Tshekin EU-kriittinen presidentti **Vaclav Klaus** oli valmis lopettamaan ilveilyn. Barroso vaati ñEU-maiden on jatkettava Lissabonin sopimuksen ratifiointia Irlannin kansanäänestystuloksesta huolimattaò. Rehn totesi: ñEU:n jäsenmailla on yhteinen vastuu punnita, mitä Irlannin kansanäänestyksen tulos merkitsee sopimuksen kannaltaò. Brysselissä 11.-12.12.08 pidetyssä EU-huippukokouksessa Irlannin kansanäänestyksen tulos mitätöitiin ja Cowen ilmoitti Irlannin järjestävän uuden äänestyksen. Irlannille annettiin ômyönnytysõ: jokaisella EU-maalla on jatkossakin oma komissaari! Perustuslain ratifioineet maat vain katsoivat päältä - lakitekstiin oli kaukaa viisaasti kirjoitettu, että lain sisältöä voi vapaasti muuttaa ilman parlamenttikäsittelyjä!

Valheita ja huijausta

EU-kelmien kerho lähti valheiden poluille: irlantilaisille selitettiin, että heidän itsenäinen päätösvaltansa ja puolueettomuutensa säilyy sopimuksen hyväksymisestä huolimatta. Kun tätä propagandaa oli hallituksen joka tuutista paukutettu toista vuotta, joku kansalainen saattoi moista puppua uskoakin. Suurempi tekijä oli kuitenkin vaikea taloustilanne. Irlannin talouskasvu oli 1990-luvun alusta viime vuoteen OECD-maiden nopeimpia. Suuret EU-tuet ja euroalueen alhainen korkotaso vaikuttivat nousukaudella myönteisesti tuotannon ja kaupan kehitykseen. Irlannin talouden syöksy taantumassa oli rajua. Maan pankkijärjestelmä on pelastettu kuilun partaalta Euroopan keskuspankin tuella. Irlantilaisia valistettiin, että pienen, ulkomaankaupasta ja ulkomaisista investoinneista riippuvaisen maan ei kannata katkoa suhteita unioniin. Kansalta salattiin, että merkittävä osa talousongelmista johtuu kalliin euron politiikasta, mikä on useassa euromaassa aiheuttanut suurtyöttömyyden.

Irlannissa EU:n kannatus on luultavasti laajempaa kuin missään muussa EU:n jäsenmaassa; olosuhteet olivat otolliset politiikan helppoheikkien selityksille, että Irlannin käy huonosti, jos se jää syrjään EU:n kehityksestä tai maa erotetaan jäsenyydestä. Ratkaiseva tekijä oli toivo laman selättämisestä, jolloin oljenkorteenkin tartutaan.

EU:n perustuslakiäänestys kuin Afganistanin ñpresidentinvaaliò

Vuonna 2005 neljässä maassa perustuslaista järjestettiin kansanäänestys - tarkoituksena oli äänestää vain niissä maissa, joissa läpimeno on pomminvarmaa ja lisäksi Englannissa, Tanskassa sekä mahdollisesti Ruotsissa, joissa kansallinen lainsäädäntö sitä vaati ja äänestys oli kansalle luvattu. Sopimus hyväksyttiin Espanjan ja Luxemburgin, mutta hylättiin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Oli ilmeistä, että myös Irlannin, Puolan, Tanskan, Portugalin, Tgekin tasavallan ja Britannian kansanäänestyksissä Ei-äänet voittaisivat. EU-komissio otti aikalisän. Petteri Tuohiniemi kuvaa EU:n demokratia-käsitystä: ñKansanäänestykset tyrannisoivat EU:taò (HS 15.6.08). Ranskan ja Hollannin äänestystulos mitätöitiin, koska tulos oli väärä. EU perinteen mukaan asioista äänestetään aina niin kauan, että saadaan haluttu lopputulos.

Lokakuussa 2007 EU-johtajat lähettivät lukukelvottomaksi sotketun perustuslain kopion jäsenvaltiolle. Irlanti uhmasi EU:n kansanäänestyskieltoa, koska maan perustuslaki vaati sitä ja hallitus oli luvannut sen kansalle. ñSopimusò oli sisällöltään sama kuin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä vuonna 2005 kaatunut perustuslakiehdotus.

Suomessa EU:n edessä matelevat sanomalehdet riekkuivat lokakuun alussa: ñToinen kerta toden sanoiò. Yksikään lehti ei tohtinut edes mainita, että toinen kerta olisi ainakin Ranskassa tuonut vielä murskaavamman tuomion vehkeilylle. Keskipohjanmaa otsikoi pääkirjoituksensa 1.10. ñEU odottaa óoikeaaô tulostaò. Kaleva totesi pääkirjoituksessaan 4.10.09: **ñKolmatta kertaa ei enää äänestetäò.**

Afganistanin presidentinvaalissa toimittiin EU:n tapaan: ensin päätettiin, että huumekaupan ja korruption edusmies nukkepresidentti **Karzai** valitaan, äänestysmahdollisuus annetaan vain luotettuille, USA:n nukkehallinto äänestää Karzaita kansan puolesta siten, että paikoin äänestysaktiivisuus nousi satoihin prosentteihin ja varmuudeksi väärin äänestäneiden äänet hylätään tai hävitetään.

Suomen TV-uutisissa todettiin, että länsimaat päättivät vaaleista, jotta länsimieliselle presidentille saataisiin lisää edustavuutta. Kerrottiin myös, että ehdokkaana ollut presidentti Karzai päätti hyväksyä äänestyksen tuloksen. EU-demokratiaa sovelletaan jo Aasiassakin!

Juhani Tanski

Irlanti tunnetaan monesta asiasta, kansanmusiikistaan, kirjailijoistaan ja Guinnesportteristaan. 1800-luvun puolivälissä maahan iski perunarutto, joka aiheutti suuren nälänhädän ja ajoi pari miljoonaa irlantilaista siirtolaisiksi Amerikkaan.

Nyt irlantilaiset on toistuvilla kansanäänestyksillä lypsetty Lissabonin sopimuksen puolelle.

Tule mukaan!

Pekka Tiaisen pankkiretki pitkin Aleksanterinkatua Kolmelta Sepältä Senaatintorille uusitaan

torstaina 12. 11. klo 16.00 lähtien jälleen Kolmelta Sepältä.

Pekalta on jo tekstiä tältä ensimmäiseltä 16.9. tehdyltä pankkiretkeltä tässä lehdessä sivuilla 3 ja keskiaukeamalla.

Kaikkea Pekka ei ole vielä sanonut. Lähdetään antoisalle kierrokselle!

Pistetään finanssipiirit kansalaisvoimin kuriin!

Valtapuolueet eivät edusta kansaa

Antti Pesonen

Suomessa sanotaan olevan edustuksellinen demokratia. Perustuslakimme mukaan ylin valta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta. Eduskunnan siis tulisi toteuttaa kansan ï kansalaisten ï enemmistön tahtoa.

Nyt on käynyt niin, että ns. edustuksellinen demokratia ei enää edusta kansaa, vaan on tullut kansanvallan tilalle. Vaikka valtapuolueet saavat kymmenien miljoonien eurojen vuotuisen puoluetuen kansan taskuista, ne toimivat silti enemmän muiden rahoittajiensa etujen ja tahdon mukaan.

Se tosiasia, että valtapuolueet eivät edusta kansaa vaan muita intressipiirejä, näkyy ainakin kolmessa suuressa asiakokonaisuudessa: Valtaa on siirretty ja siirretään yhä pois Suomesta ilman kansanäänestyksiä, vaikka suuri enemmistö suomalaisista haluaa, että tärkeimmät asiat päätetään Suomessa.

Suomea viedään hitaasti mutta varmasti sotilasliittoihin. EU:n sotilasliittokehitykseen Suomi on jo sidottu ja Nato-jäsenyys on valtapuolueiden johdon tavoitteena, vaikka sotilaallista liittoutumista kannattaa vain pieni vähemmistö suomalaisista.

Yhteiskuntakehityksen suunta on yhä suurempaan eriarvoisuuteen, vaikka kansalaisten suuren enemmistön tahto on eriarvoisuuden vähentäminen.

Vallassa olevat puolueet edustavat politiikan suunnan osalta vain vähemmistöä suomalaisista. Aika toimii niitä vastaan. Kansalaisten herääminen vaatimaan muutosta tapahtuu hitaasti, mutta varmasti.

Olisi lopulta kaikkien etu, että tulevat suuret yhteiskunnalliset muutokset tapahtuvat mahdollisimman hallitusti ja vaalien kautta. Demokratia eli kansanvalta voi aidosti toteutua vain kun avoin julkinen keskustelu on mahdollista myös vallassa oleville kiusallisista asioista. Siihen olisi nyt korkea aika pyrkiä.

Antti Pesonen
Kirjoittaja on Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja

Poliittinen järjestelmämme vaatii täysremonttia

Viime päivinä on eräillä tahoilla vaadittu eduskunnan hajottamista ja uusia vaaleja. Näistä toimenpiteistä ei ole kuitenkaan mitään hyötyä, ellei samalla remontoida poliittista järjestelmäämme perusteellisesti.

Pitäisi lakkauttaa nykymuotoinen puoluetuki. Pitäisi kieltää ankaranrangaistuksen uhalla kaikkinainen ulkopuolinen rahallinen tuki puolueille vaaleissa ja muutenkin.

Jokaiselle puolueelle, niin eduskuntapuolueille kuin muillekin, pitäisitaata valtiolta esim. 100 000 euroa käytettäväksi vaalikampanjassa. Summa olisi täsmälleen sama kaikille, riippumatta puolueen koosta tms. Muuten puolueiden pitäisi tukeutua demokraattisiin viestintävälineisiin, esim. internetiin, blogeihin etc.

Yleisradio pitäisi julkisen ja tasapuolisen palvelun yhtiönä velvoittaa päästämään vaaliohjelmissaan kaikki puolueet, niin eduskuntapuolueet kuinmuutkin, ääneen sekunnilleen saman ajan.

Nykyisenlainen järjestelmä ei ole demokratiaa. Se on rahan- ja harvainvaltaa, plutokratiaa. Äärisimerkkinä plutokratiasta on Yhdysvallat,jossa presidentiksi tai muuksi ei käytännössä voi päästä, ellei ole miljonääri. Myös Suomessa raha ratkaisee, kuten nyt on nähty.

Tommi Lievemaa
Toimii aktiivisesti SKP:ssa
Muusikko ja musiikinopettaja

Löytöretki Helsingin "Wall Streetiltä" alkoi

Pekka Tiaisen pankkiretki jatkui Kolmelta sepältä edelleen (Katso sivu 3)

1. Tässä ovat pankkiiriliike Evli (Evil englanniksi paholainen), Osuuspankki ja myös **Aleksandergroup**.

Evli on pankkiiriliike tai pankki, johon asiakas laittoi 90.000 euroa ja sai sieltä 10.000 euroa takaisin, kun Evli vaati väärin perustein vakuuksia. Miksi rahoitustarkastus ei ole puuttunut Evlin toimintaan tässä asiassa? Yksi mahdollinen selitys on, että Evlin johdossa istuu **Kai Blomster**, joka oli aikaisemmin rahoitusvalvonnan keskeinen johtaja ja siirtyi sieltä Evlin palvelukseen. Ja hänellä on varmasti hyviä ystäviä rahoitustarkastuksessa mikä selittää, että Evlin asioihin ei puututa. Hiljakkoin Evli osti **Carnegien** toimintoja. Carnegie romahti Ruotsissa väärinkäytöksiin. Siellä manipuloitiin hintoja ja tehtiin sisäpiirikauppoja ja Ruotsin rahoitusvalvonta puuttui asiaan.

Tässä on toinenkin mielenkiintoinen ryhmä Aleksandergroup, jolla on myös pankkiiriliike Etelä-Esplanadilla. Aleksandergroupissa on sellainen keskeinen henkilö kuin **Kopra**, joka järjesteli **Fortumin Liliuksen optiot**, joiden johdosta Lilius joutui eroamaan. Aleksandergroupin ja Liliuksen optioita järjestelleen Kopran päämaja on tässä.

Tähän liittyy Fortumin hallituksen puheenjohtaja **Peter Fagernäs**. Fagernäs oli aikaisemmin **Kansallis-Osake-Pankin** johdossa, teki siellä ison tappion, ja joutui lähtemään. Hän sai myös tuomioistuimessa tuomion väärinkäytöksestä, mutta lähti kuitenkin perustamaan uutta firmaa nimeltä **Conventum**. Conventumin kohdalla tapahtui niin (käymme myöhemmin tarkemmin läpi) että Conventum romahti ja on lakkautettu. Conventum vastaa meillä Lehman Brothersia, joka romahti vuosi sitten. Conventum romahti Suomessa jo aikaisemmin. Mutta Fagernäs ja kumppanit saivat myytyä Conventumin Pohjolalle, kun sen tappiokierre oli jo alkanut. Ja kun se paljastui, niin Fagernäs joutui lähtemään Pohjolasta. Conventum oli kuitenkin avustanut Fortumia ja kuinka ollakaan, Fagernäs päätyi Fortumin johtoon. Fagernäs yhdessä Aleksandergroupin Kopran kanssa on ilmeisesti se henkilö, joka oli junailemassa Liliukselle Fortumin optioita. Liliushan tuli Ruotsista **Wallenbergien finanssiryhmän** pääpankista **Skandinaviska Enskilda Bankenista (SEB)**, joka teki yhteistyötä Conventumin kanssa. Siihen palaamme myöhemmin. Eli SEB pyrki ilmeisestikin Conventumin ja Pohjolan avulla ñtekemään maihinnousunò Suomeen, mutta Skandinaviska Enskilda Banken epäonnistui tässä, kun Conventum ja Pohjola romahtivat. [Nyt sitten on selvillä, että kun Liliuksen optiot järjesteltiin, keitä siinä oli takana ja tämä ovi tässä on erittäin tärkeä siinä. Ja varmasti nuo Evliläisetkin tuntevat tämän Conventumin taustan ja Aleksandergroupin.]

Evli liputtaa tässä ja myös lentokentällä. Voidaan sanoa, että Evliin on tarttunut Hullun Pankin Tauti. Suosittelemme siksi, että Evli julistetaan karanteeniin vaarallisena taudin levittäjänä. Ja jos jollakulla on asiointia Evlin suuntaan, niin kehottaisimme lopettamaan asiakassuhteen. Koska emme voi puhdistaa koko finanssimaailmaa kerralla, niin puhdistetaan nyt ensin tämä Evli. Kun se on korvannut aiheuttamansa vahingot, voidaan harkita, mitä sitten tehdään.

Mainittakoon tässä Osuuspankkiryhmästä sen verran, että Osuuspankkiryhmähän osti **Pohjolan** sen jälkeen, kun se oli ajautunut vaikeuksiin mm. Conventumin takia. Nyt Osuuspankkiryhmällä on ongelmana, että tämän Conventumin saastetautipesä on nyt siellä Pohjola-pankin hoteissa. **Pohjolapankkihan** on entisen OKO-pankin, osuuspankkiryhmäpankin uusi nimi.

2. Aleksanterinkatu 44, SKOP:n ja KOP:n raunioilla

Aleksanterinkadun ja Mikonkadun kulmauksessa sijaitseva graniittilinna on romahtaneen KOP:n entinen pääkonttori. Sitä vastapäätä Mikonkadun puolella on romahtaneen SKOP:in entinen pääkonttori. Tänään KOP:n pääkonttorin rapussa majailevat **Öhman** sekä **JP Morgan**, joka on romahduksen kärsinyt amerikkalainen investointipankki ja sai jättimäiset yhteiskunnan tuet. Öhman on taasen pohjoismainen pankki, joka osti täältä Suomesta **Quorum**-nimisen omaisuudenhoitoyhtiön, jonka taas perusti osaltaan **Kristian Warras**, joka oli Conventum Pankkiiriliikkeen entinen toimitusjohtaja. Tällä tavalla Conventumin yksi lonkero jatkaa elämäänsä tässä Öhmanissa. Mutta myöskin tapahtui niin, että Peter Fagernäs ennen kuin perustu sittemmin romahtaneen Conventumin, oli johtajana Kansallis-Osake-Pankissa.

Olemme siis paikassa, joka on 1990-luvun pankkikriisin kannalta keskeinen. Tässä edessä on siis Kansallis-Osake-Pankin pääkonttori ja siinä lukee komeasti Pohjola. Pohjolahan oli Kansallis-Osake-Pankkia lähellä oleva vakuutusyhtiö.

Conventum-seikkailut

Käymme nyt lyhyesti läpi Conventumin asian. Peter Fagernäs oli yhtenä johtajana Kansallis-Osake-Pankissa ja kärsi tappioita 90-luvun pankkikriisissä saaden oikeuden tuomionkin. Hän lähti perustamaan 1990-luvun lopulla Conventumia ja sai siihen mukaansa **Timo Jouhkin**. Vuoden 2000 aikoihin Conventumia pidettiin oikein hyvänä esimerkkinä hyvin toimivasta finanssialan ryhmittymästä, mutta todellisuudessa alamäki oli jo alkanut. Fagernäs halusi kaupitella Conventumin Osuuspankkiryhmälle. Siellä **Antti Tanskanen**, Osuuspankkiryhmän silloinen johtaja torjui sen viisaasti. Mutta Pohjola osti Conventumin. Kävi niin, että OKO-pankin silloinen toimitusjohtaja **Mikael Silvennoinen** istui silloin Pohjolan hallituksessa ja jätti Conventum-kauppaan eriävän mielipiteensä ja vastalauseena erosi hallituksesta. Myöhemmin hän on Pohjola Pankin johtajana jättänyt puuttumatta entiseen Conventumin velkomuksiin sen jälkeen, kun OKO osti Pohjolan ja sen myötä sen, mitä Conventumista oli jäljellä. Tämä merkitsee hänen osaltaan asettumista Conventumin puolelle, eli erottautuminen Conventumin asioista ei olekaan täysin totta.

Conventum-kaupan takana oli KOP-ryhmän romahtaminen. Silloin vakuutusyhtiö- Pohjola jäi yksikseen ja siksi he pyrkivät perustamaan Pohjolasta niin sanotun finanssitavaratalon. Yksi keskeinen askel operaatiossa oli, että entinen valtiovarainministeri **Iiro Viinanen** tuli Pohjolan johtoon. He ostivat **vakuutusyhtiö If**:istä Ruotsista osuuden tarkoituksenaan levittäytyä sitä kautta Pohjoismaihin. Sitten he ostivat Conventumin ja aikoivat käyttää vakuutusyhtiö Suomen rahat tämän operaation rahoittamiseen. Mutta kaikki ñmeni kivilleò. If meni kiville, kun sen toinen omistaja **Skandia** veikin osuuden **Wahlroosin** hallitsemalle **Sampo konserneille**. Pohjola joutui luopumaan If-osuudestaan, koska jäi if:ssä heikoille ja myös Conventum romahti. Lisäksi vakuutusyhtiö Suomen omistajat sanoivat, että heidän rahaansa ei tämmöiseen käytetä. Siitä seurasivat Pohjolan vaikeudet, joiden seurauksena Osuuspankkiryhmän OKO-pankki osti Pohjolan ja on uudelta nimeltään Pohjola Pankki. Osuuspankkiryhmä halusi, että Conventum on lopetettava ennen kuin kajoavat moiseen saastapaikkaan. Ja Conventum lopetettiin. Conventum teki tappiota siten, että Pohjola maksoi Conventumista Fagernäsille ja kumppaneille 270 miljoonaa euroa osakkeina, 20 miljoonaa euroa jäi jäljelle. Asia järjestettiin niin, että Conventumin lakkauttamisen yhteydessä Pohjola sai veronpalautuksia noin 50 miljoonaa euroa. Näin meidän veronmaksajien kukkarosta jonkin verran paikattiin tätä järjettömyyttä. (Tässä tapahtui myös niin, että keskeinen rahoittaja oli Timo Jouhki ja Jouhkien eri yhtiöt. Jouhki joutui sisäpiirikaupasta sitten syytteeseen, että oli ostanut Pohjolan ja Conventumin osakkeita ennen Pohjola-kauppaa sisäpiiriaikana ja sai siitä tuomion. Jouhkien suku on tullut tunnetuksi siitä, että he omistivat mm. Finlineslaivanvarustamoyhtiön, joka myytiin italialaiselle omistajalle. Tämä tapahtui siten sen jälkeen kun Conventumin tilanne paljastui ja Fagernäs joutui sieltä lähtemään ja siirtyi sitten Fortumiin, jossa oli järjestämässä osaltaan näitä Liliusoptioita, joidenka tuloksena nyt sitten Lilius joutui lähtemään.)

Carnegien tarina

Loikataan vielä korttelin vastakkaiselle puolelle. Siellä vastapäätä Etelä-Esplanadin puolella lukee eräässä ovessa Carnegie. Carnegie on ruotsalainen pankkiryhmä, jonka meklarit jäivät kiinni sisäpiiririkkomuksista ja optiohintojen vääristelystä. Sijoitusjohtaja ja kaksi meklaria saivat lähteä. Sen jälkeen Ruotsin rahoitusvalvonta sanoi, että jos toimitusjohtaja ei lähde niin toimilupa lähtee. Ruotsissa toimitaan näin, mutta Suomessa ei tehdä mitään. Carnegie oli myös johtava yritys t. pankkiiriliike, joka Ruotsissa hoiti Ruotsin valtion yksityistämisiä. Mutta väärinkäytösten paljastuttua Ruotsin valtio irtisanoi yhteistyönsä Carnegien kanssa. Sen jälkeen ryhmä, joka Carnegiessa hoiti näitä asioita, sai lähteä. Ja Carnegie romahti.

Tässä kansanedustajia Eduskuntatalon portailla kuuntelemassa ay-liikkeen miel kansanedustajilta on jo aikoja sitten karannut maan hallinta käsistään. Sen Pekka Tia pitkin Senaatintorille. Pankkikierros uusitaan torstaina 12.11. klo 16.00 alkaen myös

FIM islantilaiset ja eQ

Korttelin takana Pohjois-Esplanadin puolella on myös FIM ja lähistöllä on semmoinen kuin Sofia Pankki. Sitä johtaa Sairanen, joka johti aikaisemmin FIMiä. Hän joutui lähtemään FIMistä sen takia, että häntä syytettiin Kari Uotin rahojen kätkennästä. Hän perusti uuden pankin, Sofian. FIMin ovat nyttemmin ostaneet FIMin johtavat henkilöt, sillä välillä islantilaispankki Glitnir kävi ostamassa FIMin. Mutta kun Islanti romahti, islantilaiset joutuivat tästä ja muista suomalaispankeista luopumaan. Islantilaispankki Straumur-Burdaras osti Suomesta myöskin eQ Pankin, jonka pääpaikka on Mannerheimintien ja Kaivokadun kulmassa pääpostitalossa lähellä rautatieasemaa, mutta islantilaiset joutuivat siitäkin luopumaan vastapäätä entistä Conventumia. Ruotsalainen finanssialan välitysyhtiö Nordnet osti eQ Pankin toukokuussa 2009. Islantilaispankki sai siitä vain 15 % mitä oli maksanut.

eQ- Pankki oli välillä islantilaisomistuksessa ja on nyt ruotsalaisen Nordnetin omistuksessa. eQ osti lopetetun Conventum Pankkiiriliikkeen liiketoiminnan Conventumin romahdettua. Conventum Pankkiiriliike on nyt pelkkä postilaatikkoyritys ilman henkilökuntaa peitenimellä Kaivokadun PL-hallinto Oy Pohjola Pankin omistuksessa.

Wikipedia kertoo

Timo Jouhki on suomalainen sijoittaja, liikemies ja tunnettu autourheiluvaikuttaja ralliautoilumaailmassa. Hän on toiminut mm. Juha Kankkusen, Tommi Mäkisen, Toni Gardemeisterin , Mikko Hirvosen sekä Jari-Matti Latvalan managerina.

Jouhkin maineen rasitteeksi ovat tulleet talousrikosepäilyt. Helsingin käräjäoikeudessa on tuominnut hänet sisäpiiritiedon väärinkäytöstä 30 000 euron sakkoihin 18. lokakuuta 2006. Jouhkin omistamien sijoitusyhtiöiden Thominvest Oy:n ja Inter-Mastersin ostettua sijoitusyhtiö Conventumin osakkeita syyte nostettiin keväällä 2001. Langenneet sakot 140 000 euroa olivat Suomen talousrikoshistoriassa toistaiseksi suurimmat.

Timo Jouhkin veli oli Suomen liike-elämän tunnettu salaperäinen hahmo L.J. Jouhki (1944ï 2003), joka ei paljastanut oikeita etunimiään (*Lauri Juhani*) julkisuudessa. Myös L.J. Jouhki joutui syyteharkintaan talousrikoksista, jotka koskivat juuri Timo Jouhkin tekemiä optiokauppoja. Pitkän tutkintaprosessin jälkeen syytettä ei kuitenkaan lopulta nostettu, kun lakia muutettiin Jouhkien toiveiden mukaisesti siten, että heidän operaationsa voitiin katsoa takautuvasti laillisiksi.

3. Aleksi 11, Kluuvikadun kulmatalo: Baltian valtaajat, Taaleritehdas, UBS ja AIG

Pankkiretki on pysähtynyt Aleksanterinkadun ja Kluuvikadun kulmaukseen. Aleksanterinkadun pankit on annettu ulkomaisen finanssipääoman käsiin. Keskeisinä ovat ruotsalaispankit Nordea, Handelsbanken ja myös Skandinaviska Enskilda Banken (SEB). Kaikki nuo pankit jotka olivat valtaamassa Baltiaa ja kärsivät siellä

lkoi Paholaisen rastilta, Aleksanterinkatu 19

sa ay-liikkeen mielenosoittajia ja vastailemassa heidän kysymyksiinsä. Valitettavasti tään. Sen Pekka Tiainen osoitti pankkikierroksellaan Kolmelta sepältä Aleksanterinkatua o 16.00 alkaen myös Kolmelta sepältä. Kiinnostuneet, tulkaa mukaan!

isot tappiot. Handelsbankenin vieressä Kluuvikadun varrella on if, joka Pohjolan epäonnistuneen if-operaation jälkeen jäi Suomessa Wahlroosin Sampo ryhmän käsiin

AIG:n ja USB:n kiemurat

Nyt katsomme miten Handelsbanken toimi yhteistyössä sveitsiläisen UBS-pankin kanssa. Katsoessamme Etelä-Espan toiselle puolelle näemme Etelä-Esplanadin ja Kasarminkadun kulmassa myös Handelsbankenin konttorin. Kasarminkadulla toisella puolella katua ovat kyltit AIG ja Bonlife. Bonlife on yksi niitä yhtiöitä, missä Fagernäs jatkaa toimintaansa sen jälkeen kun hän irtautui Conventumista. Entäpä AIG ja UBS? AIG on se vakuutusjätti Yhdysvalloissa, joka romahti vuosi sitten ja jota pönkitettiin Yhdysvaltain veronmaksajien rahoilla. Suomessa mm. ammattiliitto AKAVA käyttää AIG:tä vakuutusyhtiönään. Romahduksensa seurauksena AIG sai miljarditolkulla rahaa Yhdysvaltain valtiolta. Sitten tuli ilmi, että he jakoivat yli 200 miljoonaa dollaria bonuksia johdolleen, vaikka saivat miljarditolkulla yhteiskunnan rahaa. Tästä heräsi iso suuttumus Yhdysvalloissa. Sitten kysyttiin myös kenelle tämä AIG:lle maksettu raha meni? Kenelle AIG oli velkaa? Osoittautui, että AIG oli velkaa monille eurooppalaisille pankeille, mm. Sveitsin UBS:lle, joka toimii yhteistyössä tämän Handelsbankenin kanssa. Sveitsin UBS tuli tunnetuksi aikaisemmin siitä, että se romahti spiraalikierteellä. UBS antoi lopputilin v. 2007 toimitusjohtajalleen, joka varoitteli tilanteesta. Vuotta myöhemmin UBS oli kärsinyt tappioita yli 40 miljardia Euroa. Sveitsiläiselle pankille tuli täydellinen romahdus, kun he olivat menneet takaamaan yhdysvaltalaisia ongelmaluottoja.

Paljastus toisensa jälkeen.

Paljastui, että AIG:n Yhdysvaltain valtiolta saamat miljardit menivät mm. tälle UBS:lle. Eli AIG oli takaamassa UBS:ää ja UBS oli takaamassa amerikkalaisia tappiopankkeja. Mutta ei siinä kaikki. Paljastui veronkierto. Sveitsiä käytettiin veroparatiisina ja amerikkalaiset rikkaat siirsivät sveitsiläisille salaisille tileille rahojaan mm. juuri UBS:n tileille. Yhdysvaltain liittovaltion poliisi FBI vaati näitä tilejä nähtäväkseen. Mutta Sveitsi kieltäytyi ja UBS kieltäytyi. Veronkierron paljastamiseksi Yhdysvallat vaati yli 50.000 tiliä nähtäväkseen. UBS:n johto kehotti keskeisiä johtajiaan olemaan matkustamatta Yhdysvaltoihin perustellen, että ñjos Yhdysvallat vangitsee teidät, niin pankki ei tule teitä puolustamaanò. Tilanne oli näin kärjistynyt. Hiljakkoin tuli sitten esille se, että UBS luovuttaa noin 4.500 pankkitilin tiedot Yhdysvaltain viranomaisille auttaakseen veronkiertorötösten selvittämisessä.

Häpeän katu.

Mutta skandaali oli täysin valmis. AIG:lle maksettiin miljarditolkulla veronmaksajien rahaa ja AIG:n rahat menivät UBS:lle, joka pönkitti Amerikkalaisten rikkaiden veronkiertoa ja AIG maksoi 200 miljoonaa dollaria bonuksia. Suuttumus oli Amerikoissa täydellinen. Ihmiset ryntäsivät Wall Streetille ja sanoivat, että ñHäpeän katu. Pankkijärjestelmä kuriinò. Voi hyvinkin olla, että ilman finanssikriisiä USA:n presidentin vaalin tulos olisi voinut olla toinen, koska Busch ei laittanut pankkeja kuriin. Mutta pystyykö Obama?. Obama on vaikeuksissa Afganistanin sodassa ja voi olla liian heikko mies näille pankkijäteille. Sama porskutus uhkaa jatkua. Kuvatulla tavalla se liittyy tähän meidän Helsingin finanssimaailman likapesään.

Kannattaa vielä kurkistaa Aleksanterinkadulta Kluuvikadun kulman ympäri Esplanadien suuntaan. Siellä on Taaleritehdas. Se on Fagernäsin perustama uusi pankkiiriliike Conventumin romahdettua.

Tässä risteyksessä ja sen läheisyydessä ovat siten Handelsbanken, jonka selvitysvälittäjä osakeoptioissa ja yhteistyötaho on UBS, AIG ja Bonlife. Fagernäsin Bonlife majailee siellä samassa paikassa missä on AIG. Fagernäsin Conventum romahti ja tilalla on Taaleritehdas. Fagernäs on siellä Fortumin johdossa ja oli junailemassa Liliukselle optioita. Conventumin entinen pankkiiriliike toimii hämäränimen ñ**Kaivokadun PL-hallinto**ò suojassa. Nimi tule siitä, että sen tilat olivat Mannerheimintien ja Kaivokadun kulma-porttikongissa vieressään Nordean konttori. Nyt tämä Kaivokadun PL-hallinto Oy on postilaatikkoyritys, jonka omistaa entinen OKO, nykyiseltä nimeltään Pohjola Pankki. Henkilökuntaa siinä ei ole ollut pitkään aikaan. Conventumin kohdalta löytyy kaupparekisteristä merkintä, että kotipaikka ulkomaillla ja osoite on tuntematon.

4. Aleksin ja Fabianinkadun kulma, kansallisten lippulaivojen raunioita ja nurkanvaltaajia

Nyt olemme Aleksanterinkadun ja Fabianinkadun kulmauksessa, jossa Kansalaisten pankkivalvontatoimintaryhmä selvittelee finanssimaailman likaisuuksia ja erikoisuuksia. Olemme tärkeällä paikalla. Tuossa on tuo kortteli, missä lukee kaikille tuttu **Nordea**. Se on entisen **Suomen Yhdyspankin** yhden kotimaisen finanssijätin entinen pääpaikka, joka on romahtanut. Katsoessamme Fabianinkatua Esplanadin toiselle puolelle, niin siellä oli entisen myös romahtaneen **Postipankin** keskeinen paikka. Se on **Danske Bankin** käsissä. Kun edelleen katsotaan Espan suuntaan Fabianinkatua, siinä oikealla puolella liehuvat **Pörssitalon** liput ja vieressä lukee **Nasdaq Omx**. Mikä on Omx ja mikä on Nasdaq? Kyseessä on hävinnyt Suomen entinen **arvopaperipörssi HEX**. Fabianinkadun ja Pohjois-Esplanadin kulmassa Fabianinkadun puolella on rappu, jossa ovessa lukee **Sampo Group**. Siellä on Björn Wahlroos.

Nordea-korttelin tuolla Senaatintorin puoleisessa kulmassa lukee SEB

, joka tarkoittaa **Skandinaviska Enskilda Banken (SEB)**. Se on Ruotsin Wallenbergien finanssiryhmän jättipankki, joka on yrittänyt maihinnousua Suomeen, mutta ei ole vielä kunnolla onnistunut.

Nordea finanssiryhmän juuret

Menkäämme tämän korttelin ihmeellisyyksiin. Sen jälkeen kun SYP oli romahtanut perustettiin **Merita**, johon tulivat KOP ja SYP ja sitten tuli Nordea, kuten tiedämme. Se muistetaan harvemmin., että Nordea luotiin yhdistämällä ruotsalainen vaikeuksissa ollut **Nordea-banken** (johon oli liitetty vaikeuksissa olleen **Gotabankenin** osia) ja Suomen Merita 1997 **Merita-Nordbankeniksi**. Merita-Nordbankeniin liitettiin vuonna 1998 tanskalainen **Unibank** ja vuonna 2000 siihen liitettiin norjalainen **Christiania Bank og Kreditkasse**. Heinäkuussa 2001 Merita-Nordbanken osti ruotsalaisen **Postgirot Bankin**. Vuonna 2001 joulukuussa otettiin käyttöön Nordea-nimi. Edellä sanottu Nordbanken oli aiemmalta nimeltään **PK Banken** sanoista **Post och Kredit Banken**. Nordea siten perustettiin romahtaneiden pankkien raunioille ja sai suuret yhteiskunnan tuet.

Entinen STS-pankki nyt osa Nordeaa

Ja tällä tavalla luotiin tämä Nordea finanssiryhmä. Ja kuinka ollakaan, kun entinen **Suomen Työväen Säästöpankki**, vuodesta 1989 **STS liikepankki**, romahti konkurssitilaan, eivät sen rahat minnekään kadonneet, vaan STS myytiin osaksi KOP:ia lopullisesti 3.12.1992 vahvistetulla päätöksellä ja varat siirrettiin sinne ja ovat nyt Nordeassa. Myyjät saivat euroiksi muutettuna sievoisen summan eli 12,6 milj. euroa ja velat putsattiin pois. Eli Nordean sisällä ovat STS-pankin jäänteet, josta käsin pyöritetään sitä varallisuutta. Hakaniemessä Nordean eli entisen STS:n pääkonttorin korttelin kulmassa luki pitkään järjestöpankki. Siinä olivat ammattiyhdistysliikkeen rahat ja ovat jossain vieläkin. Ei niitä konkurssissa hukattu, vaan ne pelastettiin. Velat pantiin konkurssiin ja rahat pantiin talteen.

E-liikkeen kohtalo

Samassa yhteydessä myöskin **EKA-osuusliike** ja **Elanto-osuusliike** pantiin polvilleen. Elanto oli KOP:n asiakasosuuskunta ja KOP oli luvannut rahoittaa Elantoa, mutta kun KOP romahti, SYP ei sitä rahoittanutkaan ja Elannolta otettiin matto alta. Elanto joutui myymään omaisuutensa ja vihdoin sitten yhdistettiin S-ryhmään, vaikka oli jo päässyt uudelleen jaloilleen.

[Mutta Nordea Pankin osalta on siis käymässä siten], Käydessämme läpi tätä **Fagernäsiä** ja hänen perustamaansa **Conventumia** sivusimme jo **Wahlroosia**, joka oli SYP-ryhmän miehiä ja teki myös tappioita. Hän lähti perustamaan **Mandatumia**, joka perustettiin **Interbankin** raunioille, joista ovat peräisin nämä **Kari Uotin** ongelmat. Mandatum-pankki toimi 90-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa. Mutta sitten kun valtio muutti **Postipankin Leoniaksi**, niin valtio osti postipankille Mandatumin Wahlroosilta. Wahlroos siirtyi tämän Leonian, sittemmin nimeltään **Sampo Pankki**, ja Sampo ryhmän johtoon. Sampo -ryhmään yhdistettiin **Sampo-vakuutusyhtiö**, joka oli aikaisempaan SYP-ryhmään kuuluva vakuutusyhtiö.

Nurkanvaltauksia puoleen ja toiseen

Palataan ajassa sen verran taaksepäin että mennään Kouri-kaupporpoihin. Meillähän olivat KOP-ryhmä ja sen kanssa samassa finanssiryhmässä Pohjola sekä SYP-ryhmä, jonka osa oli Sampo. Siitä asiat etenivät siten, että SYP- ryhmä lähti nurkkaamaan eli valtaamaan KOP-ryhmän **Rauma-Repolan telakoita** ja yhdistämään niitä SYP-läisen **Wärtsilän telakan** kanssa yhteen. Valtio oli jo yhdistänyt **Vuosaaren telakat** Wärtsilän telakoihin ja Vuosaaren telakka lopetettiin. Wärtsilän telakkahan meni sitten konkurssiin ja siitä tuli **Wärtsilän meriteollisuus**. Vastaliikkeenä tästä telakkavaltausyrityksestä KOP lähti nurkkaamaan SYP:iä. Ja siinä käytettiin bulvaanina **Kulvikia, Kouria ja Fryckmania**. Fryckmanhan on veloissa edelleenkin ja elää kertomansa mukaan työttömyyspäivärahalla. Lehtitietojen mukaan verohallitus on vapauttamassa häntä näistä veroveloista. Tähän oikeuskansleri Jonkka sanoo, että jos vapautetaan, niin hän selvittää, mistä on sitten kysymys. Nämä ovat näitä rönsyjä Fryckmanin osalta. Mutta tämä on siis taustaa tälle asialle.

Wahlroosin omaisuuden tausta

Mennään sitten eteenpäin ajassa. Valtio siis osti Mandatumin Sampo-yhtiölle ja Mandatumin osakekurssi oli 5 euroa. Valtio maksoi Mandatumista sen omistajille yli 10 Euroa. Kun Björn Wahlroos tänä päivänä on tällainen guru, niin tämän gurun varallisuus pohjautuu osaltaan siihen, että valtio maksoi Wahlroosille Mandatumista yli kaksinkertaisesti ylihinnan, mistä hän sai lisävoittoa monta kymmentä miljoonaa. Muita omistajia ja johtavia henkilöitä jäi Mandatumiin, mutta heitä lähti iso ryhmä vuoden 2003 lopussa sieltä pois, ja he perustivat semmoisen kuin **Aventum Partners**, joka majailee tuolla Etelä-Esplanadilla samassa paikassa, missä aikaisemmin majaili myöskin yksi entisen Conventum yhtiöitä. Conventumin kyltti on sieltä poistettu.

Valtion lippulaiva tanskalaisomistukseen

Mutta Wahlroosin tarina on sitten se, että hän ei pitänytkään Postipankkia, joka oli muutettu Leoniaksi ja sitten Sampo Pankiksi, vaan myi entisen valtion pankkimme tanskalaisyhtiölle **Danske Bankille**. Sen takia tanskalaispankki on saanut haltuunsa tämän Suomen entisen Postipankin. Eli kun meillä oli aikaisemmin **Posti-Tele**, niin **Tele** on yksityistetty ja on nykyisin osa **Tele-Soneraa**, eikä ole enää suomalaisissa käsissä muuta kuin osittain. Myöskin Postipankki on myyty tanskalaisille. Eli tällä tavalla Suomen valtion yksi lippulaiva, yksi keskeinen osa kansallisomaisuuttamme, Posti-Tele on myyty ulkomaisiin käsiin. Sampo Pankin nimi vielä on, sillä Danske Bank aikoi muuttaa sen, mutta on pidättynyt siitä toistaiseksi, muttei ole luopunut nimenmuutoksesta.

Kun Wahlroos myi tämän Sampo Pankin Danske Bankille, niin siellähän jatkaa semmoinen **Danske Markets** pörssitoimintaa nimellä **Danske Markets Equities**. Danske Market jatkaa tässä Danske Bankille myydyn Mandatum Pankkiiriliikkeen toimintaa. Mandatum nimen varasi Wahlroos ja pyörittää vakuutusyhtiötä mm. **Mandatum Life**- nimellä, muttei voi kuitenkaan Mandatumin nimellä aloittaa pankkiiriliiketoimintaa, koska oikeudet siihen on myyty pois.

Suomi-Korea ï Seuran valtuuskunta KDKT:ssa

Korealaisten usko tulevaisuuteen on luja

Suomi-Korea ï Seuran kahdeksanhenkinen valtuuskunta toteutti 17.-24.10.2009 matkan Korean Demokraattiseen Kansantasavaltaan. Valtuuskunnan maahan oli kutsunut paikallinen Korea-Suomi ï Seura ja matkan tarkoituksena oli seurojen välisen ystävyyden lujittamisen lisäksi tutstua KDKT:n tämänhetkiseen tilanteeseen.

Valtuuskunnan jäsenistä 4 oli aiemminkin vieraillut Koreassa. Jo ensisilmäyksellä saattoi todeta, että vaikeimmat vuodet maassa oli ohitettu ja selvää edistymistä tapahtunut. Jokapuolelta kuului rakentamisen ääniä, energiaongelmat tuntuivat helpottaneen, lukuisat tehtaat olivat jälleen käynnistäneet tuotantonsa, liikenteen määrä oli kasvanut ja mikä tärkeintä ï kansalaisten kasvoista saattoi nähdä selvän varmuuden tulevaisuudesta niin kaupungeissa kuin maaseudullakin.

Tämän, konkreettisiin näyttöihin perustuvan varmuuden valtuuskunta havaitsi selkeästi vierailumme isäntien, KDKT:n korkeimman kansankokouksen varapuhemiehen rva. **Hong Song Okin** ja Korea-Suomi ï Seuran edustajan **Ryu Sung Rimin** alustuksista. Molemmat totesivat korealaisten vihdoin päässeen yli 90-luvun pahimmista vuosista ja että nimenomaan kansalaisten peruselämänlaatu on lähtenyt nopeaan nousuun. Valtuuskunta saapui maahan juuri, kun korealaiset ovat käynnistäneet ns. 100 päivän kampanjan, joka on jatkoa aiemmin tänä vuonna toteutetulle 150 päivän vauhtiliikkeelle. Näiden kampanjoiden tavoitteena on tehostaa työtä kaikkien kansantalouden alojen vahvistamiseksi Korean työväenpuolueen 65-vuotisjuhlallisuuksia silmälläpitäen.

Maataloutta vahvistetaan ï tämän vuoden sato onnistunut

Valtuuskuntaa kiinnosti erityisesti tämän vuoden satonäkymät ja isännät mainitsivatkin riisin ja esimerkiksi perunasadon onnistuneen hyvin tänä vuonna. Maissin osalta tilanne ei ole niin hyvä ja tämän huomasikin paikoittain pystyyn kuivuneina maissinvarsina. Maatalouden suurin ongelma KDKT:ssa on lannoitteiden puute, mutta maassa ollaan jo hyvän aikaan siirrytty öljypohjaisista lannoitteista mm.hiilipohjaisiin ja näin säästetään kalliin öljyn tuomiselta ulkomailta.

Vierailunsa aikana valtuuskunta vieraili kahdella osuuskuntatilalla, joista toisessa n.1000 taloutta käsittävässä ja 1770 viljelijän voimin pyörivässä Migokin kylässä suomalaiset saivat tarkan selostuksen korealaisesta osuustoimintajärjestelmästä. Migokin tila on nk. esimerkkitila muille korealaisille tiloille jo 1970-luvulta lähtien ja itse johtaja Kim Jong Il olikin vieraillut tilalla viikkoa ennen Korea-seuran valtuuskuntaa. Esimerkiksi riisinistutus ja sadonkorjuu hoidetaan koneellisesti, vaikkakin käsityövoimaa tarvitaan vielä paljon. Maatilalla kerrottiin vaikeiden vuosien aikanaan vaikuttaneen hieman heidän elämäänsä, mutta

Suomi-Korea-seuran valtuuskunta KDKT:n parlamentin varapuheenjohtajan rouva Hong Song Okin vieraana. Eturivissa keskellä matkanjohtaja Antti Siika-aho vierellään rouva varapuheenjohtaja.

tänäkin vuonna sato on kokonaisuudessaan ollut merkittävästi edellisvuotta suurempi. Riisin- ja maissinviljelyn lisäksi tilalla kasvaa aprikoosipuita. Tänä vuonna tilalle oli valmistunut useita uusia taloja, joista yhdessä valtuuskunta vierailikin ja rupatteli talon nuoren isännän, sotilas Ri Yong Junin kanssa.

Suomi-Korea ï Seuran valtuuskunta vieraili niin ikään Pohjoisen Hwanghaen maakunnassa sijaitsevalla Pomanin osuuskuntatilalla. Tila on erikoistunut kalanviljelyyn ja on kuuluisa laadukkaista tuotteistaan. Tämän 120 talouden pikkukylän sähkönsaannista vastaa oma vesivoimala, jonka ansiosta energiaongelmia ei kylässä ole koskaan esiintynyt. Tilalla kasvatetaan lohta ja taimenia ja nyt on ryhdytty kokeilemaan jopa hainpoikasten jalostusta. Kala-altaat saavat vetensä läheiseltä vuorelta tulevasta lähteestä, joka pulppuaa makeaa vettä tilalle n. 650 litraa sekunnissa. Oppaanamme toiminut paikallisen puolueosaston johtajatar totesikin tilan olevan omavaraisuudessaan ja luovuudessaan malliesimerkki Juche-aikakauden korealaiselle maataloudelle. Eräs kylän asukas kuvaili valtuuskunnalle kyläänsä paratiisiksi ja tähän käsitykseen saattoi helposti yhtyä katsellessa auringon laskeutumista peltojen taakse ja kuunnellessa lasten iloisia ääniä heidän rynnätessään koulupäivän jälkeen leikkeihinsä.

Energiantuotannon haasteisiin on vastattu

Puheissaan isännät samoin korostivat energiansaantiongelmien helpottuneen, jonka ansiosta teollisuuden nousu on saatu täyteen vauhtiin. Esimerkiksi Huichonin alueelle on valmistumassa jättimäinen voimala, jonka pitäisi ratkaista maan energiaongelmat lähes kokonaan. Energian osalta myös lukemattomia vesivoimaloita on viime vuosina rakennettu helpottamaan juuri maaseudun sähkönsaantia. Aiempina vuosina mm. suuremmissa kaupungeissa esiintyi laajoja sähkökatkoksia, mutta nyt kaupungit näyttivät paljon paremmin valaistuilta samoin kuin maaseutualuiden läpi ajaessa kykeni havaitsemaan sähkönsaannin helpottuneen.

Teollisuudelle energiaongelmien ratkaisu on ollut pelastus. Vaikeiden vuosien aikana useat tehtaat toimivat vajaateholla tai eivät ollenkaan, mutta nyt tehtaat jyskyttivät entiseen tapaansa. Korea ï seuran valtuuskunta vieraili mm. Pyongyangilaisessa 326-kaapelitehtaassa, joka on erikoistunut sähkö,- ja valokaapeleiden tuotantoon. Tehdas tuottaa kaapelia n. 3000 tn vuodessa, mutta kasvaneen kysynnän myötä luvut ovat kovassa kasvussa.

Kaapelitehtaalla suomalaiset saivat kuulla tarkan selostuksen työntekijöiden asemasta: valtio ja tehdas esimerkiksi turvaavat kaikille työntekijöilleen ilmaiset asunnot, ilmaisen ruoan, maksuttomat sosiaali,- ja terveyspalvelut sekä virkistäytymismahdollisuudet. Tehtaan edustajat ylpeilivät erityisesti sillä, ettei edes 90-luvulla nk. Ankaran marssin aikana näistä edusta heidän tarvinnut tinkiä.

Tietoa ja taitoa ei voi rahassa mitata

KDKT:ssa on aina panostettu hyvin koulutukseen ja kasvatukseen. Vierailun isännillä olikin ylpeyttä rinnassa heidän esitellessään muutama vuosi sitten toimintansa aloittanutta KimChaekin teknillisen yliopiston e-kirjastoa. 105 000 opiskelijan tarpeisiin tämä korkeakoulu on kehittänyt laajan e-kirjastojärjestelmän, jonka avulla kuka tahansa voi kätevästi opiskella, tutkia tai vain sivistää itseään omalta näyttöpäätteeltään. E-kirjasto mahdollistaa myös tehokkaan etäopiskelupalvelun niille, joilla ei ole mahdollisuus muuttaa pääkaupunkiin opiskelemaan. - Järjestelmä on kallis, mutta pitkällä tähtäimellä sen tuloksia ei voi rahalla mitata, totesivat yliopiston edustajat. Suomalaisia miellytti myös kuulla, että yliopiston atk-järjestelmä on Linux-pohjainen.

Kasvatuksen tärkeyttä korostettiin niinikään Pyongyangin keskikoulussa, jossa seura tutustui peruskoululaisten päivärutiineihin oppilaiden haitarinsoiton ja aplodien säestyksellä. Kouluvierailun yhteydessä valtuuskunta luovutti koululle sähkökäyttöisen ompelukoneen, jonka olivat alunperin lahjoittaneet porukan iläinen jäsen Paavo A. Junttila ja hänen puolisonsa Saara Lehtomaa. Kiitospuheessaan koulun naisrehtori totesi Junttiloiden lahjoituksen olevan vilpitön esimerkki solidaarisuudesta ja sanoi ompelukoneen muistuttavan koulua ikuisesti suomalaisten ja korealaisten ystävyydestä.

Kamppailu voimakkaan, riippumattoman ja sosialistisen Korean puolesta

Korean niemimaan poliittisesta tilanteesta vierailun isännät tekivät kattavan selvityksen. USA:n sotilaallinen uhka on edelleen vahva, mutta KDKT:n noudattaman Songun (armeija ensin) ï taktiikan myötä korealaiset ovat kyenneet osoittamaan tahtonsa elää riippumattomasti ja ilman jenkkien jatkuvaa painostusta. KDKT:n viime toukokuussa toteuttama toinen ydinkoe luonnollisesti kiinnosti ja huoletti suomalaisia, mutta isännät totesivat kuitenkin maansa tavoittelevan ydinaseetonta Korean niemimaata ja maailmaa. Samalla he kuitenkin muistuttivat, että mikäli tahdotaan turvata maan riippumattomuus ja sosialismin rakentaminen maailman mahtavimman supervallan jatkuvassa puristuksessa, ydinaseen omistaminen on tehokkain puolustuksellinen pelote ja totesivat koko kansan olevan valmis puolustamaan itseään vaikka viimeiseen hengenvetoon asti. Obaman presidenttiydelle korealaiset eivät pistä liikaa toiveita, sillä viimeisen 60 vuoden aikana poliittiset valtamuutokset eivät ole muuttaneet jenkkien vihamielistä suhtautumista KDKT:aan. - Konkreettiset teot, eivät kauniit puheet, ovat ratkaisevia, tuumasi varapuhemies Hong.

Korealaisten toive on riippumaton ja yhtenäinen Korea

Koreoiden suhteet ovat jonkin aikaa olleet kireät. Työ koreoiden riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen hyväksi jatkuu vaikeuksista huolimatta edelleen, todettiin kaikissa isäntien puheenvuoroissa ja tälle työlle valtuuskunta ilmaisi täyden tukensa. Jokin aika sitten pidetyt erotettujen perheiden tapaamiset Kumgang-

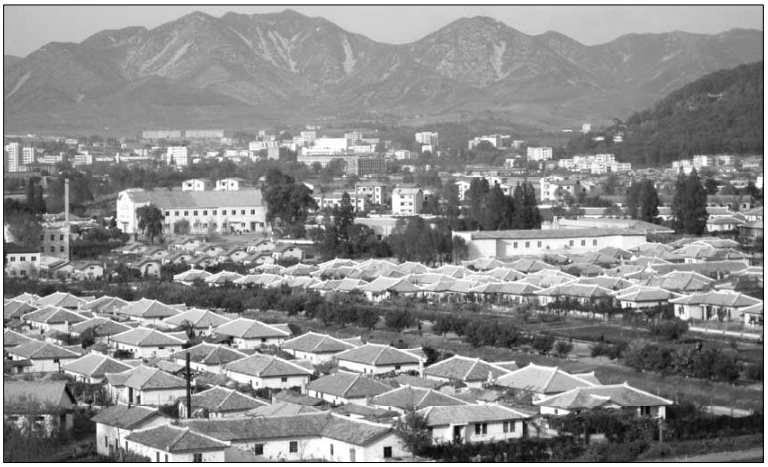

Tässä Migokin kylän osuuskunnan työläisten asuntoja. Asunnot ovat uusia. Jokaiselle perheelle on oma pientalo, joissa oli riittävästi tilaa kunnolliseen asumiseen.

Pohjois-Suomesta on ollut tapana tulla erilaisia karvalakkilähetystöjä. Iiläinen Paavo Junttila teki vaikutuksen korealaistyttöihin vaikuttavassa karvalakissaan.

Valtuuskuntamme tutustumassa Migokin mallitilaan. Tila toimii mallitilana kaikille muille Pohjois-Korean maatiloille.

vuoristossa sekä KDKT:n johdon ja eteläkorealaisen Hyundai-teollisuuspomon tapaamiset ovat antaneet lisää toivoa, vaikkakin Etelä-Koreassa nykyinen USA-mielinen konservatiivihallinto ei ole tehnyt juuri mitään tulehtuneiden suhteiden parantamiseksi.

Pakotteet ja provokaatiot hidastavat kehitystä

Suurimpana esteenä maan täysipainoiselle eteenpäinmenolle kaikki valtuuskunnan tapaamat korealaiset sanoivat ykskantaan jenkkien ja eräiden muiden valtioiden pakotteet ja tahalliset provokaatiot. Tähän oli helppo yhtyä, sillä vaikeuksienkin alla korealaiset ovat saaneet ihmeitä aikaan ja voi vain arvailla, kuinka suuriin tuloksiin he pääsisivät ilman jatkuvaa ulkopuolista härnäystä ja ahdistelua. Isännät muistuttivat, että vaikka he ovat vuosikymmeniä eläneet jatkuvan taloussaarron ja painostuksen kohteena, ei tämä ole kuitenkaan lannistanut korealaisten tahtoa rakentaa sosialismia ja riippumatonta Koreaa. Tätä ahkeruutta ja uskoa valtuuskunta näkikin kaikkialla, missä kävi.

Mielenkiintoinen piirre Suomi-Korea ï Seuran valtuuskuntamatkalla oli useat mahdollisuudet tutustua korealaisten tavalliseen arkielämään. Viikon aikana mm. käytiin maan ensimmäisessä pikaruokalassa, käytiin korkeatasoisessa olutpanimossa, tutustuttiin korealaisiin vuoristopiknikillä ja pidettiin hauskaa ihan vain kuppia kallistamalla tai ihmisten kanssa turisemalla. Muutamissa yhteyksissä valtuuskunta joutui esimerkiksi siltaremonttien vuoksi kiertämään kauempaa pääteistä. Joillain alueilla näki vaikeiden vuosien jättämän jäljen, mutta ihmiset eivät kulkeneet rääsyissä tai asuneet tunkioissa, kuten tietyt piirit väittävät. Sensijaan valtuuskunta näki suoraselkäisiä ihmisiä työssään, hyvinhoidettuja pikkukaupunkeja, vireätä maaseutua ja ennenkaikkea optimismia ja luottavaisuutta maan rakennustyöhön ja tulevaisuuteen.

Antti Siika-aho
Suomi-Korea ï Seuran valtuuskunnan johtaja

Rakentaminen ja asuntotuotanto kasvaa KDKT:ssa

Tässä KDKT:n uusinta rakennustuotantoa. Töitä on tehty ja tulos on mallikelpoista.

1990-luvulla Korean Demokraattista Kansantasavaltaa koetelleet toistuvat luonnonkatastrofit, USA:n ja sen kumppaneiden pakotteet sekä sosialististen maiden välisen kaupan romahtaminen johtivat vakaviin taloudellisiin vaikeuksiin. Näiden ongelmien seurauksena esimerkiksi yleinen infrastruktuuri ja rakennuskanta pääsivät paikoittain pahasti repsahtamaan.

Energiapulan ja muiden suurempien ongelmien vuoksi KDKT:lla ei vielä 2000-luvun alussakkaan ollut mahdollisuutta tuottaa rakennusmateriaaleja vanhan rakennuskannan restaurointeihin tai uusien rakentamiseen. Talouspakotteiden ja kovan valuutan puutteen vuoksi materiaalien hankinta ulkomailta ei tullut kysymykseenkään.

2000-luvun puolivälissä, kun korealaiset olivat jo saaneet kansantalouden jälleen raiteilleen, Korean Työväenpuolue peräänkuulutti entistä parempaa keskittymistä kansalaisten peruselämän ja elinolosuhteiden parantamiseen. Tuolloin puolueen pääsihteeri **Kim Jong Il** kehoitti maan hallitusta ja alueellisia puolueorganisaatioita kiinnittämään eritystä huomiota varsinkin kansalaisten asumisolosuhteisiin. Nämä haasteet otettiinkin innolla vastaan ja vuoteen 2009 mennessä ympäri maata on kunnostettu satojatuhansia asuintaloja- ja huoneistoja samoin kuin rakennettu satojatuhansia lisää silmällä pitäen 23-miljoonaisen väestön tarpeita. KDKT:n lait takaavat kaikille kansalaisille täysin maksuttoman asumisen.

Maaseudulla on rakennettu kymmeniä uusia kyliä sekä kunnostettu vanhoja talous- ja maatilarakennuksia. Samalla juuri maaseudulla on panostettu myös uusien maatilojen, navetoiden, kasvatus- ja jalostustilojen sekä eläinsuojien automatisoimiseen ja nykyaikaistamiseen. Tämä on osaltaan ollut vauhdittamassa tuotannon kasvua ja näin talouden vahvistumista.

Tämän vuoden huhtikuusta syyskuuhun asti KDKT:ssa käydyn nk. 150-päivän vauhtikampanjan myötä ympäri maata on saatu valmiiksi tuhansia uusia rakennusprojekteja ja esimerkiksi pääkaupungissa Pyongyangissa on aloitettu 100 000 uuden asunnon rakentaminen. Näiden uusien asuinalueiden ympärille rakennetaan myös tilat lähipalveluille kuten kaupoille, lastenkodeille, vapaa-ajanviettopaikoille ja pienemmille terveysasemille.

Tiistaina 20. lokakuuta Korean työväenpuolueen pääsihteeri **Kim Jong Il** ja Korean Työväenpuolueen virkailijat vierailivat Pyongyangissa Mansudae-kadulla valmistuneissa uusissa asuintaloissa. Vierailullaan he perehtyivt rakentamisessa käytettyihin uusiin teknisiin menetelmiin, kunnallistekniikan sovelluksiin ja rakennusmateriaaleihin sekä asukkaiden viihtyvyyttä lisäävään arkkitehtuuritekniikkaan. Näissä uusissa asuintaloissa on kiinnitetty erityistä huomiota mm. lastenhuoneisiin ja lapsille ja aikuisille tarkoitettuihin yhteistiloihin. Näiden asuintalojen rakennustyöt on saatu päätökseen aiemmin mainitun 150-päivän vauhtikampanjan aikana ja niiden toivotaan antavan innoittavan esimerkin myös maan muulle asuinrakentamiselle.

Kä/KCNA/KOMINFORM

Arirang-ilta kokosi yhteen Korean ystäviä

Hymy oli herkässä ja tunnelma katossa, kun suomalaiset Korean ystävät torstaina 10. syyskuuta kokoontuivat Helsingissä Hermannin kerhotalolla Arirang-iltaan.

Korealaisesta tarustosta nimensä saanut illanvietto järjestettiin Korean demokraattisen kansantasavallan 61-vuotisitsenäisyyspäivän kunniaksi ja paikalle tätä vuosijuhlaa olikin saapunut vietämään lähes 40 suomalaista Korean ystävää. Illanvietosta muodostui myös eräänlainen tutustumistapaaminen, sillä illan aikana monilla uusilla ja vanhoilla Korean ystävillä oli mahdollisuus esittäytyä toisilleen ja vaihtaa ajatuksia ja näkemyksiä.

Tilaisuudessa alustivat Suomi-Korea-seuran puheenjohtaja **Antti Siika-aho** ja seuran pääsihteeri ja Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja **Juha Kieksi.**

Tilaisuudessa muistutettiin myös, että Suomi-Korea -seura täyttää ensi vuonna 40 vuotta ja toivottavasti Arirang-ilta tulee olemaan lähtölaukaus tämän merkkivuoden vietolle. Vuonna 2010 tullaan näkemään paljon toimintaa ja näin voimme parhaiten antaa tukemme Korean kansan kamppailulle vauraan, voimakkaan ja menestyvän maan hyväksi.

Suomi-Korea -seura

Kun kapitalismi astui Neuvostoliittoon

NKP:n 27. edustajakokous esitti v. 1986 kulutuksen kasvua ja tuottavuuden tuplaamista vastaukseksi sosialistisen yhteiskunnan kehittämiselle ja sen ongelmille: ñPuolueen taloudellisen strategian ylin tavoite on ollut ja on edelleen kansan aineellisen ja sivistyksellisen elintason vakaa kohottaminen. Tämän tavoitteen toteutuminen edessä olevana aikana vaatii sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen nopeuttamista ja tuotannon kaikkinaista voimaperäistämistä ja tehokkuuden lisäämistä tieteellis-teknisen edistyksen pohjalta.ò

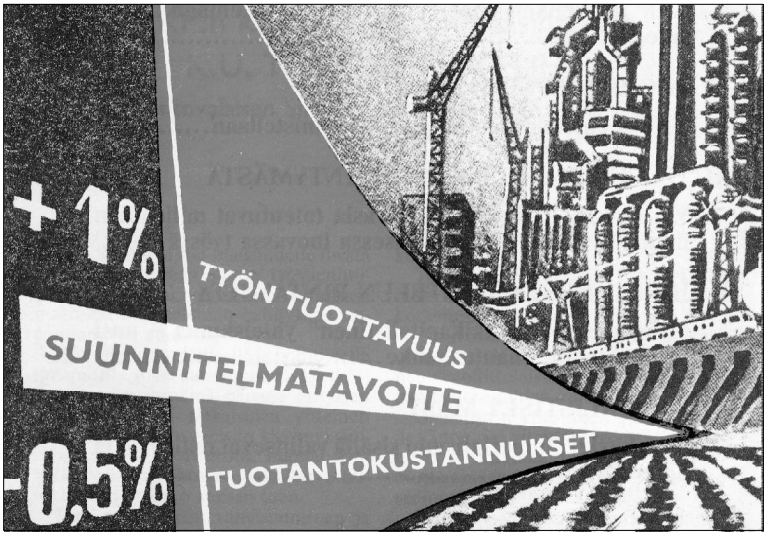

Tämä kuva on Sosialismin teoria ja käytäntö - lehden kannesta nro 19 vuodelta 1984. Kuva osoittaa todeksi artikkelin kirjoittajan näkemyksen, että taloudelliset asiat alkoivat mennä ohi politiikan ja ideologian. Sosialismin ja kapitalismin ero hämärtyi tuhoisin seurauksin.

Neuvostoliiton ministerineuvoston puheenjohtaja **N.I. Ryþkov** hehkutti edustajakokouksessa omassa selostuksessaan edistymisen mahdollisuuksia: *ñTarkoitus on kaksinkertaistaa kansantulo ja teollisuuden tuotto. Maan talouskoneisto kasvaa tuntuvasti ja uudistuu perin pohjin. Näin luodaan 15 vuoden aikana osapuilleen yhtä suuret taloudelliset potentiaalit kuin on saatu luotua kaikkina edellisinä neuvostovallan vuosina, ja otetaan mittava edistysaskel kommunismin aineellis-teknisen perustan rakentamisessa.ò*

Miksi näin ei tapahtunut, vaan kävi aivan päinvastoin? Kommunismin aineellisen perustan rakentamisen sijaan koko Neuvostoliitto lakkautettiin v. 1991. Neuvostoliiton aikaista kansantuloa ja teollisuustuotantoa ei ole saavutettu Venäjällä vieläkään.

Miksi Neuvostoliiton talous pysähtyi?

Presidentti **Mihail Gorbatsovin** talouspoliittinen neuvonantaja **Leonid Abalkin** esitti v. 1987 NL:n yhteiskunnallista ongelmia koskien itselleen seuraavan kysymyksen: *ñMiksi 70- ja 80-luvun vaihteessa Neuvostoliiton talouden kasvuvauhti hidastui huomattavasti, siinä olevat epäsuhdat kärjistyivät ja ilmeni muita kielteisiä tekijöitä, vaikka tuotanto laajeni?ò*

Abalkin vastasi esittämäänsä kysymykseen: *ñTärkein syy on siinä, ettemme ajoissa arvioineet poliittisesti taloudellisen tilanteen muuttumista emmekä tajunneet loppuun asti, kuinka ehdottomasti ja kiireellisesti talouselämässä on siirryttävä tehokkuuteen perustuvaan kasvuun ja käytettävä aktiivisesti hyväksi tieteellis-teknisen kehityksen saavutuksia.ò*

Uusliberalistinen talouspolitiikka sukelsi Neuvostoliittoon

Abalkin ehdotti Neuvostoliiton modernisoimisen ratkaisuksi jatkuvan talouskasvun harhaa ja tuotannon jakosuhteiden uudelleen järjestelyä. Samaa reseptiä oli sovellettu ja sovelletaan edelleenkin kapitalistisissa maissa välittämättä maailman rajallisten luonnonvarojen tuhlaamisesta. Abalkinin mielestä tieteellis-teknisen kehityksen, investointi- ja rakennemuutoksen nopeuttaminen vaati muutoksia NL:n rahoituspolitiikassa. Hän koki maansa tulojen tasauskäytännön ongelmalliseksi, koska tappiollisten tuotantolaitosten, ministeriöiden ja alueiden menojen kattaminen tuottavien kustannuksella oli laajalle levinnyt, virheellinen käytäntö. Hänen mielestään investoinnit tuli kohdistaa teollisuuden tekniseen uudistamaan, sen tehokkuuden kasvuun ja taloudellisen toiminnan parantamiseen. Tällainen priorisointi johti työttömyyden kasvuun ja työläisten sosiaalietuuksien kaventumiseen.

Talousuudistuksen keskiöön Abalkin asetti jakosuhteiden kehittämisen. Hänen selvityksensä mukaan ensinnäkin työn ja siitä saatavan palkkion oli oltava suorassa yhteydessä keskenään. Toiseksi tulosvastuuta täytyi syventää ja kolmanneksi oli turvattava kulutustavaroiden kysynnän ja tarjonnan vastaavuus.

Perestroikan asiantuntija **Natalia Rimaþevskaja** täydensi vielä Abalkinin ajatuksia selvittämällä, että *ñyksi näkökohta, jota voisimme nimittää yltiöoikeudenmukaisuuden näkökannaksi, on se, että sosialismin vallitessa ei palkkauksessa, tuloissa eikä kulutuksessa tulisi olla huomattavia eroja. Erot loukkaavat sosiaalista oikeudenmukaisuutta, haittaavat yhteiskunnan kiinteyttä ja sen sosiaalirakenteen yhtenäisyyttä.ò*

Natalia Rimaþevskaja kehotti hylkäämään tällaisen kulutuksen tasa-arvon. Hän perusteli kantansa työtehtävien laadullisilla eroilla ja työn tulosten eroavuudella, jonka vuoksi ei pitäisi olla myöskään tasaarvoa kulutuksessa. Hänen mielestään lisäksi ihmisten kulutustottumukset niiden suuntautuminen ja arvomaailma olivat huomattavan erilaisia. Rimaþevskaja hyväksyi luonnollisina ihmisten yhteiskunnallisesta asemasta johtuvat kulutustottumusten eroavuudet. Hänen perustelunsa suosi yhteiskunnan etuoikeutettuja.

Perestroika kehotti palkkaerojen kasvattamiseen

Rimaþevskaja kehotti kapitalismin palkkapolitiikan ja kulutuskulttuurin tuomista sosialismiin. *ñJotta palkka täyttäisi sille asetetut kannustamisvaatimukset, on määrältään, laadultaan, tuottavuudeltaan ja tehokkuudeltaan erilaisten työn palkkauksessa oltava huomattavia eroja.ò* Samainen taloustieteilijä kehtasi vielä väittää, että *ñtaloustieteellisessä kirjallisuudessa on ruvettu puhumaan siitä, että palkkaus on kadottamassa kannustavaa merkitystään. Merkitsevämmäksi ovat nousemassa ammatin arvostus, työolosuhteet, elinolosuhteet, ympäristön laatu ja ilmastolliset olot. Mielestäni asia ei ole lainkaan niin.ò* Samainen taloustieteilijä kehtasi vielä väittää, että ñtaloustieteellisessä kirjallisuudessa on ruvettu puhumaan siitä, että palkkaus on kadottamassa kannustavaa merkitystään. Merkitsevämmäksi ovat nousemassa ammatin arvostus, työolosuhteet, elinolosuhteet, ympäristön laatu ja ilmastolliset olot. Mielestäni asia ei ole lainkaan niin.ò

Maatalous ja kestävä kehitys

Leonid Abalkin ehdotti maatalouden voimakasta teollistamista, tieteellisesti perusteltuja viljely- ja karjankasvatusmenetelmiä sekä tehokasta teknologiaa, jotta elintarvikkeiden kysyntä voidaan tyydyttää. NKP:n 27. edustakokous velvoitti maatalouden siirtämistä teolliselle pohjalle kokonaisvaltaisen koneellistamisen, kemiallisten lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön, sähköistämisen, maanparannuksen ja voimaperäisen teknologian laajan käytön avulla. Kasvinviljelyssä ja karjataloudessa puolue suositteli siirtymistä voimaperäisiin teknologioihin ja laajaa bioteknologian ja geenimanipulaation hyväksikäyttöä.

Nyky-ymmärryksen valossa rappeutuvassa NL:ssa otettiin 80-luvun lopussa iso harha-askel kestävän kehityksen periaatteissa.

Mihin hallinnasta luisuneet uudistukset johtivat?

Mihail Gorbatsovin neuvonantajien esittämät uudistukset myös toteutettiin Neuvostoliitossa. Maan teollisuustuotanto itsenäistyi valtion ja puolueen hallinnasta niin ikävin seurauksin, että se johti lopulta kapitalismin palautumiseen Venäjällä. Palkkaerojen tietoinen kasvattaminen aiheutti eriarvoisuuden kasvua yhteiskunnassa ja ihmisten vieraantumista sekä omasta työstään että sosialistisesta yhteiskunnasta. Uusi kapitalistiluokka syntyi hyvin palkatuista ja tulosvastuullisista teollisuuslaitosten johtajista. Tämä kapitalismin etujoukko harjoitti niin hyvin itsehallintoa, että se katsoi 1990-luvun alussa sosialistisen yhteiskunnan tarpeettomaksi omille liiketoimilleen.

Sosialistisen yhteiskunnan ei pidä koskaan kilpailla kapitalismin kanssa kulutuksen volyymista, koska se johtaa viime kädessä kapitalististen elementtien tunkeutumiseen sosialistiseen yhteiskuntaan. Insinööri- ja taloustieteen ottaessa ylivallan suhteessa filosofiaan ja yhteiskuntatieteisiin tapahtuu yhteiskunnallinen katastrofi.

Matti Laitinen

Lähteet: Perestroika, naapurin talouden uudet tuulet, 1987 SN-kirjat Oy; Neuvostoliiton taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen perussuunnat v. 1986ï 1990 ja vuoteen 2000, Sosialismin teoria ja käytäntö 14/1986; NKP:n ohjelma (uusi laitos) ST&K 13/1986.

Vielä toisesta internationaalista

Edellisessä lehtemme numerossa kirjoitimme työväenluokan toisen internationaalin perustamisesta ja sen vararikosta. Tällä jälkimmäisellä tarkoitamme sitä petosta, minkä keskusta- ja oikeistososialidemokraatit suorittivat kääntämällä ensimmäisen maailmansodan alettua selkänsä toisen internationaalin Stutgartin ja Baselin päätöksille. Näissä asiakirjoissa sovittiin, että sodan vaaran kärjistyessä kaikki internationaalin puolueet vastustavat hallitustensa sotapolitiikkaa ja äänestävät sotamäärärahojen korottamista vastaan.

Samaten oli sovittu, että sodan syttyessä kaikki internationaalin puolueet taistelevat omia hallituksiaan vastaan ja pyrkivät muuttamaan sodan työväenluokan vallankumoukseksi.

Ultraimperialismista

Mielenkiintoista on sitten nähdä miten nämä sosialidemokraatit tätä takinkäännöstään perustelivat. He kehittelivät ns. ultraimperialismin teorian, jolla tarkoitetaan finanssipääoman suorittamaa ns. maailman yleistä riistämistä. Aiemmista päätöksistään huolimatta he eivät uskoneet sosialismin toteutumiseen, vaan odottivat kapitalismin uutta pidempiaikaista rauhanomaista ñultraimperialisminò kautta. Tämän ehtona he olettivat olevan, että alkanut imperialistinen sota käydään loppuun. Sitten sodan jälkeen olisi mahdollista käydä taistelua koko maailman riistäjää vastaan. Esimerkiksi Kaytsky selitti, että sodan jälkeen saattaa tulla tällainen ultraimperialismin kausi, jossa maailmalla on yhteinen riistäjä. Tämän kauden oloissa jopa sotaa aiheuttavat tekijät saattavat hävitä. Kaytsky siirtyi tämän vuoksi jopa kannattamaan sotaa, joka johtaisi ñultraimperialismin heikkojen itujen voimistumiseenò.

Irti kapitalisminvastaisesta taistelusta

Tämä ajatus oli verhottu muoto puolustaa sotaa. Tällaisen teorian olemus oli siinä, että tilanteessa, jossa ihmiset olisi voitu organisoida vallankumoukselliseen taisteluun kapitalisteja vastaan, ihmiset vedettiin pois vallankumouksellisesta työstä. Tällainen ei ole outoa sosialidemokraattien politiikalle. Hyvänä esimerkkinä meillä Suomessa vastaavanlaisesta löytyy v. 1940 Tannerin kehotus työläisille liittyä porvarillisiin suojeluskuntiin tai soisalidemokraattien tuki Saksan sotapolitiikalle.

Oikeistopolitiikka kaataa SDP.n

Sodanjälkeisinä vuosina myös sosialidemokraatit saattoivat nojautua sosialistisen maailmanjärjestelmän voimaan, jonka tuloksena työväenliike kykeni kehittämään hyvinvointia taistelussa työnantajien kanssa ja myös SDP saattoi lisätä kannatustaan. Tänään, kun sosialidemokraateilla tätä selkänojaa ei ole ja heistä on tullut uusliberalistisen EU-politiikan vetureita, ei kukaan enää luota heihin. Tämän osoittavat vaalitulokset niin meillä Suomessa, kuin muuallakin Euroopassa. Ei heillä ole kapitalismia kummempaa visiota ja perinteiset työväen äänestäjän jättävät äänestämättä ja ellei minkäänlaista muutosta demarien politiikassa tapahdu edessä on lopullinen kuihtuminen.

Toimitus

Kuka on Venäjän päämies?

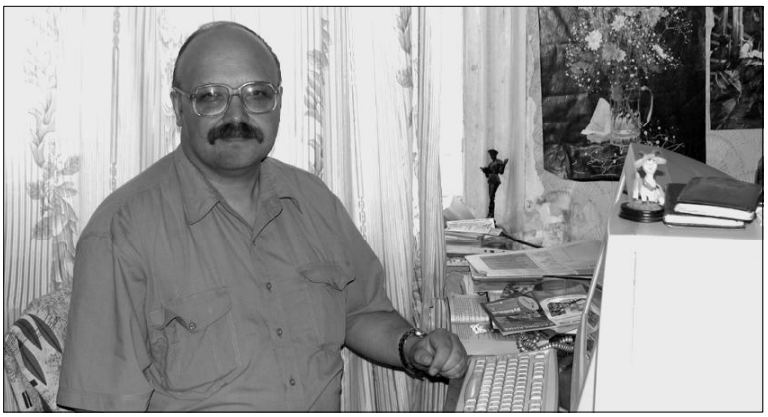

Sergey Skvortsov, NKP:n pääsihteeri työpöytändä ääressä.

Niistä ajoista lähtien, kun Dmitri Medvedev asettui Venäjän Presidentin virkaan ja Vladimir Putinista tuli maan pääministeri, sekä itse Venäjällä että myös ulkomailla on käyty taukoamatta keskustelua siitä, kenellä heistä on todellisuudessa korkein valta. Ulkomaisten asiantuntijoiden enemmistö (joka on muuten jo ennemminkin useita kertoja osoittanut täydellisen ymmärtämättömyytensa Venäjän olosuhteista) olettaa Putinin pysyvän ñkansallisena johtajanò, Medvedevin näytellessä parhaassa tapauksessa toissijaista osaa ï tai jopa esiintyessä marionettina.

Asiaa koskevat keskustelut voimistuivat sen jälkeen, kun viime kuussa taloudesta mitään ymmärtämätön herra Putin päätti, että kriisi on muka ohitettu ja alkoi puhua mahdollisuuksistaan ñtulla valituksi presidentiksiò vuonna 2012.

Itse asiassa monet ihmiset ulkomailla että myös useat ihmiset Venäjällä ja entisissä neuvostotasavalloissa ajattelevat samalla tavalla. Räikeimpänä esimerkkinä tästä on Georgian presidentti Mihail Saakashvili, joka oletti päässeensä sopimukseen Putinin kanssa Venäjän puuttumattomuudesta ja antoi viime vuonna käskyn hyökkäyksestä Etelä-Ossetiaan. Saakashvili erehtyi pahemman kerran, mutta tämä ei horjuttanut lainkaan ñasiantuntijoidenò mielipidettä. Se tosiasia, että päätöksen venäläisjoukkojen osallistumisesta sotatoimiin teki - ei Putin, vaan Medvedev, ei hämmentänyt asiantuntijoita lainkaan. Itsepäisimmät jopa tulkitsivat Venäjän pääministerin pikavierailun Vladikavkazissa ñPutinin toteuttamaksi sotatoimien johtamiseksiò, vaikka vierailulla ei tämän asian kanssa ollut yhtään mitään tekemistä (!).

Mutta mitä tapahtui todellisuudessa? Vastauksekseen tähän kysymykseen käsitelkäämme ennen kaikkea sitä, miten toimii Venäjän nykyinen poliittinen järjestelmä. Voimassa olevan perustuslain mukaan (joka on muuten laiton, koska se hyväksyttiin v. 1993 hyvin vakavien rikkomusten oloissa) Venäjän presidentillä on itse asiassa tsaarin valtuudet. Hän määrää hallituksen, jonka parlamentti voi vain hyväksyä tai olla hyväksymättä (muuten parlamentin alahuone eli Valtionduuma hyväksyy vain pääministerin ehdokkuuden eikä ministerien, jotka presidentti nimittää virkaan jo ilman mitään hyväksymisiä; jos tuolloin Duuma torjuu kolmesti presidentin esittämän ehdokkaan, niin presidentti yksinkertaisesti hajoittaa parlamentin). Tämän lisäksi sisäasioiden, ulkoasioiden ja puolustusasioiden ministerit eivät yleensä ole alistettuja pääministerille, vaan alistuvat vain presidentille. Presidentti nimittää virkaan myös Venäjän aluejohtajat eli kuvernöörit. Venäjän parlamentti ei itse asiassa voi syrjäyttää presidenttiä vallasta ï päätöksen tekee äänten kahden kolmasosan enemmistöllä Federaation (Liittovaltion) neuvosto, jonka jäsenistä puolet ovat kuvernöörien nimittämiä! Ottamalla taas huomioon sen, että kuvernöörit nimittää virkaan presidentti, käytännössä presidentin voivat erottaa virasta vain ne ihmiset, jotka presidentti on itse virkaan asettanut! Mitä tulee taas presidentin ja pääministerin suhteisiin, niin presidentti voi erottaa pääministerin yhdellä nimikirjoituksellaan, sen kummemmin syitä selittämättä. Presidentin päätöstä ei tarvitse enää hyväksyttää missään.

Niinpä voimasuhteet ovat nykyään seuraavanlaiset. Putin, vaikkakin muodollisesti, on Medvedevin käskyläisenä ja tässä yhteydessä kysymys siitä, pysyykö pääministeri virassaan, on riippuvainen vain presidentin tahdosta. Väkivaltarakenteet (kuten armija ja poliisi) ovat samoin presidentin eikä pääministerin käskyvallassa. Toisaalta kyseisten ministeriöiden johdossa ovat Putinin nimittämät henkilöt, mutta viime aikoina sisäministeri Nurgalijevin ministerituoli on alkanut merkittävästi huojua eikä suotta ï hänen käskyläistensä mielivaltaisuudet herättävät suuttumusta koko Venäjän yhteiskunnassa ja on koittanut aika aloittaa läpeensä korruptoituneen ministeriön puhdistukset. Puolustusministeri herra Serdjukov näyttää toistaiseksi istuvan vankasti tuolillaan (Georgian kanssa käydyn voitokkaan sodan jälkeen ei muuta voida odottaakaan), mutta äskeinen tapaus, jonka mukaan tämän ministerin suojatti, maihinlaskujoukkojen komentaja kenraali Shamanov lähetti joukko-osaston hänen vävynsä pimeitä liiketoimia tutkivan tutkintatuomarin kidnappaamiseksi, ei ole sattumalta ilmestynyt lehtien palstoille. Kaiken tämän lisäksi armeijaa tuhonneiden kaikkien ñuudistustenò jälkeen Putinin arvovalta sotajoukoissa on muutenkin äärimmäisen alhainen.

Mutta ehkä Putin nauttii kansan valtavasta tuesta ï sosiologisten tutkimusten tuloksista päätellen häneen luottaa 70% tai jopa 80 % väestöstä? Ulkomaiset kirjeenvaihtajat ja asiantuntijat uskovat jostain syystä kyseisiin tietoihin, mutta näillä tiedoilla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa, sama koskee myös Venäjän taloustilastoja. Muuten taloustilastoista voisi mainita äskeisen pienen skandaalin talousministeriön julkistettua selonteon, jonka eri osioissa esitettiin erilaisia lukuja bruttokansantuotteesta ja tuolloin ero oli 23 miljardia ruplaa eli noin 500 miljoonaa euroa! Samalla tavalla vääristeltyjä ovat myös Venäjän sosiologisten tutkimus- keskusten tiedot, jotka ovat jo pitkään olleet valtiovallan valvonnassa. Herra Putin ei ole koskaan ollut mikään ñkansallinenò johtaja.

Mitä tulee taas Putinin johtamaan Yhtenäinen Venäjä-puolueeseen (muuten hän ei ole kyseisen puolueen jäsen ï ilmeisesti se on historian ensimmäinen sellainen tapaus), jolla on Duumassa valvontavalta, niin selkkauksen tapauksessa Medvedevin kanssa ei ole selviö, että puolue asettuu Putinin puollelle. Eikä se ole sattuma, että tätä puoluerakennetta, jolla ei ole selvää ideologiaa, nimitetään valtapuolueeksi. Jos kuitenkin Yhtenäinen Venäjä jostain kummasta syystä lähtee kuitenkin vastustamaan Medvedevia, niin muistatte, että Duuma, joka kolme kertaa ei hyväksy pääministeriä, yksinkertaisesti hajoitetaan. Äänestäjien antama tuki valtapuolueelle, siinä tapauksessa, jos se esiintyy valtaa vastaan, tulee luonnollisesti olemaan nykyistä huomattavasti alhaisempi, erityisesti jos huomioidaan, että puolet sen puolesta muka annetuista äänistä ovat vilppiäänia.

Nämä ovat objektiiviset voimasuhteet. Mistä ihmeellisestä syystä ihminen, jonka käsissä on täydellinen valta, ryhtyy kiistattomasti toteuttamaan vierasta tahtoa? Ehkä hän tekisi sen alemmuuskompleksin vaikutuksesta, mutta Dmitri Medvedev ei ainakaan näytä sellaiselta potilaalta.

Kun muutama vuosi sitten Medvedevin nimittäminen Putinin seuraajaksi oli vielä auki, en voinut uskoa viimeiseen asti, että Putin valitsee itselleen pääministerin viran ï se oli hänelle niin epäedullinen. Venäjällä hallituksen puheenjohtaja hoitaa perinteisesti vain talousasioita ja Putinilla ei siihen aikaan ollut minkäänlaista talouskokemusta ja talouden reaalisen tilanteen hän ymmärsi heikosti (nytkään hän ei ymmärrä sitä lainkaan). ñKoska vastuun sosiaalitaloudellisesta tilanteesta kantaa perinteisesti juuri pääministeri, vakavampien taloudellisten vastoinkäymisten tapauksessa hänen arvovaltansa vahingoittuu ikuisesti sekä kansalaispiirien että johdon silmissä. Muutenkin olemattomat näköalat paluusta koskaan huipulle haihtuvat hetkessäò, - näin kirjoitti tämän artikkelin tekijä muutama vuosi sitten.

Ja edelleen: ñToisaalta lojaalisuudella entistä johtajaa kohtaan (eli kuten Kremlissä sanotaan, ñrehellisyydellä ja kunniallisuudellaò) on omat rajansa. Yksi asia on kysymys ihmisestä, joka ei ole puuttunut erityisemmin mihinkään asioihin eikä hänellä ole mitään erityisiä harmeja ja aivan toinen asia ï kuunnella sen ihmisen ohjeita, joka on itse asiassa sinun käskyläisesi. Siinäkin tapauksessa, jos näitä ohjeita esitetäään riittävän tahdikkaassa muodossa (mikä ei läheskään aina ole näin), ärtyneisyys tulee kasautumaan. Vilpillisissä vaaleissa hankittu käsittämätön ñkansallisen johtajanò titteli ei tässä tapauksessa auta ja ñteknillisenò presidentin osaan herra Medvedev tuskinpa suostuu. Tällainen epävakaa rakennelma, eräänlainen kaksipäinen kotka, ei voi olla kauan olemassa ja ennemmin tai myöhemmin kaksoisvalta päättyy.

Nämä ennusteet ovat kokonaisuudessaan toteutuneet. Ennen kaikkea Putinin arvovalta kansan keskuudessa on romahtanut. Kuten tuli jo todettua, valitettavasti sosiologisten kyselyjen kautta tätä tosiasiaa on mahdotonta todistaa, mutta Putinin reaalisen kannatuksen romahduksen vahvistavat sekä meidän omakohtaiset havainnot että myös joukko välillisiä tunnusmerkkejä. Miten tilanne voisikaan olla toinen, jos väestön enemmistön reaalitulot putosivat noin 40 %? Esitän vain kaksi käytännön esimerkkiä. Ensinnäkin, viime vuosina valmistetut Putinin lukuisat patsaat ja muotokuvat eivät mene kaupaksi ja pölyyntyvät varastotiloissa. Toiseksi, kymmenestä kirjailijasta, jotka viime lokakuussa kutsuttiin tapaamiseen Putinin syntymäpäivän johdosta, kolme kieltäytyi saapumasta eli häntä ei enää pelätä. Vielä vuosi sitten sellainen oli sula mahdottomuus.

Mitä taas tulee Putinin ja Medvedevin keskinäissuhteisiin, niin kuten olemme jo ennakoineetkin, viime aikoina ne ovat ilmeisesti huonontuneet ja asia on tullut myös julkisuuteen. Jos ennemmin mielipide-erot ilmenivät vivahteina, joita oli etsittävä melkeinpä mikroskoopin avulla, niin nykyään kyseessä on jo huonosti suojattu polemiikki. Riitti, kun Putin oli päässyt sopimukseen Ukrainan pääministerin Julia Timoshenkon kanssa maksun korottamisesta venäläisen maakaasun kauttakuljetuksesta, kun Medvedev kutsui välittömästi puheilleen Gazpromin hallituksen puheenjohtajan ja vaati häneltä, ettei mitään korotuksia toteuteta. Putin vain antoi ymmärtää presidenttiytensä mahdollisuudesta vuonna 2012 sanomalla, että me sovitaan Medvedevin kanssa, mehän ollaan ñsamaa sukuaò, kun Medvedev ilmoitti puolittain pilkallisesti, että on vielä otettava verikoe ja katsottava, mikä ryhmä on kenelläkin. Ja niin edelleen, ja niin pois päin. Tilanne kehittyi niinkin pitkälle, että amerikkalaiselle CNN-TV-yhtiölle myöntämässään haastattelussa Medvedev hieman ärhäkkäästi palautti kaikkien (ja mm. Putinin) mieliin, että ñkaikki lopulliset päätökset tekee presidenttiò.

Tosiasiassa kaikki ei ole ihan näin. Toistaiseksi Medvedevin on ollut pakko sopia useista päätöksistään Putinin kanssa, mutta asteittain hän on tulossa entistä itsenäisemmäksi. Medvedevin ongelmana on se, että hän ei ole loppuun asti muodostanut ñjoukkuettaanò ï ryhmää uskollisia kannattajiaan, joihin voisi täydellisesti luottaa. Hänen seurueessaan on edelleenkin Putinin miehiä. Toisaalta eräitä heistä ei voida enää pitää sellaisina. Esimerkkinä mainittakoon tunnettu politeknologi Gleb Pavlovski, jota pidetäänYhtenäisen Venäjän perustajana. Toisaalta nimenomaan Pavlovski nimitti ensimmäisen kerran Putinia ñkansalliseksi johtajaksiò. Nyt Pavlovski ei enää muistele ñkansallista johtajaaò puhuessaan siitä, että Medvedev ñkerää nopeasti pisteitäò ja antaa läpinäkyvästi ymmärtää, että vuoden kuluttua Putinilla ei enää ole mahdollisuuksia tulla presidentiksi.

Ja niin kauan kun Medvedevilla ei ole omaa ñjoukkuettaanò, hän ei Putinin eroa tarvitse. Kysymyksessä saattavat olla muutkin näkökohdat. Huhutaan, että vielä viime vuoden marraskuussa, kun Putinillekin yhtäkkiä valkeni, että Venäjällä kukkii taloudellinen kriisi, pääministeri yritti erota, mutta Medvedev ei sitä hyväksynyt. Mitä varten hän tarvitsi, että hänen selkäänsä hengitti Putin, joka ei vielä ollut saattanut itseään huonoon valoon tuloksettomalla taistelullaan kriisiä vastaan? Syynä on se, että kun koittaa taloudellinen perikato, niin silloin myös Putin voidaan erottaa asettamalla hänet vastuuseen kaikesta.

Joka tapauksessa tavalla tai toisella nykyisen pääministerin ura on selvästi lähestymässä loppuaan. En tahdo ennakoida, koska nimenomaan pääministeri eroaa, mutta kuten vanha venäläinen sananlasku oikeudenmukaisesti toteaa, ñVenäjällä ei voi olla kahta tsaariaò. Mitä tulee Putinin luomaan korruptoituneeseen poliisi- ja keinottelijavaltakuntaan, niin tuskinpa sekään elää kauan perustajansa kuoleman jälkeen.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Luokattomasta yhteiskunnasta ja sen teoreettisesta perustelusta 2.

Neuvostoliitossa teoreettisessa kirjallisuudessa kommunistinen yhteiskunta nähtiin hyvin usein pelkästään tavaroiden, hyvinvoinnin, palveluiden yms. runsautena. Tämä on ymmärrettävää tilanteessa, jossa köyhä viljelijäväestö ja äärimmilleen riistetty tehdastyöväestö taistelivat välittömän fyysisen toimeentulon puolesta.

Tämä oli myös ymmärrettävää neuvostovallan alussa ja sosialismin rakentamisen ensimmäisinä vuosikymmeninä, jolloin keskeinen tehtävä oli väestön perustoimeentulon turvaaminen. Mutta teollistuneiden yhteiskuntien määrällinen kehitys, kulutuksen ja hyvinvoinnin kasvu synnyttivät ongelmia, jotka eivät enää sisältyneetkään pelkästään kategorian ñtavaroiden, hyvinvoinnin ja palveluiden runsausò- piiriin. Syntyi toisenlaisia ristiriitoja, jotka muuta kautta vaikuttavat ihmisten hyvinvointiin. Tänään aletaan olla tilanteessa, että samanaikaisesti kun tulee turvata ihmisten aineellinen toimeentulo ja esim. ns. kehitysmaiden talouksien kehittyminen vanhojen teollisuusmaiden tasolle, tulee voida torjua ekologiset ympäristökatastrofit, nälänhädät ja globaali elintarvikekriisi, pandemiat yms. Tarvitaan yhteiskunta, joka kykenee puuttumaan tähän ongelmakenttään kokonaisvaltaisesti. Tarkastelemme tässä osassa kommunistisen yhteiskunnan kysymyksiä puuttumatta kysymykseen miten ihmiskunta siirtyy luokkayhteiskunnasta kommunistiseen yhteiskuntaan.

Luokattoman yhteiskunnan yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima

Kehitys luokkayhteiskunnassa tapahtuu siten, että siellä yhteiskunnan perusta, tuotantovoimat, kehittyy jatkuvasti. Sitä vastoin yhteiskunnan päällysrakenne (esim. yhteiskuntajärjestelmä) saavuttaa aina vakiintuneemman olotilan. Tuotantovoimien kehitys johtaa tilanteeseen, jossa, pysyvä päällysrakenne alkaa jarruttaa tuotantovoimien kehitystä kärjistäen yhteiskunnan sisäisiä ristiriitoja, jotka ratkeavat yhteiskunnallisen ja vallankumouksellisen muutoksen kautta. Tästä seuraa luokkataistelun kautta yhteiskuntarakenteen ja vakiintuneiden yhteiskuntasuhteiden muutos ja kehitys. Kun luokkataistelu luokkayhteiskunnassa on yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima, niin miten tämä yhteiskuntakehitys tapahtuu sosialistisessa ja kommunistisessa yhteiskunnassa? Filosofian historia, (Progress 1982) toteaa seuraavati: *ñSiirryttäessä sosialismista kommunismiin vähittäismuutokset ja harppaus toteutuvat dialektisesti yhtenäisinä, mikä on samanaikaisten määrällisten ja laadullisten muutosten seurausò* sekä *ñKommunistisen yhteiskunnan rakentamisen jälkeen ei tule enää yhteiskuntamuodostumien vaihdoksia, vaan tuo laki ilmenee toisiaan seuraavien jaksojen vaihteluna yhden alati kehittyvän muodostuman puitteissaò*. Nämä arviot ovat varmasti oikean suuntaisia. Näissä kuitenkin pidetään lähtökohtana sitä, että sosialismista kommunismiin siirtyminen tapahtuisi vähittäisesti ilman siihen pakottavia yhteiskunnallisia ristiriitoja ja sen sisältönä olisi pelkästään siirtyminen ñjokaiselle kykyjensä mukaanò tapahtuvasta tuotteiden jaosta ñjokaiselle tarpeidensa mukaanò tapahtuvaan jakoon. Tällaista vaihetta ei esim. neuvostoyhteiskunnassa ollut näköpiirissä. Monestakin syystä voimme tänään päätellä, että myös kommunistiseen yhteiskuntaan siirtyminen tapahtuu yhteiskunnallisten ristiriitojen pakottamana. Neuvostoyhteiskunnassa ei huomioitu yhteiskuntakehityksen mukanaan tuomia uusia ristiriitoja, eikä mietitty yhteiskunnallisia keinoja niiden ratkaisemiseksi. Muutoin ne olisivat ilmenneet em. teeseissä. Ihmiskunnan siirryttyä luokattomaan yhteiskuntaan luokkataistelu ei ole enää yhteiskuntakehityksen perusta. Yhteiskunnan kehitys kyllä jatkuu jopa kiihtyvällä voimalla. Silloin kehityksen liikkeellepanevana voimana on maapallon ihmisten aineellisten perusongelmien ratkaisu sekä niiden ñuusienò kehityksen mukanaan tuomien ongelmien ratkaiseminen, jotka turvaavat ihmiskunnan ja sille välttämättömän ekosysteemin elinmahdollisuudet pitkälle tulevaisuuteen.Tämä kehitys tulee muuttamaan dialektisen kehityksen kautta yhteiskunnan rakennetta, ulkoista muotoa ja organisaatiota tavalla, jota meidän on tänään vaikea ennakoida.

Työllä keskeinen merkitys marxilaisuudessa

Marx ja Engels näkivät viisaasti, miten ihmiskunnan ja sivilisaation oleminen perustuu työhön. He oikeastaan asettivat yhtäläisyysmerkin ihmisen ja työn välille ja päättelivät, kun tähän saakka ensimmäinen elämäntarve on ollut työvoiman uusintamiseen liittyen ravinto, pukeutuminen, asuminen yms. niin näiden sijaan työ muuttuu ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksi. Tätä teesiä marxilaisessa käytännössä ja kirjallisuudessa on toistettu ilman, että sille välttämättä olisi löydetty mielekästä sisältöä. Miten tämä teesi voidaan sitten ymmärtää?. Jos tutkimme vaikkapa esim. Viktor Afanasjevin teosta ñMarxilaisen filosofian alkeetò (Progres 76) kohdassa ñKommunistinen yhteiskuntataloudellinen muodostumaò (sivu 205), niin ei tämä kysymys aukea. Tästä ja muista vastaavista kirjoituksista voimme koota seuraavan päätelmän: Kommunistisessa yhteiskunnassa kaikkien ihmisten suhde tuotantovälineisiin tulee olemaan samanlainen. Tästä johtuen ihmiset tietoisesti työskentelevät yhteiskunnan hyväksi hyödykkeiden tuotannossa. Tietoisuus tästä sekä siitä, että he tulevat saamaan osuutensa yhteiskunnallisesta tuotannosta liitettynä kommunistiseen kasvatukseen synnyttää tilanteen, jossa työstä muodostuu ihmiselle tärkein elämänarvo. Tällaisessa päättelyssä on varmasti paljon oikeansuuntaista, mutta silti se ei tunnu vakuuttavalta. Keskiössä on ajatus siitä, että yhteiskunnan tarvitsee toimia vain ihmisen aineellista kulutusta ja hyvinvointia silmälläpitäen. Mutta eihän tällaiselle kulutukselle voida esittää takarajaa eikä se tavoitteena poikkea paljoakaan siitä, mikä on kapitalististen markkinoiden tavoite. Tässä päättelyssä ei myöskään esitetä selkeää syytä tai ristiriitaa, mikä vaatii vaihtamaan sosialistiset tuotantosuhteet kommunistisiksi.

Työ muuttuu ensimmäiseksi elämäntarpeeksi

Tänään tiedämme, että itse kulutuksen kasvu synnyttää ristiriidan, jossa tuotannosta syntyvät teollisuuden ja muun infrastruktuurin päästöt uhkaavat planeettamme olemassaoloa. Emme voi ajatellakaan tavoitetta tulevaisuuteen, ellemme huomioi tämän kysymyksen ratkaisua. Mutta ihmisten ja kulutuksen määrällinen kasvu, markkinoihin perustuva kulutuskulttuuri, synnyttävät uusia ristiriitoja esim. em. globaalin elintarvikeongelman, pandemian, vesiongelman yms. muodossa. Pidemmällä aikavälillä itse maapallon ja lähiavaruuden muutokset synnyttävät olemassaolollemme uhkatekijöitä (luonnolliset ilmastomuutokset, maanjäristykset, asteroiditörmäys), jotka tulee kyetä torjumaan. Eli jo lähitulevaisuudessa yhä suurempi osa ihmisistä tekee työtä näiden ongelmien parissa. Nämä ovat luonteeltaan tehtäviä, jotka eivät tuota voittoa ja joiden suhteen tavaratuotannon arvolaki ei välttämättä toimi. Mutta niiden ratkaisemiseen tulee suunnata jatkuvaa työtä. Nekin, jotka tekevät työtä yhteiskunnallisten hyödykkeiden tuotannossa joutuvat palvelemaan näitä globaaleja tavoitteita tuottamalla niiden toteuttamiseksi tarvittavat laitteet sekä ylläpitämällä niiden piirissä työskentelevät ihmiset. Yhteiskunta mukautuu tilanteeseen, jossa joudutaan säätelemään turhaa aineellista kulutusta ja suunnittelemaan se alusta alkaen palvelemaan yksilön hyvinvointia ja yhteiskunnan kokonaisvaltaisia tavoitteita. Tällaisessa tilanteessa, jossa yhteiskunnallinen välttämättömyys (ristiriidan ratkaisu) sanelee välttämättömyyden siirtyä luokattomaan kommunistiseen yhteiskuntaan, työ tulee myös muuttamaan luonnettaan ja tulee ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksi. Perusongelma on nyt olosuhteiden turvaaminen sille, että ihmiskunta voi jatkaa kehitystään ja että myös aineellisen hyödykkeen tuotto varmistetaan pitkälle tulevaisuuteen. Työ saa ongelmien ratkaisemisessa luovan luonteen, eikä muodostu tekijälleen taakaksi.

Alkukommunismi, ñsotakommunismiò ja ñekokommunismiò

Ihmiset elivät ennen siirtymistään orjanomistukselliseen luokkayhteisöön ns. alkuyhteisöllistä vaihetta, jota on myös nimitetty ñalkukommunismiksiò. Silloin ñtuotantovoimatò (keräily) kykenivät tuottamaan vain sen, mitä ihminen suoraan kulutti. Silloin olosuhteiden välttämättömyys saneli, että yhteisön kaikki jäsenet tekivät työtä koko yhteisön hyväksi. Näin varmistettiin se, mikä koko yhteisön olemassaolon kannalta oli välttämätöntä, että mahdollisimman moni yhteisön jäsen pysyi hengissä. Tämä yhteisö toimi kymmenien tuhansien vuosien ajan. Historiassa tunnetaan paljon esimerkkejä tilanteista, jolloin ihmisten keskinäiset suhteet ovat verrattavissa kommunistisiin suhteisiin. Sodan oloissa ihmiset ovat joutuneet useinkin yhteisen vastuun selviämisestä ja mukaudutaan ñtyöja kulutuskommunismiinò. Tänään näköpiirissämme häämöttää tilanne, jolloin esim. ilmastomuutos saattaa ajaa ihmiskunnan katastrofin partaalle. Mikäli tämän torjumiseen ei uhrata ajoissa työtä ja voimavaroja, mahdollisuus muuttuu todellisuudeksi. Silloin ehkä joudumme tilanteeseen, jossa pakon edessä on mukauduttava nopeasti ñsotakommunisminò tai alkuyhteisöllisen kommunismin kaltaiseen tilaan. Nimittäkäämme tätä vaikkapa ñekokommunismiksiò. Silloin syntyy tilanne, jossa joudumme yhteiskunnallisesti lyhyessä ajassa orientoitumaan kommunistisiin yhteiskuntasuhteisiin. Kyllä yhteiskunnallinen muutos kommunismiin voi näinkin tapahtua ja sitäkin kautta työ muuttuu ensimmäiseksi elämäntarpeeksi.

Luokkayhteiskunnan ja luokkataistelun funktio

Yhteiskuntien kehitys on edennyt viimeiset n. 5000 vuotta ratkottaessa yhteiskuntaluokkien välisiä taloudellisia ristiriitoja. Yhteiskuntakehitys on samalla edennyt orjayhteisöstä kapitalistiseen yhteisöön ja tänään elämme vaihetta, jossa edessämme on siirtyminen sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan. Tässä yhteydessä on nähtävä, mikä merkitys luokkayhteiskunnalla on kehitykselle. Valtion muodostumisesta Marx selvitti, että alkuyhteisössä tuotantovoimien kehittyminen vaiheeseen, jossa syntyi lisätuote synnytti myös luokkajaon. Samalla uudet tuotantovoimat edellyttivät laajaa ihmisten keskinäistä yhteistyötä. Ilman valtion muodostumista ihmiset eivät olisi tässä tilanteessa kyenneet käyttämään hyödykseen syntyneitä tuotantovoimia. Valtio toi mukanaan luokkajaon ja riistoon perustuvan yhteiskuntajärjestelmän. Mutta kansalaisia riistämällä yläluokka keräämällä itselleen rikkauksia organisoi valtiovallan avulla tuotantovoimien kehittämiseen välttämätöntä infrastruktuuria (tiet, pellot, kasteluverkosto, kaupungit). Luokkayhteiskunnan ansiosta tuotantovoimien kehitys nopeutui valtavasti. Yhteiskunnallisen luokkataistelun välityksellä tuotantovoimat ovat nopeasti edenneet kapitalistiseen vaiheeseen, ja saavuttaneet tason, että kaikkien maapallon ihmisten aineellinen elämä voidaan turvata siirtymällä sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmään. Mutta mitä muuta tämä on merkinnyt? Jos tämä siirtymä-aika alkuyhteisöstä kommunistisen yhteiskuntajärjestelmän kynnykselle olisikin ollut 5000 vuoden sijaan 100000 vuotta, olisi tämän 100000 vuoden kuluessa mahdollista ihmiskunnasta riippumatta ilmetä ilmastollisia, geologisia ja astronomisia katastrofeja, jotka nopeasti katkaisevat tai ratkaisevasti vaikeuttavat sivilisaation kehitystä maapallolla. Luokkayhteiskunnan ja luokkataistelun kautta ihmiskunnan tämä kehitysvaihe on lyhentynyt ja meillä on tänään mahdollisuus tuottaa kaikille maapallon asukkaille aineellisesti turvatut olot ja aivan lähitulevaisuudessa meillä on reaaliset mahdollisuudet torjua luonnonkatastrofien vaikutusta. Tämä edellyttää kuitenkin että valitsemme sen yhteiskunnallisen kehitystien, joka vie kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmään.

Voidaanko kommunismi toteuttaa yhdessä valtiossa?

Monet marxilaiset arvioivat tunnettujen historian esimerkkien perusteella, että kommunistista yhteiskuntaa ei voitaisi toteuttaa yhdessä valtiossa. On monia perusteita väittää asian olevan päinvastoin. Ajatelkaamme Neuvostoliiton kokemusta. Siellä sosialismia kehitettiin hyvin pitkälle. Neuvostoliitto oli tilanteessa, jossa olisi tullut valita kommunismiin johtava yhteiskuntakehitys. Se olisi merkinnyt, että suuntaudutaan kehittämään politiikkaa, jossa valitaan ñpehmeämmät tuotantoprosessitò. Rakennetaan vähemmän mutta parempaa. Suuntaudutaan voimallisesti puhtaampaan energian- ja tavaroiden tuotantoon silläkin uhalla, että materiaalinen elintaso alenee. Suuntaudutaan ympäristön hoitoon, metsien ja vesistöjen hoitoon ja kehitetään tulevaisuuden teollisuusprosesseja. Tehdään Neuvostoliitosta tässä suhteessa esimerkkimaa. Jos näin olisi menetelty ja asia olisi perusteltu väestölle, ihmiset olisivat varmasti hyväksyneet tämän. Viime kädessä tämä olisi kehittänyt maan aineellista ja tieteellistä hyvinvointia ja tehnyt Neuvostoliitosta esimerkkivaltion. Oli poliittisia yms. syitä, että näin ei tapahtunut. Vastoin yleisiä käsityksiä, ei sosialismi ole kuollut. Lokakuun vallankumouksen seurauksena tänäänkin maailmassa on sosialismia kehittäviä valtioita ja sosialismiin suuntautuvia liikkeitä. Kommunismiin suuntautuva kehitys on tänään tie, jolla ratkaistaan tulevaisuuden haasteita. Kuten lokakuun vallankumouksen alla, tänäänkään imperialistiset valtiot eivät ole täysin yksimielisiä. Kyllä kommunismiin suuntautuva valtio voi tänään muodostua esimerkiksi muille ja kykenee oikealla politiikalla säilyttämään itsenäisyytensä. V

Kommunistinen tavoite valtaa joukot

Marxilaisuuden perustanlaskijat eivät esittäneet teoriaa siitä, miten kommunistinen yhteiskunta toimii ja sen ihminen toimivat. Meidän aikanamme yhteiskunta on kehittynyt siihen vaiheeseen, jossa voimme alkaa keskustella niistä kysymyksistä, joita kommunistisen yhteiskunnan tulee ratkaista, miten kommunistisen yhteiskunnan alempi ja korkeampi vaihe todella poikkeavat toisistaan jne.

On hyvin tarpeellista, että keskustelemme kommunistisen yhteiskunnan teoriasta. Jos kykenemme määrittelemään perustellun vision tulevaisuudelle, se myös näyttää miten sen toteuttamiseksi tänään tulee toimia. Ja oikea vaihtoehto kapitalismille myös organisoi joukot liikkeelle.

Heikki Männikkö

Virossa kuntavaaleissa käänne vasemmalle

Viron kuntavaaleissa lokakuun puolessa välissä venäläiset lopullisesti kostivat Pronssisotilaan siirron pääministeri Andrus Ansipille. Odotetun voiton vei venäläisten äänet kerännyt, vasemmistolaisena pidettävä oppositiopuolue keskusta. Talouskriisin kanssa painelevat hallituspuolueet oikeistopuolueet, reformistit ja Isänmaa ja Respublican liitto (IRL) kärsivät tappion. Keskusta keräsi koko maassa 31,5 prosenttia äänistä, kun reformipuolue sai äänistä 16,7 prosenttia.

Tallinnassa keskustan voitto oli vielä murskaavampi. Se keräsi äänistä yli puolet, 53,5 prosenttia ja voi hallita kaupunkia yksin. Keskustan voittoa selittää erityisesti se, että Viron kuntavaaleissa myös Virossa asuvat Venäjän kansalaiset ja ei-kansalaiset saavat äänestää. He merkitsevät yhteensä noin 200 000 lisä-ääntä verrattuna parlamenttivaaleihin, joissa heiltä puuttuu äänioikeus. Vaalien ääniharava oli keskustan puheenjohtaja Edgar Savisaar. Savisaar avasi hetki ennen vaaleja Moskovan edelliselle patriarkka Aleksille aukion Tallinnassa ja kävi ennen vaaleja tapaamassa Venäjän johtoa. Keskusteluissa tuomittiin historian väärentäjät. Tosin Savisaar lievensi lausuntojaan virolaisessa mediassa. Hän sai 39 000 ääntä pääsääntöisesti venäläisiltä.

Kuntavaaleissa virolaiset ensimmäistä kertaa ymmärsivät, mitä tarkoittaa, kun venäläiset saavat äänestää. Heiltä oli ensimmäisen kerran poistettu kaikki esteet. Venäläisten ei tarvitse enää rekisteröityä vaalikelpoiseksi ja todistaa asuneensa paikkakunnalla vähintään viisi vuotta. Äänestysaktiivisuus nousi korkeaksi, 60,3 prosenttia.

Kuntavaaleissa kärsivät tappion myös Vihreät ja venäläisten omat vaalilistat. Kuntavaalit näyttivät Viron poliittisen kentän luonnonttomuutta ja sementoitumista. Venäläisten päätyminen ryhmänä keskustan taakse ei voi heijastaa ainoastaan poliittisia mielipiteitä vaan kertoo myös etnisistä jännitteistä. Keskusta edustaa virolaisia, jotka tulevat toimeen venäläistensä ja neuvostomenneisyytensä kanssa. Vastapuolella ovat puhtaasti virolaisten puolueet, nationalistiset reformistit ja IRL, jotka kiivaasti vastustavat venäläisten kansalaisuuden saannin helpottamista ja äänioikeutta parlamenttivaaleissa. Ne hallitsevat parlamentissa Toompealla, kun keskusta tulee jatkossa pitämään valtaa Tallinnassa.

Keskusta on vaalien jälkeen lähtenyt rakentamaan vasemmistorintamaa vuoden 2011 parlamenttivaaleja varten. Keskusta hakee yhteistyötä Tallinnassa sosiaalidemokraattien kanssa ja teki liittymistarjouksen Kansanliitto-nimiselle puolueelle. Kansanliitto on perinteisesti maalla edustanut niin sanottua ñkolhoosiväkeäò, ja on sijoitettu poliittisella kartalla keskustavasemmistoon.

Leena Hietanen

Tallinna on miehitetty

Tallinnan pronssisoturi

Virossa on alkanut maansuru, kun kuntavaaleissa venäläiset pääsivät jo toistamiseen hallitsemaan Tallinnaa. ñTallinnan miehityksestä on tullut pysyvä ilmiö, johon virolaisten on aika sopeutua kuten Viron sosialistiseen neuvostotasavaltaanò, pakinoitsija Andrus Kivirähk toteaa Eesti Päevalehdessä. (http://www.epl.ee/artikkel/480958)

Tallinnan kaupunginvaltuustoon pääsi 33 venäläistä, jotka puhuvat murtaen viroa, jos ollenkaan. Valtuustossa on 79 paikkaa. Keskusta sai yksinvallan kaupunginvaltuustossa 44 edustajalla. Puolue on tarjonnut yhteistyötä kahdeksan valtuutettua kaupunginvaltuustoon saaneille sosiaalidemokraateille, jotta Tallinnan hallintaan saadaan edes vähän virolaista verta.

Virolaisten järkytys venäläisten menestymisestä Tallinnassa kertoo siitä, miten vieraantuneita virolaiset ovat omasta todellisuudestaan. Pakinoitsija Kivirähk muistuttaa, miten hän jo neljä vuotta sitten ensimmäisen kerran varoitti Tallinnan joutuneen miehityksen kohteeksi keskustan päästessä yksin valtaan. Kivirähk pitää pelottavana sitä, että sosiaalidemokraatit ryhtyvät yhteistyöhön miehittäjähallinnon kanssa, koska vaarana on, että seuraavissa parlamenttivaaleissa 2011 keskusta pääsee valtaan sosiaalidemokraattien avulla. Virolaisten pitää siis varoa äänestämästä sosiaalidemokraatteja.

Heti tiistaina kuntavaalien jälkeen ñKansalaisetò-televisio-ohjelmassa Eesti Ekspress-lehden päätoimittaja Priit Hõbemägi arvosteli sitä, että Virossa oikeistopuolueet, reformisti ja IRL (Isänmaa ja Res.) ovat laskeneet, että virolaisen ääni on kaksi kertaa arvokkaampi kuin venäläisen ääni. Nyt paljastui, että asia ei ole niin. Samassa ohjelmassa toimittaja Rein Veidemann totesi, että Virossa on koko ajan luultu, että 250000 venäläistä muuttaa maasta Venäjälle eikä kenellekään tullut mieleen, että he saavat myös äänestää. Ohjelman vetäjän, toimittaja Aarre Rannamäen ainoa lohdutus läsnäolijoille oli, että venäläiset eivät sentään saa vielä äänestää parlamenttivaaleissa.

Kuku-radiossa mentiin vielä pitemmälle. Siellä toimittaja kysyi, voitaisiinko Virossa peruuttaa venäläisten äänioikeus kuntavaaleissa? Sosiologi Juhan Kivirähk, pakinoitsija Kivirähkin veli, mietiskeli, että annettujen oikeuksien poisottaminen on aina vaikeaa. Tosin Eurooppa ei näe mitään valittamista venäläisten kohtelussa Virossa. Sen sijaan Euroopassa on keksitty, että virolaiset ovat fasisteja. Tästä leimasta on Kivirähkin mielestä vaikea päästä eroon, joten Virossa on vain totuttava siihen, että venäläiset saavat äänestää kuntavaaleissa.

Oikeiston avuttomuus venäläisten suhteen on täydellinen. Reformipuolueen puheenjohtaja Andrus Ansip, Natsi-Ansip, on venäläisille seuraava Hitleristä hänen siirrettyään Pronssipatsaan. IRL:n Mart Laar on puolestaan kansalaisuus- ja kielilakien toteuttaja, venäläisten ykkössortaja. Natsi-Ansipin ja Natsi-Laarin takana on 200 000 virolaista mamukriittistä ñhalla-ahoaò, jotka hyväksyvät vain etnisesti puhtaan Viron. Nämä ñhalla-ahotò ovat pahempi turvallisuusuhka Virolle kuin koskaan ne 200 000 venäläistä, joilta puuttuu Viron kansalaisuus.

Suomesta on koko ajan tuettu oikeistopuolueita jo Andrus Ansipin edeltäjän, Siim Kallasin ajoista. Eräs tunnetuimpia tämän Kallas-Ansip-Laar-linjan kannattajia on arvon professori Jarmo Virmavirta. Hän on ollut uskovinaan kolmikon tarinaa siitä, että he takaavat markkinatalouden Virossa. Taloutta keppihevosenaan käyttäen he loivat taustalleen tämän ñhalla-aholaistenò armeijan. Kun Viron apartheidia puretaan, Jarmo Virmavirta joutuu vastuuseen siitä, että hän on ollut takuumiehenä selittämässä Ansip-Laar-linjan ñhalla-aholaisuuttaò demokratiana.

P.S. Virossa on yksi rehellinen toimittaja. Se löytyi Eesti Ekspressistä, kun lehti julkaisi Petri Krohnin ja allekirjoittaneen jutun ñViron miehitysmyytistäò. Toimittaja otsikoi jutun ñVirolla on fasistinen apartheidhallitusò. Juttu löytyy suomenkielisenä virolaisen version alta.

(http://www.ekspress.ee/2008/06.divalitsus)

Leena Hietanen

Ovatko sotasyylliset sittenkin sotasyyllisiä?

Jo useamman vuoden ajan olen seurannut, kuinka eräät piirit ovat pyrkineet ajamaan omia Karjalan kannakseen liittyviä intressejään mm vaatimalla sotasyyllisten tuomioiden purkamiseta. Joukkoon on kuitenkin viimeaikoina alkanut liittymään myös valtiovallanedustajia. 20. 10. 2008 KKO antoi ymmärtää kuinka tuomiot olisivat hallitusmuotomme vastaisia, vaikkakin KKO ei omaakaan oikeuksia tuomioiden purkamiseen. Heti perään prof. Jyrki Virolainen &prof Kauko Sipponen alkoivat jakamaan mahdollisia tapoja tuomioiden purkamiseksi.Eikä siitä kestänyt kauankaan kun oikeusministeri Tuija Brax asetti Lindstedt & Löytömäen tutkimaan sotasyyllisyysasiaa. Tässä on huomattava että näissä tapahtumissa mellastetaan ennen kaikkea sillä, kuinka tuomiot olivat perustuslainvastaisia. Ja juuri se tekeekin tilanteesta uhkaavan sillä, ensinnäkin, tuomioiden perustuslain vastaisuudella luodaan poliittisessa johdossa tuomioiden purkamiseen tarvittavaa sopivaa ilmapiiriä ja toiseksi, sillä pystytään peittämään Rytin & kumppaneiden rikollisuuden luonne & laatu. Ja kuin tilauksesta pyöräytti Loviisan sanomat 16.10. 2009 tutkimuksen jonka mukaan 57% suomalaisista tukisi sotasyyllisten tuomioiden purkamista.

Sotasyyllisten tuomioiden purkaminen, vedoten tuomioiden jälkijättöisyyteen, sisältää seuraavanlaisen ongelman: nimittäin samalla tavallahan tuomittiin myös fasistisen saksan johtajat, siis ñvoittajan oikeudellaò. Jos nyt purettaisiin fasistien suomalaisten perässäjuoksioiden tuomiot, niin eikö Braxin pitäisi silloin vaatia myös Nürnbergin tuomioiden purkamista samoin perustein ? On myös muistettava että lakia on Suomessa ennekin rikottu. Ryömä / Viikit tuomittiin todisteilla jotka olivat täysin riittämättömät, mutta en ole kuullut rytistien huutavan heidän perään. Ero Rytin & kumpp. sekä Ryömä / Viikkien välillä oli siinä että ensimmäiset tuomittiin jälkijättöisellä lailla rikoksesta jonka he tekivät ja jälkimmäiset tuomittiin rikoksesta jota he eivät tehneet. Toinen hyvä esimerkki siitä kuinka Suomessa osataan kyllä pykäliä viilata tarpeen mukaan on 7. joulukuuta 1918 annettu asetus, jonka viidennessä pykälässä annetaan syytesuoja niille valkolahtarien komentajille, jotka luokkasodan aikana olivat harrastaneet kansanmurhaa. Eipä rytistit tuonkaan vääryyden perään ole paljonkaan meteliä pitänyt? Neuvostoliitto ei vaatinut Suomen sotasyyllisiä lähetettäväksi Nürnbergiin tai Moskovaan tuomittavaksi tekemistään rikoksista, vaan antoi Suomelle mahdollisuuden itse tuomita syyllisensä (silläkin seurauksella että Ryti & kumpp. selvisivät huomattavasti helpommalla kuin fasistisen Saksan poliittiset & sotilaalliset johtajat, ja muistettava on kuinka eräs ruotsia mongertanut entinen Venäjän virkaheitto upseeri onnistui luikertelemaan vastuustaan kuin koira veräjästä isä aurinkoisen luvalla.

Yksi kummallinen ajatus jota Pro-karelia viljelee on se, kuinka Ryti & kumpp. tultua tuomituksi myös Suomen kansa olisi tullut syyllistetyksi (kun se kerran oli valinnut Rydin). Ensinnäkin on muistettava, ettei tuolloin Suomen kansalle juuri muutakaan mahdollisuutta annettu valittavakseen. SKP oli maan alla ja mikä tahansa, joka päättäjistä haiskahti ñkommunistiseltaò kiellettiin. Lisäksi Paasikivi heitti pyyhkeen kehään ennen kuin ottelu presidentin virasta edes kunnolla alkoi. Toisekseen Ryti, vaikka kansan valitsemanakin, edusti valtiovaltaa eikä kansaa, jota taas puolestaan edusti eduskunta, eikä sillä ollut mitään mahdollisuutta vaikuttaa Rytin sisäpiirin sotaanlähtökaavailuihin. Jotta kansa (tai oikeammin kansanedustuslaitos) olisi syyllistynyt sodanaloittamiseen niin kuin Ryti siihen syyllistyi, olisi sotilaiden neuvottelutulokset fasistien kanssa pitänyt tuoda eduskunnan päätettäväksi.

Yhdessä asiassa Rytin verisen kilvenkiillottajat ovat oikeassa vaatiessaan tuomioiden purkamista. Rytin väitetään huokaisseen helpotuksesta kun hän sai kuulla, että häntä syytetään vain sodan aloittamisesta eikä suinkaan sotarikollisuudesta. Uola Silvennoisen tutkimuksen Gestapon ja Suomen Gestapon (Valpo, mutta ei se punainen) välisestä yhteistyöstä (kuten myös 18 000 neuvostovangin kuolemasta) nostattaa kysymyksen, pitäisikö Braxilta vaatia pikemminkin Rytin & kumppaneiden julistamista sotarikollisiksi.

Ville Rahikainen

Työväenliikkeen yhteistyöstä

SKP:n ja SKDL:n hajotusajan historiasta on yhtä monta käsitystä kuin on vasemmistolaisia järjestöjen sirpaleita. Ryhdyttäisiin katsomaan eteenpäin. 2011 on tulossa eduskuntavaalit, jos ei jo ennen. Jos entisiltä pohjilta lähdemme jokainen omine listoineen vaaleihin, tuloksen tiedämme jo etukäteen. Ennestäänkin tulee isot ongelmat ehdokkaiden saamisessa. ñ2011 mennessä meidän on voimamme yhdistettävä ja se ei tapahdu hetkessä vaan siihen suuntaan meidän tulee aloittaa askeleet keskustelemalla yhteisistä tavoitteista ja toiminnasta. Yhteisiä opintokerhoja pystyyn ja esimerkiksi voisimme aloittaa yhdessä NATO-vastaisen seminaarin järjestelyt. Vapuksi on saatava yhteiset vappumarssit, laajennetuin joukoin. Näissä saisimme kokemusta yhteistoimintaan, ettemme toisiamme pelkäisi omine erinomaisuuksinemme.

Keskustelun ja yhteisen toiminnan kautta sitten selviää, minkälaista yhteistyöjärjestöä me tarvitsemme. Ei sitä kukaan voi valmiiksi toisille tehdä.

Terveisin Teuvo Taskinen, Siilinjärvi.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Hunajaa ja pellonlaidalla

Mennyt kesä ei tuonut hyvää satoa mehiläishoitajille. Kotimaassa kesät ovat olleet erilaisia ennenkin, mutta nykyisin kesät tuppaavat olemaan hunajan kannalta liian kuivia. Satokautena, sopivaan aikaan ei tule sadetta.

Eipä hätää, EU on tullut hätiin. Kun on hyvä satovuosi, niin meille tuodaan enenevässä määrin tuontitavaraa. Säästyy kotimainen hunaja pahanpäivän varalle seurauksella, että hoitajien määrä on jyrkässä laskussa. Tulee työttömiä lisää, tai lisäansio jää saamatta.Raha siirtyy ties minne, kun meille tulee sellaista hunajaa, joka ei ole edes EU:sta kotoisin, kun se on kerätty kahvin kukista ja on elintarvikkeeksi kelpaamatonta. Se on harmillista, kun tiedämme, että hunajaa arvokkaampi on se pölytystyö minkä mehiläiset tekevät luonnossa. Luontomme olisi monimuotoisempi. Tuotu ylijäämähunaja voi olla hyvinkin vanhaa. Hunajan parhaat ominaisuudet säilyvät vähän yli kahden vuoden. Kaupan porras kuuluttaa, että he suosivat kotimaista tuotantoa. Panin merkille, että oli mikä tuote tahansa, jos tuotteita oli ulkolaista, niin kotimainen ei missään tapauksessa ollut hyllyssä silmän ja hyvällä ottokorkeudella. Ja milläs pätkätyöläinen tai työtön ostaa huomattavasti kalliimman kotimaisen tuotteen, hyvä kun saa jotain hampaan koloon sillä rahalla, mitä me jokainen maksamme EU:n pohjattomaan kassaan. Päinvastoin olisi tuettava moninkertaisesti omaa maataloutta. Nyt kun kotimaisen hunajan kauppa ei käy hyvin, ammattihoitajat haluavat harrastaja tarhaajat pois alalta. Riita on karmea, mutta ammattihoitajat eivät näe, että puussa on myös oksia. Syy on omistavassa luokassa, kun propaganda suositteli rahanvallan liitoa EU:ta. Nyt on menty sitten ojasta allikkoon koko maamme maataloudessa. Ennen haukuttiin naapurimaan suurten yksikköjen maataloutta, nyt se on arkipäivää.

Takana päin on aika, kun meidän maamme pystyi loistavasti ylläpitämään 200 000 perheviljelmää. Silloin saimme syödä 70%:sti omaa tuotantoa. Nyt syömme EU:n ylijäämävarastoja - tai mitä tuotuja? Kuinka on käynyt lähiruoan? Onko niin, että se kaukaa tuotu ei saastuta yhteistä maapalloa ollenkaan? Pienviljelmät eivät kannata ollenkaan. Suurtaloudet vain pysyvät jotenkin hengissä.Pohjoisen olosuhteissa tuotantokustannukset ovat huomattavasti korkeammat kuin tuonti elintarvikkeet ovat.EU:n ollessa rajasuoja on poistunut. Tuotteiden hinnat ovat viljelijöille tuotantokustannusten tasolla, jolloin pienviljelmillä ei ole mitään mahdollisuuksia, joten meillä on käynyt niin, että tilojen määrä on tipahtanut noin kolmannekseen. Viljelijäväestökin on pantu omalta osaltaan maksumiehiksi uusliberalistisen voittojen saalistukseen ja rahaa on viety maailman tuulin ennätysmäärä.

Viljelijän on kaikessa laskettava kustannuksista. Esimerkiksi peltoja kynnetään hyvin vähän vaan maahan isketään vahvoja myrkkyjä rikkakasveille ja tuholaisille, jotka saastuttavat pohjavedetkin. Saadaksemme hyviä elintarvikkeita tulee saattaa rajasuoja. Vähän enemmän työtä ja vähemmän myrkkyjä. Lähiruoka on paras vaihtoehto, saadaan lisää työpaikkoja ja omavaraisuus nousee , nyt se on hävyttömän pieni.

Tämän kesän hunajan laatu on hyvää. Ei kun tekemään hunajaisia ruokia tai laittamaan lasilliseen vettä reilu teelusikallinen hunaja ja sekoitus illalla jääkaappiin ja se aamulla tyhjään vatsaan, niin entsyymit alkavat toimia aamusta alkaen mielukkaasti.

Esko Koivisto

Armeijasta uusi Pihkalan kaarti?

Julkisten ja hyvinvointialojen liiton, JHL:n 11.09 pitämän työnseisauksen aikana puolustusvoimat käski neljällä lentokentällä omat pelastuspalveluryhmänsä tekemään ilmailulaitos Finavialle kuuluvia lakonalaisia töitä.Tapahtuma on mielestäni vaarallinen ennakkotapaus ja on jäänyt liianvähälle huomiolle julkisuudessa.

Nyt on pää avattu, onko talvella mahdollisesti alkavan AKT:n lakon aikana odotettavissa armeijan yrittävän lakon murtamista? Olen odottanut SAK:n uuden johdon reagoivan tapahtuneeseen rikkurointiin jyrkästi. Ilmeisesti siellä kuitenkin on jo menetetty usko vaikuttamiseen ja odotellaan vaan ministerin nimitystä. Olisiko aiheellista suorittaa opintomatkoja Etelä- ja Keski-Eurooppaan. Siellä on työläisten etuja puolustettu tuloksiakin tuottamalla lähtemällä kaduille ja pistämällä valtakunta muutamaksi päiväksi yleislakkoon.

Suomen työtätekevät on saatu harvinaisen apaattisiksi ja alistuneiksi. Suomalainen kapitalisti on aina valmiina käyttämään myös väkivaltaa etujensa ajamisessa. Kuukausi sitten vietimme Kemin veritorstain 60-vuotismuistoa. Kun 1956 yleislakon jälkeen eduskunnassa käytiin yleiskeskustelua lakosta maalaisliiton kansanedustaja Matti Miikki tunnusti harkitun myös armeijan käyttämistä lakkolaisia vastaan. Asia on todennettavissa eduskunnan vanhoista pöytäkirjoista.

Yleislakko on pahin kirosana monelle ay-johtajalle. Kuitenkin nykyoloissa vain yleislakolla olisi mahdollisuutta puolustaa edes niitä vähäisiä oikeuksia mitä työkansalla vielä on olemassa. Työkalupuolue kokoomuksen työläisyys onneksi paljastunee seuraavissa vaaleissa. Huuhaa uppoaa kansaan aikansa mutta nälkä esimerkiksi on hyvä silmien aukaisija.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Onnistuneet vaalit Afganistanissa?

Aina sanavalmis ja ajatusten jättiläinen eli ulkoministerimme A. Stubb on todennut Afganistanin vaalien sujuneen hyvin. Kyseisen huomion Aleksanteri teki heti vaaliuurnien sulkeuduttua. Myöhemmin A on hieman joutunut peruttelemaan sanomisiaan mutta eihän se ole ensimmäinen eikä viimeinen kerta. Miksiköhän Stubb oli niin luottavainen vaalien sujumisesta? Eiköhän länsi laittanut aika paljon likoon rahaa ja sotilaitten henkiä tarkoituksella saada miehitykselle jonkinlainen legitimiteetti eli laillisuuden kaapu.

Vaaleista tuli kuitenkin farssi, pahemmanlaatuinen ilveilytilaisuus. Vaalitietojen alettua tulla tipoittain paljastui kummankin pääehdokkaan voittaneen, Karzai yli 50%, Abdullah 60% ,sehän tekee vain 110%. Äänestysprosentista ei ole kuulunut mitään, vain eräällä alueella kerrottiin päästyn 140 %, joka lienee maailman huippua. Samoin äänestystulosten laskeminen, uurnia ei oltu suljettukaan kun jo ilmoitettiin Karzain saaneen yli 50% äänistä. Tosin alkuspurtti oli liian nopea, menivät maitohapoille. Nyt kolmenkaan viikon kuluttua lopullisia tuloksia ei ole voitu ilmoittaa. Sivupoikkeamana kannattaisi Suomenkin ottaa opiksi Afganistanin vaaleista. Kun tarpeeksi kauan laskee vaalituloksia niin kyllä se oikeakin tulos sieltä löytyy.

Ulkoministerimme puolustelut Afganistanin sodalle ovat kuin Yhdysvaltain ulkoministerin esittämiä. Nykyisen kokoomusjohtoisen hallituksen aikana Yhdysvaltain ja muun lännen nuoleskelu ja nöyristely saa jo tragikoomisia piirteitä, ei olla enää länteen rähmällään vaan ollaan jo saappaannuolemisasennossa. Muutenkin eletään kuin -30 luvulla. Armeijaa käytetään jo lakkojen murtajina, vihankylvö naapuria kohtaan kiihtyy jne. Toivottavasti lopputulos ei ole yhtä karmea kuin -30 luvun uhoamisen jälkeen.

Reino Welling,
Jämsänkoski

USA käyttää reppufirmoja sodissa ja kidutuksissa

Unsere Zeit julkaisi 28/8-2009 artikkelin otsikolla USA yksityistää sodat ja kidutukset. Palkkasoturien käyttöä on ollut ilmeisesti aina. Monet ñkriisinhallitsijatò vaativat kovempia otteita ja esimerkiksi muukalaislegioonalaisten käyttöä kuten Ahtisaari ehdotti Kosovossa.

Tapasin Ruotsin lautalla erään ñkriisinhallitsijanò, joka oli ollut Irakissa juuri jenkkien reppufirmassa. Hän oli suomalaisen liikemiehen poika Ruotsista. Hän kertoi nykyisin opiskelevansa kriisinhallintaa Tampereen yliopistolla. Hänen hermonsa oli loppuunpalaneet.

UZ siteerasi Newsweek-lehteä, joka kertoi virallisista lähteistä saaneensa tietää, että CIA on käyttänyt reppufirmoja Irakissa ja Afganistanissa kidutuksissa ja muissa likaisissa töissä. Kidutuksissa on käytetty erilaisia menetelmiä, kuten sähköshokkeja ja valeteloituksia. Kyse oli Bushin aikaisesta käytännöstä, joka näyttää jatkuvan.

Kyseinen firma on ñkunnostautunutò kidutuksissa. CIA-pomo Leon Panetta kertoi USA kongressin kuulustelussa, että Blackwater sai 2004 tehtäväksi likvidoida Al-Qaida epäiltyjä, kun murhilla ei saavutettu toivottuja tuloksia, niin toimet keskeytettiin. Kongressissa oli kuitenkin kerrottu vain parille ñluotettavalleò edustajalle operaatiosta.

Panettan kertomus valaisee hiukan salaisten järjestöjen toimintaa. ñ Der Spiegelò haastatteli paria entistä palkkasoturia, jotka olivat olleet Pakistanissa vankien käsittelyssä, jotka sittemmin joutuivat Guantanamoon. Blackwater operoi useissa maissa, kuten Uzbekistanissa. Nämä operaatiot ajoittuvat siihen kauteen, kun nykyinen sotaministeri Robert Gates oli CIA:n johtaja.

Näkyvimmät Blackwaterin tehtävät miehityksen aikana ovat olleet USA:n lähetystön ñVihreän vyöhykkeenò ja öljyputkien vartiointi. Blackwater ohjailee Afganistanista käsin Pakistanin pommituksia, jossa oletetaan talibaanien piileskelevän.

Blackwater operoi jo 90-luvun alussa Bosniassa ja ñhoiti hommatò Georgian ñRuusujen vallankumouksessaò 2003.Blackwater hoitelee öljy bisneksiä myöskin Azerbeitshanissa ja Kasakstanissa.

Blackwaterin johtaja on kiihkouskovainen Erik Prince. Hän hankkii henkilökuntansa pääasiassa Latinalaisen Amerikan kuoleman prikaateista. Heillähän on jo aikaisemmin saatu CIA-koulutus julmuuksiin. Alalla USA:ssa operoi myös Triple Canopu ja DynCorp. Veronmaksajat saavat maksaa näistä palveluksista noin miljardi dollaria vuosittain. Lehtitietojen mukaan näitä ñvartijoitaò on Irakissa 60.000 eli saman verran kuin sotilaita.

Bernd Redlich
Käännös Wäinö Pietikäinen

August Dickmann teloitettiin 70 vuotta sitten

Ensimmäinen omantunnonsyistä aseista kieltäytynyt August Dickman teloitettiin 70-vuotta sitten. Saksassa tehtiin sotarikoksia määrällisesti eniten ja siksi siellä vietetään tiuhaan sotarikosten vuosipäiviä. On merkillepantavaa, että lähinnä vain kommunistit tajuavat edelleenkin fasismin vaaran, joka on hyvin talvehtinut. August Dickmann oli kuollessaan 29-vuotias Jehovan todistaja, kun hänet teloitettiin 15 syyskuuta 1939 Sachsenhausenin keskitysleirissä hän selitti, että hänestä ei koskaan tule sotilasta, eikä hän koskaan tule ketään tappamaan. Jehova kieltää sotimisen ja ei ole tunnustanut Hitleriä Saksan kansan johtajaksi. Hitler on pahuuden perikuva ja Saatanan työkalu. Dickmann sanoi, että hän kantaa vastuunsa tekemistään. Sachsenhausenin komendantti Baranowski pyysi Heinrich Himmleriltä luvan, että teloitus tapahtuisi kaikkien vankien läsnäollessa. Himmler antoi välittömästi luvan. Leirillä oli silloin noin 380 Jehovan todistajia ja heidän joukossaan Dickmannin veli Heinrich.

15 syyskuuta 1939 leirillä oli 8500 vankia ja teloituksen aikana Jehovan todistajat sijoitettiin eturiviin. Teloitusplutoonaa johti Rudolf Höss, joka sittemmin toimi Auschwitzin komendanttina ja sodan jälkeen hirtettiin Puolassa. Höss ampui henkilökohtaisesti teloituksen jälkeen Dickmannia päähän. Saksan yleisradio kertoi teloituksesta useita kertoja. Saksan lehdistö tiedotti, että teloitus oli suoritettu Himmlerin käskystä. Muutama päivä myöhemmin New York Times kirjoitti, että August Dickmann oli ensimmäinen aseistakieltäytyjä, joka teloitettiin omantunnon syistä toisessa maailmansodassa. Noin 10 vuotta sitten laitettiin Dickmannin muistotaulu teksteineen Sachsenhauseniin.

Wäinö Pietikäinen käänsi yllä olevan tekstin UZ 11/9-2009 numerosta On surkuhupaisaa, kun keskustelin erään Jehovan todistajan kanssa, niin hän totesi, että natsismi on poissa samoin kuin kommunismi. Ei pienintäkään ajatusta siitä, että neuvostokansa maksoi vainajina puolet koko toisen maailmansodan uhreista tuhotakseen natsismin. Olen useissa maissa keskustellut natsismista ja valitettavasti useimmat toteavan, että natsimin vaara on ohi.

Wäinö Pietikäinen

Tukea Kansan äänelle

Heikki Männikkö 84,00 e, Reijo Katajaranta 60,00 e, Hannu Kautto 40,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Larmo Lehtola 20,00 e, Eira Kärki 25,00 e, Timo Kangasmaa 20,00 e, Kalevi Wahrman 30,00 e ja Kaija Siippainen-Wahrman 14,00 e.

OKO 554114-227966

Kuka sotii ja miksi?

Afganistania oli aikoinaan nujertamassa Neuvostoliitto. Samaan tapaan kuin hieman myöhemmin USA Irakin avulla Irania. Turpiin tuli. Nyt Afganistania miehittää USA liittolaisineen. He ovat mukana sodassa kuten Saksa Suomen kansalaissodassa toisen heille ñsopivammanò osapuolen rinnalla. Välillä Afganistanissa oli oma hallintonsa, jossa Taleban oli näkyvästi mukana. Huumekauppa ja terrorismi olivat paremmin hallinnassa kuin milloinkaan viime vuosikymmenien aikana. suomalaisetkin poliitikot, Stubb, Häkämies ja nyt Vanhanenkin, puhuvat YK:n mandaatista aivan kuin 1950-luvulla Koreassa, jolloin Koreaa syytettiin ñhyökkääjäksiò. Tuolloin homma torjuttiin Kiinan tuella. Kuten tuolloin niin nytkin imperialistit ovat kutsumassa vapautta ja itsenäisyyttä haluavia kansoja aina hyökkääjiksi. Algeriasta, Kuubasta, Palestiinasta, Koreasta, Kiinasta, Vietnamista Iraniin ja Afganistaniin. Albania taisi olla harvoja poikkeuksia, jonka fasismin vastainen taistelu hyväksyttiin, varsinkin kun se varhain irrottautui Neuvostoliiton johtamasta ñtoisesta ñ maailmasta. ñHistorian kulkua ei taakse päin voi tuupata, ja tyrannit saa aina palkkansaò. Näin uskon käyvän myös Palestiinassa ja Afganistanissa. Unikot ovat kukkina kauniita. Näkee vaikka mökillämme Kukkolammilla, kiinaksi Gongji Hu.

Ex-puolustusvoimain komentaja Hägglundkin on jo eri mieltä natolaisten kanssa: ñSuomesta on tullut osapuoli sisällissodassa, johon sen ei pitäisi osallistua.. Mitä se meille kuuluu, onko siellä Taleban johdossa tai ei... Amerikkalaisilla on omat motivaationsa, mutta mitä me eurooppalaiset siellä teemme.ò

Hupaisaa, että nytkin ratkaisun voi ehkä tarjota vain Kiina, ja jopa ilman sotilaita ja täsmäaseita. Kuunnelkaapa vaikka Bob Dylanin laulua Masters of War. Tai katsokaa Stanley Kubrickin elokuvaa Paths of Glory. Niistä on yli neljäkymmentä vuotta. Emmekö voi oppia mitään?

Ari Kukkonen

Uudenvuoden tervehdys Kansan *äänelle*

Tervehdykset palautetaan 16.12. 2009 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikölle (os Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki tai Kansan äänelle os PL 780, 00101 Helsinki
Henkilötervehdys 2e ja järjestötervehdys 10 e.

Paikkakunta / kaupunginosa / kylä

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille lauantaina7.11. 2009. Kokoontuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 10.30 Ilmoittautumiset Esko Auervuolteelle puh. 09-694 9307(040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

SFT suorittaa muistomerkkikäynnin Eläintarhan kansalliselle punaisten muistomerkille sunnuntaina 6.12.2009 klo 11.00. Puhuu Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

Tapahtumia

Suomi-Korea-seuran syyskokous pidetään torstaina 12.11. 2009 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Toimikunta kokoontuu samassa paikassa klo 17.00.

Kokouksessa käsitellään mm. Suomi-Korea-seuran 40-vuotisjuhlien valmisteluja sekä keskustellaan seuran valtuuskunnan äskeisestä matkasta Korean Demokraattiseen Kansantasavaltaan.

Tervetuloa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman kokous torstaina 19.11. 2009 klo 18.00 Hermannin kerholla Hämeentie 67. Käsitellään loppuvuoden toimintaa, Kansan äänen numeroa 6/09 sekä lehden toimitustyön kehittämistä. Johtokunnan ohella myös kaikki Kansan äänen toimitustyöhön osallistuneet tervetuloa

VALTTERILLE

Kirpputori on viikonloppuna 5 - 6.12.2009. Pöydän numero on 924 pääovesta tultaessa vasemmalla reunapaikka. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Jos on jouluaiheista tavaraa, otamme mielellämme, koska joulu on lähellä. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.
Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blockspot.com/
http://korpikommari.blockspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Keskiviikkona
- 11.11.2009
- 09.12.2009
klo 19.00 -19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Suomen Työväenpuolue järjesti jokavuotusen syysseminaarinsa Hauhon Vähäjärvellä 26.9. Seminaarissa keskusteltiin laajasti politiikan nykytilasta ja STP:n kehittämisen näköaloista. Seminaari hyväksyi kaksi kannanottoa, joista Natoa koskeva kannanotto on tällä sivulla. Toisen, laajan työllisyyttä koskevan kannanoton julkaisemme seuraavassa lehdessämme. Kuvassa seminaarilaiset yhteiskuvassa.

Nato ei ole rauhanjärjestö

Sotilasliitto NATO pyrkii alistamaan aseellisen ylivaltansa alle kaikki ne Euroopan sitoutumattomat valtiot, jotka vastustavat Yhdysvaltojen suosimaa yksinapaista valloitus- ja alistuspolitiikkaa. Suomessa on tarkoitus järjestää tammikuun lopulla v. 2010 sotilasliitto Naton seminaari, jossa käsitellään ñNATOn lähivuosien toimintalinjauksiaò. Paikalle on tarkoitus kutsua myös NATOn pääsihteeri Anders Fogh Rasmussen. Kyseessä on hyvin suunniteltu NATO-tuote-esittely, jonka tarkoituksena on valaa intoa maamme liittämiseksi NATOon. Suomi ei ole kuitenkaan NATOn jäsenmaa, eikä kansanäänestystä sotilasliiton jäseneksi liittymisestä ole edes suunnitteilla.

NATO ei ole rauhaa turvaava liittouma. Sotilaallisen voimankäytön hyväksyntä on muuttunut NATOssa jo toiminnaksi ja käyttäytymiskoodiksi. NATOn tehtävänä on toteuttaa käytännössä sotilaallisin keinoin kansainvälisen kapitalismin arvomaailman ja etujen turvaamista. Nato on edelleen sotilasliitto, joka käy hyökkäyssotaa eri maailmankolkissa. Naton luonnehtiminen laaja-alaiseksi turvallisuuspoliittiseksi ja kriisinhallintaa harjoittavaksi monenkeskiseksi järjestöksi ajaa vain militaristien asiaa ja on puhdasta mielipiteen muokkausta. USA:n johtamalla Natolla ei ole turvallisuutta ja vakautta ylläpitävää ja edistävää vaikutusta Afganistanissa ja Irakissa eikä missään muuallakaan maailmassa. Naton suorituskykyperusteinen puolustussuunnittelumalli todentuu käytännössä kuumana hyökkäyssotana ja satoina tuhansina siviiliuhreina.

On esitetty kiistattomia faktoja, jotka tuovat esille Naton, USAn sekä Iso-Britannian organisoineen, rahoittaneen, varustaneen ja kouluttaneen maailmassa syntyneiden äärioikeistomilitanttien sekä epävirallisten turvallisuuspalveluiden toimintaa. On myös esitetty todisteita siitä, että myös Länsi-Euroopan puolueettomilla mailla on ollut omia puolivirallisia turvallisuuspalveluita, jotka ovat osa Naton vastaavien organisaatioiden verkostoa sekä tiiviissä yhteydessä USA:n ja Iso-Britannian tiedustelupalveluihin. Monet Naton jäsenmaat ovat vastuussa Euroopan liäksi Väli-Amerikan, Aasian ja Afrikan maissa tapahtuneisiin raakoihin poliittisiin terroritekoihin sekä sotilasvallankaappauksiin viimeisimpänä esimerkkinä vallankaappaus Hondurasissa.

Kuinka moni suomalainen tiedostaa ratifioidun NATO-sopimuksen olevan valtiosopimus, jota voi tarkistaa vasta 10 vuotta siihen liittymisen jälkeen, mikäli toiset jäsenmaat suostuvat siihen. Lisäksi maamme voisi irtisanoutua sotilasliitosta aikaisintaan 21 vuotta siihen liittymisen jälkeen. Kaikille lienee selvää, että mitkään Suomen aikaisemmin tai tulevaisuudessa solmimat kansainväliset sitoumukset eivät saa olla ristiriidassa NATO:n määräysten kanssa.

Maamme ulkoministerin esittämä väite Itämeren alueen vakauden lisääntymisestä, jos NATOn aseistetut laivueet risteilevät Itämerellä, on kestämätön. Toimenpide järkyttäisi Itämeren alueen vakautta ja vahingoittaisi maamme pyrkimyksiä pysytellä suurvaltojen ristiriitojen ulkopuolella. Itämeren NATO-laivueet voidaan todeta uhkaksi maailmanrauhalle sekä suoranaiseksi loukkaukseksi ja uhkailuksi Venäjää vastaan. Tässä asiassa Suomen ei ole mitään syytä tukea NATOa. Baltian valtioiden NATO-jäsenyys tarkoittaa jo nykyisin Venäjälle ja Suomelle aseellisen uhkan moninkertaistumista.

Suomi on edelleen puolueeton maa, jonka kansa haluaa vaalia rauhaa sekä hyviä naapuruussuhteita Venäjän kanssa. Maamme puolueettomuudesta luopumista ei ole syytä edes harkita. Vain puolueettomuudella ja pysyttelemällä suurvaltojen ristiriitojen ulkopuolella maamme turvallisuus säilyy vakaana ja kansallinen riippumattomuutemme toteutuu.

Suomen Työväenpuolue pitää virheellisenä Suomen valtiojohdon edustajien osoittamaa suurta kiinnostusta sotilasliitto NATOa kohtaan. Suomen Työväenpuolue ei hyväksy Suomen valtion osallistumista NATOn ja USAn valta- ja hegemoniapyrkimyksiä edistäviin ja palveleviin tehtäviin tai niitä puoltaviin kannanottoihin. STP ei hyväksy Suomen puolustusvoimien käyttöä mihinkään NATOn johtamiin sotatoimiin eikä myöskään NATO-aseiden hankkimista maahamme.

Maamme demokraattisen vasemmiston on aika ryhtyä yhteistyöhön varmistaakseen sen, että maatamme ei luovuteta aggressiivisen ja turvallisuusuhkia luovan sotilasliiton alaisuuteen. Meidän on koottava voimamme saman ja yhteisen tavoitteen alle. Meidän on yhteisvoimin sanottava - EI NATOlle!

Suomen Työväenpuolue toivoo, että maamme rauhanï ja työväenliike kokoaa tässä asiassa yksimielisenä kaikki voimavaransa yhteen ja toimii yhteistyössä sotilasliitto NATOon liittymistä vastaan. Mielestämme on tärkeää, että tuomme yhdessä kielteisen kantamme selvästi esiin, jotta sekä NATO että oman maamme NATO-intoilijat saavat oikean kuvan Suomen valtaväestön kielteisestä suhtautumisesta sotilasliitto NATOon liittymisestä ja sen seurauksista.

Suomen Työväenpuolue rp.
26.9.2009 Hauho

Asekauppa-akseli ñJushtshenko ï Saakashviliò toimii

Moskova, 8.10. (Radioyhtiö Venäjän Ääni) ð Viktor Jushtshenkon ja Mihail Saakashvilin asekauppoihin liittyvä bisnes kukoistaa. Ukraina jatkaa aseiden ja sotilastekniikan toimittamista Georgialle. Tästä kertoi lehdistötapaamisessa Ukrainan parlamentin edustaja Valeri Konovaljuk.

Hän on johtanut parlamentin komiteaa, joka perustettiin sen jälkeen, kun Tbilisi hyökkäsi viime vuonna Etelä-Ossetiaan. Kansanedustajat tutkivat ukrainalaisten aseiden Georgian armeijalle myyntiin liittyviä kysymyksiä. Konovaljukin mukaan vielä nytkin uudenaikaisia ilmatorjuntalaitteistoja, joita poistetaan taisteluvalmiudesta, puretaan ja annetaan ilmaiseksi Georgialle.

Tässä kuussa Tbilisiin lähetetään lisäksi 12 uutta T-84 Oplot ja 10 T-72 panssarivaunua, siirrettäviä ilmatorjuntatykkejä ja suuri määrä ammuksia. Parlamentin edustajan mukaan lueteltujen aseiden arvo on noin 6 miljoonaa dollaria. Neljän vuoden aikana aseiden myynnistä satujen tulojen määrä Konovaljukin mukaan on ollut 2,5 miljardia dollaria, mutta Ukrainan budjettiin summasta on tullut ainoastaan 200 miljoonaa. Jos kansanedustajan antamat tiedot pitävät paikkansa, niin voidaan puhua Ukrainan nykyisen johdon toiminnan mielettömyydestä on todennut Venäjän duuman turvallisuuskomitean varapuheenjohtaja Gennadi Gudkov.

Jos Ukraina aikoo myydä hyökkäysvaunuja, jotka ovat hyökkäysaseita, Georgialle, hetkellä kun sodan myrskyt ovat hiljentyneet, niin kyseessä on puhdas mielettömyys. Ei USA, Nato, tai mikään itseään kunnioittava maa myy aseita sinne, missä on konflikti. Sen voi tehdä ainoastaan jokin ryhmittymä, jolla ei ole mitään menetettävää. Lisäksi, jokaisessa maassa päätöksen aseiden myynnistä tekee hallitus eikä yhtiö, joka niitä tuottaa. Siksi yhtiö, vaikka se olisi valtion omistuksessa, ei voi toimia liiketaloudellisten intressien pohjalta. Tämä käytäntö vastaa kansainvälistä oikeutta ja kansainvälisiä suhteita. Mutta, jos joku ryhtyy kauppoihin, hänen on ymmärrettävä myös mahdolliset seuraamukset.

Nyt entisen parlamentin komitean johtajan Konovaljukin on piiloteltava omassa maassaan. Tutkimusten aikana häntä uhkailtiin. Konovaljukin mukaan tosiasioiden paljastamista vastustaa maan huippujohto.

Kominform/ Radioyhtiö Venäjän Ääni

Perusoikeudet alkavat toteutua Suomessa lähiaikoina?

Korkeimman oikeuden päätös Kari Uotin vankeustuomion purkamisesta oli ihmisoikeuksien voitto. Näin kirjoitti Helsingin yliopiston valtiosääntöoikeuden professori Tuomas Ojanen Helsingin Sanomien Vieraskynä-palstalla. Ihmisoikeuksien lisäksi voittajaksi ovat maassamme viime aikoina nousseet myös perusoikeudet.

Näin voinee päätellä, kun jopa kokoomuksen Kimmo Sasi äskettäin intoutui perusoikeuksien puolustajaksi. Kyse oli Tarastin vaalirahatyöryhmän esityksestä, jolla haluttiin rajoittaa ihmisten oikeutta maksaa poliitikoille korruptiorahaa. Sasin mukaan tähän oikeuteen puuttuminen loukkaisi kansalaisten perusoikeuksia.

Nyt, kun kansalaisten perus- ja ihmisoikeuksille on löytynyt näin korkean tason puolustajia, on lupa odottaa huomattavaa edistystä näiden oikeuksien toteutumisessa. Nyt voi uskoa, että jokaisen ihmisen perustuslaillinen oikeus työhön ja säälliseen toimeentuloon toteutuu jo lähiaikoina.

Jokaisen ihmisen oikeus ihmisarvoiseen vanhuuteen toteutunee niin ikään tässä kohtapuoliin. Peruspalveluita ei enää pureta, vaan ne palautetaan sille tasolle, jolla ne sivistysvaltiossa kuuluvat olla.

Mahtavaa! Kiitos KHO, Kiitos Kimmo Sasi!

Tommi Lievemaa

Nyt on esitetty miten tietokatkos osoitti, että Suomen perustuslakia tulee muuttaa.

Afganistan joukkojen kotiuttamisesta tienneet puolustusministeri ja ulkoministeri eivät pitäneet tarpeellisena ilmoittaa asiasta tasavallan presidentille. Hehän toimivat aivan kuin maassamme olisi jo pelkkä vallaton presidentti. Lienee selviö, ettei kyseessä ole pelkästään jokin tekninen tiedotuskatkos vaan jo maan tavaksi muuttunut presidentin huomioimatta jättäminen.

Sopivasti on jo kiirehditty esittämään, että ñjotta näitä harmillisia sekaannuksia ei enää tulisi, olisi Suomen perustuslaissa presidentin valtaoikeuksia muutettava selvästi.ò Edelleen toistellaan miten korkeimman hallinto-oikeuden presidentti Pekka Hallberg onkin jo esittänyt, että presidentille jätettäisiin

ñVain nimitysoikeusò - halutaanko häneltä nyt siis viedä myös oikeus avata maatalousnäyttelyjä ja muita tärkeitä tilaisuuksia ?

Yrjö Saraste
Sotaveteraani